ചമൽകാരചിന്താമണി.

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ.

ചമൽക്കാരചിന്താമണി

(നാരായണഭട്ടാചാര്യപ്രണീതഃ.)

ബ്രഹ്മശ്രീ

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ

അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട

ശാണോല്ലേഖനം

എന്ന

ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി

തൃശ്ശിവപേരൂർ

ഭാരതവിലാസം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിച്ചതു്.

1951

വില 1-ക. 2-ണ.

അവതാരിക.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം എന്നത് വേദാംഗങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. 'ജ്യോതിഃ കല്പോ നിരുക്തം ച ശിക്ഷാ വ്യാകരണം തഥാ ഛന്ദോവിചിതിരേതാനി ഷഡംഗാനി വിദുഃ ശ്രുതേ' എന്നു വചനമുണ്ട്. ഉപകാരകത്വം ഹേതുവായിട്ടാകുന്നു അംഗത്വം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. വേദങ്ങളിലും തദുപബൃംഹകങ്ങളായ സ്മൃത്യാദികളിലും കർത്തവ്യത്വേന അനേകകർമ്മങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അവകളുടെ കാലജ്ഞാനം ഈ ശാസ്ത്രത്തെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടാകുന്നു ലഭിക്കേണ്ടതു്. ഈ വിധവും മററും ഉപകാരകത്വമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാകുന്നു അംഗത്വം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ അംഗങ്ങളിൽവെച്ച് എന്തംഗത്വേനയാകുന്നു ഈ ശാസ്ത്രത്തെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. എന്നാലോചിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിനെ കണ്ണിന്റെ സ്ഥാനമായിട്ടാണ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്നു കല്പാദിതരാംഗാപേക്ഷയാ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാം. അത ഏവ ജ്യോതിഃ കല്പോനിരുക്തം ചേത്യാദ്യംഗപരിഗണനാവസരേ പ്രഥമത്വേനാസ്യ നിർദ്ദേശ ഇത്യപി തത്പക്ഷാവലംബിനഃ. അത്രയുമല്ല ഇതിനെത്തന്നെ ആചാര്യൻ കണ്ഠതഃ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് "വേദസ്യ ചക്ഷുഃ കില ശാസ്ത്രമേതത് പ്രധാനതാംഗേഷു തതോസ്യ യുക്താ അംഗൈര്യുതോന്യൈ പരിപൂർണ്ണമൂർത്തിഃ ചക്ഷുർവിനാ കഃ പുരുഷത്വമേതി" എന്ന്. ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും "ചതുർല്ലക്ഷ വേദാക്ഷിപാ

ബ്രോധിമുച്ചൈഃ’’ എന്നാദികളിലുള്ള വേദാക്ഷരപാഠം കൊണ്ട് ഇതിനെത്തന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും ഉണ്ട്.

ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ സമഷ്ടിയായി രണ്ടുപ്രകാരമെ പ്രാചീനന്മാർതന്നെ വിഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ൧ പ്രമാണം. ൨ ഫലം എന്നിങ്ങിനെയാകുന്നു ആ വിഭാഗം. അതിൽ പ്രമാണമെന്നു പറയുന്നതു ഗണിതസ്കന്ധവും, ഫലമെന്നു പറയുന്നത് സംഹിതാ ഹോരാസ്കന്ധങ്ങളും ആകുന്നു. ഗണിതസ്കന്ധം എന്നതിൽ ഗോളമെന്നും, ഗണിതമെന്നും രണ്ട് അവാന്തരഭേദങ്ങളെ അന്തർഭവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഗോളമെന്നുകൊണ്ടു ഭൂഗോളവും, ആകാശഗോളവും, സൂര്യാദിഗ്രഹഗോളങ്ങളും ഗ്രഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അവകളുടെ സ്വരൂപനിരൂപണം അതിബുദ്ധിമാന്മാർക്കുകൂടി ഗഹനമാകുന്നു. പ്രാചീനാചാര്യന്മാർ ഇതിനെ അതാതുപ്രകാരത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. നവീനന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പര്യാലോചനയും ഈ വിഷയത്തിൽ വിശ്രമത്തിൽ പെട്ടിട്ടില്ല. യുക്തികളേയും പ്രാചീനങ്ങളായ വചനങ്ങളേയും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചു പ്രത്യക്ഷത്തിന്നൊത്തവിധം ഒരു രീതിയിൽ കൊണ്ടു കലാശിപ്പിക്കുവാൻ ചില കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിന്നും യുക്തിക്കും മാത്രം കേടുവരാത്തവിധം ഉറപ്പിക്കുവാൻ മറെറാരു കൂട്ടരും ശ്രമിച്ചു വരുന്നു. ഈ ശ്രമം ഇപ്പോഴും അനാവൃത്തമായിരിക്കുന്നതും ഇതിന്റെ ഫലമായി പുതിയ പുതിയ ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങളും ജനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ലോകവൃത്താഭിജ്ഞന്മാർക്ക പരസ്യമായ അവസ്ഥയാകുന്നു. ഈ ഗോളങ്ങളുടെ തത്വത്തെപ്പററി തീർച്ചയായി ഒരു അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു പ്രയാസവും ഈ ഘട്ടത്തിൽ അനമ

വശ്യകവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിങ്കൽ നക്ഷത്രകല്പനവും രാശികല്പനവും സൂര്യാദിഗ്രഹഗോളങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും കല്പിക്കപ്പെടുന്നതു് ഭാവഫലനിരൂപണത്തിൽ ആവശ്യകമാകയാൽ ഇത്രയും പറഞ്ഞതാകുന്നു. "ന ചേൽ ഖേചരാസ്ഥാപിതാഃ കിം ഭചക്രേ" എന്ന മൂലവചനവും ഇതിന്നനുസരിച്ചുതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രവഹവായുവിന്റെ അഭിഹനനത്താൽ ൬൦ നാഴിക നേരംകൊണ്ടു ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഊർദ്ധ്വാധോഭാഗസഞ്ചാരിയായി ജ്യോതിശ്ചക്രം നിയമേന ഭ്രമിക്കുന്നുവെന്നു കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഗണിതം എന്നതിൽ വ്യക്തഗണിതവും അവ്യക്തഗണിതവും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. "ദ്വിവിധം ഗണിതമുക്തം വ്യക്തമവ്യക്തസംജ്ഞം" എന്ന ഭാസ്കരാചാര്യവചനം ഇതിനെ വിശദമാക്കുന്നുണ്ടു്. അതിൽ അവ്യക്തമായ ബീജഗണിതംപാടി ഗണിതത്തിന്നു യുക്തിമാർഗ്ഗത്തെ കാണിച്ചുതരുന്നു. ഈ രണ്ടു ഗണിതങ്ങളെ മാത്രമല്ല ഗ്രഹഗണിതംകൂടി ഗണിതശബ്ദംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഗ്രഹഗണിതത്തിന്നു ൧൦ ഭേദങ്ങളും ഉണ്ടു്. ദശഭേദം, ഗ്രഹഗണിതം എന്ന വചനം, അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ ഭേദങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി വേറെ വചനവും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. "ദ്യുഗണാനയനം ഖേടമധ്യമസ്പുടയോസ്ഥിതിഃ ഗ്രഹണദ്വിതയം ഖേടകലഹസ്തസമാഗമഃ അസ്തോദയൌ ച ഖേടാനാം നക്ഷത്രാണാം ച സംഗമഃ ഇതി ഭേദാസ്തു വിജ്ഞേയാഃ ഗ്രഹാണാം ഗണിതേ ദശ" എന്നു്. ഈ വക ഗണിതങ്ങളെല്ലാം പ്രമാണമെന്ന ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ടതാകുന്നു.

അത്രയുമല്ല, ഫലം എന്നു പറഞ്ഞ ഘട്ടത്തിൽ സംഹിതാസ്കന്ധവും ഹോരാസ്കന്ധവും അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നു എന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ കാലഭേദേന ജനങ്ങൾക്കു വിഘ്നവും നാശവും സംഭവിക്കുന്നതും അതിവൎഷം അനാവൃഷ്ടി മുതലായ ഈതികളെക്കൊണ്ടു രാജ്യത്തിങ്കൽ നാശം സംഭവിക്കുന്നതും രാജാക്കന്മാരുടെ അന്യോന്യയുദ്ധാദികളെക്കൊണ്ടു രാജക്ഷോഭം മുതലായ മററങ്ങൾ വന്നുകൂടുന്നതും അറിയുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളും ആന, കുതിര, കേതൂദയം, ഭൂകമ്പം, ഉല്കാപാതം മുതലായവകളുടെ തത്വങ്ങളും സംഹിതയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഫലഭാഗാന്തഃപാതിയായ ഹോരാസ്കന്ധത്തിലെ ഒരു പ്രധാനഭാഗമാകുന്നു പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം. ഇതു പ്രശ്നഭാഗത്തിലും ജാതകഭാഗത്തിലും ഒരുപോലെ നിരൂപിക്കാം. ഫലനിരൂപണം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യഫലമാകുന്നു. ഭാസ്കരാചാൎയ്യൻ സ്വഗ്രന്ഥാരംഭത്തിങ്കൽ ഇതിനെത്തന്നെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. "ജ്യോതിഷഫലമാദേശഃ ഫലാത്മകാരംഭണം ഭവതിലോകേ" എന്നാകുന്നു തദ്വചനം. ഫലനിരൂപണത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്ന ഇന്ന ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നറിഞ്ഞു് അതാതുകളുടെ ഫലങ്ങളെ വിമൎശിച്ചു ഫലാദേശം ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാകുന്നു പ്രധാനം. എന്നാൽ ഭാവസ്ഥിതിയേയും ഫലങ്ങളുടെ താരതമ്യത്തെയും അറിയേണ്ടതിലേക്കു ഭാവസ്ഫുടങ്ങൾ, ഭാവസന്ധിസ്ഫുടങ്ങൾ, ഭാവഫലാഷ്ടാംശങ്ങൾ, ഗ്രഹബലങ്ങൾ ഇത്യാദികൾ അറിയുന്നതു് ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനെ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ 4-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ ഉപപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഭാവഫലം വിചാരിക്കുന്നതു യുക്തിക്ക് അനുസരിച്ചുതന്നെയാണ്. ആ വിചാരംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ നാരായണഭട്ടാചാര്യൻ ഒന്നായി ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രകൃതഗ്രന്ഥരൂപേണ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തികളുടെ സ്വരൂപത്തെ ''തനുസ്ഥോരവിസ്തുംഗയുഗ്മീംവിധത്തെ'' എന്നുള്ള അഞ്ചാംശ്ലോകത്തിന്റെ (ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശ്ലോകം) വ്യാഖ്യാനാവസരത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ തന്റെ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഈ നാരായണഭട്ടാചാര്യൻ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾക്കും യോജിപ്പുണ്ട് എന്നുള്ളതിനേയും ഞാൻ ആ ഘട്ടത്തിൽതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം യുക്തിക്കും പ്രമാണത്തിന്നും അനുസരിക്കുന്നവിധം നാരായണഭട്ടാചാര്യനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു വ്യക്തപ്പെടുന്നു.

ആധുനികന്മാരായ ജ്യോതിഷക്കാർക്ക് വിശേഷിച്ചും ജാതകലേഖനത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നുള്ള വിചാരം എനിക്കു മുമ്പേതന്നെ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ജാതകഫലത്തെ പറയുന്നതിലും പ്രശ്നഫലാദേശം ചെയ്യുന്നതിലും കിഞ്ചിജ്ജ്ഞന്മാരായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് അത്യന്തം ഉപയോഗപ്പെടത്തക്കവിധം ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്ന കരുതീട്ടുമാത്രമാണ് ഞാൻ ഇതിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ''വ്യാഖ്യാം നാപേക്ഷതേ വിജ്ഞോ ലബ്ധ്വാപ്യജ്ഞോ സ്യസാവ്യഥാ തസ്മാദസ്മാദൃശാമേഷാ കിഞ്ചിജ്ഞാനാം കൃതേ കൃതാ'' എന്ന വചനം ഈ അവസരത്തിൽ എ-

ന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. എന്റെ ഈ നിരൂപണം സഫലമായി എന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വാനുഭവംകൊണ്ടു തീൎച്ചപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിനെ പിൻതുടൎന്നു മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൂടി വ്യാഖ്യാനിക്കേണമെന്നും ഞാൻ ആശിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രമാണഘട്ടത്തിൽപെട്ട ഗണിതസ്കന്ധത്തിലെ ചില കാൎയ്യങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഗ്രഹഗണിതാന്തമായ ഒന്നാംഭാഗവും പഞ്ചബോധക്രിയാബോധകമായ രണ്ടാംഭാഗവും ഞാൻ മുമ്പ് ഒരു അവസരത്തിലുണ്ടാക്കുകയും അതിൽ രണ്ടാംഭാഗത്തെ മാത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതിൽപിന്നെ ഫലഭാഗത്തിലേക്കു കടക്കുകയും ആ വിഷയത്തിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ എല്ലാവൎക്കും, മലയാളത്തിലുള്ളവൎക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, അവലംബഭൂതമായ പ്രശ്നമാൎഗ്ഗമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉത്തരാൎദ്ധത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അതിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഒരുമാതിരി അഭിരുചിയുണ്ടെന്നു കാണുകയാൽ ജാതകഭാഗത്തിലേക്കു പ്രധാനോപയോഗിയായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു പുറത്തുവിടുവാൻ തുനിയുന്നതാകുന്നു. പ്രശ്നമാൎഗ്ഗത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിനു കുറെ മുമ്പുതന്നെ സൎവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രനും പണ്ഡിതശിരോമണിയുമായ കയ്ക്കുളങ്ങര രാമവാരിയരവർകൾ ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം ഉണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടാകയാൽ ഞാൻ ഉത്തരാൎദ്ധത്തിങ്കൽ മാത്രമായി കൈവെച്ചതാകുന്നു. എന്നാൽ പൂൎവ്വാൎദ്ധവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഗാഢപൎയ്യാലോചന ചെയ്യുമ്പോൾ ചില ന്യൂനതകളുള്ളതായി കാണുകകൊണ്ടു പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തിന്നുകൂടി ഒരു വ്യാഖ്യ

നം എഴുതേണ്ടതോ എന്നു സംശയിക്കുകയും അതിയോഗ്യനെന്നു് പ്രസിദ്ധനാം അമാനുഷനെന്നു ചിലരാൽ ഊഹിക്കപ്പെടുന്ന ആളും ആയ ആ മഹാത്മാവിന്റെ തത്വശിഖാവ്യാഖ്യാനത്തിൽ കിഞ്ചിജ്ഞനായ ഞാൻ ചില ദോഷങ്ങളെ കാണിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽനിന്നു ഭയപ്പെട്ടു സങ്കോചിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത്രയും ഭംഗിയിലും വൃത്തിയിലും ഇതിനെ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സുകാരോടു് എനിക്കുള്ള സന്തോഷത്തെ ഇതിനാൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായനയിൽ കണ്ടുകിട്ടുന്ന ദോഷങ്ങളെ എനിക്കറിയിച്ചുതന്നാൽ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്വീകരിച്ചു ഇനിയത്തെ പതിപ്പിൽ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസ്സുകാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

86 മേടം 17-ാംനു-
80—4—11.
പട്ടാമ്പി.

പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീല
കണ്ഠശർമ്മാ,
സഹൃദയസമുദായവിധേയഃ.

ചമൽകാരചിന്താമണി

ശ്രീകേരളവൎമ്മഗുരുപാദാഃ പ്രീയന്താം.

ലസൽപീതപട്ടാംബരം കൃഷ്ണചന്ദ്രം
മുദാ രാധയാലിംഗിതം വിദ്യുതേവ
ഘനം സംപ്രണമ്യാത്ര നാരായണോഽഹം
ചമൽകാരചിന്താമണിം സംപ്രവക്ഷ്യേ. 1

വ്യാഖ്യാനം ശാണോല്ലേഖനം.

ഗുരും കേരളവൎമ്മാണമന്തൎന്നിധായ
പ്രസാദേന തസ്യാപ്ത വിജ്ഞാനസിദ്ധിഃ
ചമൽകാരചിന്താമണിം നീലകണ്ഠഃ
സ്വധീശാണകോല്ലേഖിതം സംവിധത്തേ.

മഹാപണ്ഡിതനായ നാരായണഭട്ടാചാൎയ്യൻ ലോകോപകാരാൎത്ഥം ഭാവഫലപ്രധാനമായി ചമൽകാരചിന്താമണി എന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ നിൎമ്മിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു സ്വപരദേവതയായ ശ്രീകൃഷ്ണനെ നമസ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു ചികീൎഷിതപ്രതിജ്ഞയെ ചെയ്യുന്നു.

അന്വയാൎത്ഥം — നാരായണനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ ലസൽപീതപട്ടാംബരനായി രാധയാൽ ആലിംഗിതനായി വിദ്യുത്തിനാൽ ആലിംഗിതമായിരിക്കുന്ന ഘനമെന്നപോലെ സ്ഥിതനായിരിക്കുന്ന കൃഷ്ണചന്ദ്രനെ പ്രണമിച്ചിട്ടു മുദാ ഹേതുവായിട്ടു് ഇവിടെ ചമൽകാരചിന്താമണിയെ സംപ്രവചിക്കുന്നുണ്ടു്.

സാരം—നാരായണനെന്ന പേരായിരിക്കുന്ന ഞാൻ, ശോഭിച്ചിരിക്കുന്ന മഞ്ഞപ്പട്ടിനെ ഉടുത്തും രാധയാൽ ആലിംഗനം ചെയ്യപ്പെട്ടും മിന്നൽപിണരോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന മേഘത്തെപ്പോലെയിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനാകുന്ന ചന്ദ്രനെ വഴിപോലെ നമസ്കരിച്ചിട്ടു സന്തോഷം നിമിത്തമായി ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ ചമൽകാരചിന്താമണി എന്ന പേരായ ഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്.

ഇവിടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും മംഗളാർത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതീട്ടാകുന്നു കൃഷ്ണനിൽ ചന്ദ്രത്വാരോപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ചന്ദ്രനു നവഗ്രഹങ്ങളിൽ വെച്ചു പ്രാബല്യം അധികമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു "ചാന്ദ്രം വീര്യം വീര്യബലീയം ഗ്രഹാണാം" എന്നുള്ള ആചാര്യവചനം പ്രമാണവുമാകുന്നു. മാധവീയത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് "സൃഷ്ടാഗ്രഹേന്ദ്രാൻ നിദധേ ബലായാമേകത്ര സർവ്വാനപത്രേ ചന്ദ്രം പ്രജാപതിഃ സൈഷാരമതോലയത്വാൽ വിശിഷ്ട ആസീദധികശ്ശീതഗുഃ" എന്നു്. ആഹ്ലാദകാരിത്വം എന്ന സാധാരണധർമ്മം കൃഷ്ണനിൽ ചന്ദ്രത്വാരോപണത്തിനു മതിയായ പ്രയോജകവുമാകുന്നു. അത്രയുമല്ല ലസൽപീതപട്ടാംബരമെന്ന വിശേഷണവും ചന്ദ്രസാധർമ്മ്യത്തെ സാധിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ലസൽ ശോഭമാനം പീതപട്ട ഇവ അംബരമാകാശം യേന സഃ എന്നു വിഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ ആകാശം ശോഭിച്ച മഞ്ഞപ്പട്ടിനെപ്പോലെയാകുവാൻ കാരണഭൂതനാകുന്നു ചന്ദ്രനെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഉദയസമയത്തിങ്കൽ ചുമന്നനിറവും ഉടനെ മഞ്ഞ-

നിറവും ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തിങ്കൽ പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമാകുന്നുവല്ലൊ. ഏവംവിധചന്ദ്രത്വേന രൂപിക്കുകനിമിത്തം ബാലകൃഷ്ണനാണു് പ്രണാമകൎമ്മീഭൂതനെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അത ഏവ രാധയാ ആലിംഗിതമിത്യപി സുസ്ഥം. ഈ രൂപംകൊണ്ടു ശ്രീകൃഷ്ണനു് ആഹ്ലാദകരത്വം സിദ്ധമായി. മേഘത്തിനോടു് ഉപമിക്കുകനിമിത്തം താപഹാരിത്വവും വ്യക്തമാകുന്നു. വിദ്യുത്തിനെ പീതാംബരസ്ഥാനീയമായും രാധാസ്ഥാനീയമായും കല്പിക്കാവുന്നതാണു്. എങ്കിലും രാധാശബ്ദത്തെ തൃതീയാവിഭക്തി സമാനവിഭക്തികവിദ്യുൽപദം പ്രാധാന്യേന രാധാസ്ഥാനീയത്വമേവ സ്പഷ്ടയതി. ഈ രൂപകോപമകളെക്കൊണ്ടു ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനു്, ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ വിഘ്നങ്ങളെക്കളയുവാനും ഗുണങ്ങളെ വരുത്തിത്തരുവാനും സാമൎത്ഥ്യമുണ്ടെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. മുദാ എന്നു പറകകൊണ്ടു് ആ വിശ്വാസംനിമിത്തം കവിക്കുള്ള ധൈൎയ്യവും സംഭ്രമാഭാവവും തെളിയുന്നു. സംപ്രവക്ഷ്യേ എന്ന ക്രിയയിലെ രണ്ടുപസൎഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂൎവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനു പ്രകൃഷ്ടത്വവും സമ്യക്ത്വവും കുറവാകനിമിത്തം താൻ ഗ്രന്ഥപ്രണയനത്തിന്നാരംഭിക്കുന്നതാണെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. അത ഏവ അൎത്ഥം സ്വകപോലകല്പിതമല്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ഭാവഫലബുദ്ധ്യാകാംക്ഷ ചമൽകാരത്തെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക മുഖ്യപ്രയോജനമായി കവി കരുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കണം. അത്ര എന്ന ബുദ്ധിസ്ഥപരാമൎശകമായ സൎവ്വനാമത്തെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന വിഷയം കരതലാമലകംപോ

ലെ തനിക്ക സ്പഷ്ടമാണെന്ന വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ''ആത്മനാമ ഗുരോർന്നാമ നാമാതി കൃപണസ്യ ച ശ്രേയസ്കാമോ ന ഗൃഹ്ണീയാൽ ജ്യേഷ്ഠാപത്യകളത്രയോഃ'' എന്ന സ്മൃതിയുള്ളതായിരിക്കെ നാരായണോഹം എന്നിങ്ങനെ സ്വനാമത്തെ ഗ്രഹിച്ചത് അനുചിതമാണെന്ന് ശങ്കിക്കുന്നവഴിയില്ലായ്കയില്ല. എന്നാൽ ആ നിഷേധം ഉച്ചാരണത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. ലേഖനത്തിങ്കലില്ല. ഇവിടെ കവി സ്വനാമത്തെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. സ്വഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതീട്ട മാത്രമേ ഉള്ളൂ. എന്നുള്ള സമാധാനം മതിയാകുന്നതാകുന്നു. കാളിദാസഗ്രഥിതവസ്തുനാനവേന നാടകേന എന്നിങ്ങിനെ കവിസാർവ്വഭൌമൻതന്നെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതു നാടകത്തിലാകുന്നു ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിഷിദ്ധമാണെന്നും നാടകമാത്രത്തിൽ സാമ്പ്രദായികമാണെന്നും പറയുന്നുവെങ്കിൽ നൈഷധീയാദികളിൽ ശ്രീഹർഷാദികടെ പ്രയോഗിച്ചതും ആലോചിക്ക. വസ്തുതസ്സു ഉച്ചാരണത്തിലുള്ള നിഷേധവും സാർവ്വത്രികമല്ല. ''ന ലബ്ധവിജ്ഞിത്യർഘ്യം കൃതീഭവാൻ'', ''രഘോസ്തുകരോനേലാപ്യ കാമം'', ''ക്രിയാണാം രക്ഷായൈ ശരധ്യുപസ്ഥായ വിദുഷേ മുനൈ വിശ്വാമിത്രേ ഭഗവതി'' ഇത്യാദി സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉച്ചാരണത്തിലും ആത്മനാമപ്രയോഗം കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിഷേധത്തിന്നു വിഷയമെന്ത്? വൈയർത്ഥ്യം സിദ്ധിക്കുമല്ലൊ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ട. നികൃഷ്ടന്മാരുടെ മുമ്പാകെ നാമോച്ചാരണം ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് നിഷേധസ്ഥലം. ഇങ്ങിനെ സ്ഥലസങ്കോചം ചെയ്യുന്നതായാൽ നിയതമായ ആശീർവ്വാദവാക്യത്തിന്നുകൂടി അനൌചിത്യം സിദ്ധിക്കുമല്ലൊ. സാഹിത്യാഗ്രേസരനായ കവിയുടെ ശ്ലോക

ത്തിൻെറ സാരസ്യാദി വിവേചനത്തിന്നു തുടങ്ങുന്നതായാൽ ഗ്രന്ഥവിസ്താരം വളരെ വരുമെന്നാകയാൽ ഇവിടെ സമാപിപ്പിക്കുന്നു.

ക്വണൽകിങ്കിണീജാലകോലാഹലാഢ്യം
ലസൽ പീതവാസോ വസാനം ചലന്തം
യശോദാങ്കണേ യോഗിനാമപ്യഗമ്യം
ഭജേഹം മുകുന്ദം ഘനശ്യാമവൎണ്ണം. 2

അ— ഞാൻ ക്വണൽകിങ്കിണീജാലകോലാഹലാഢ്യനായി ലസത്തായിരിക്കുന്ന പീതവാസസ്സിനെ വസാനനായി യശോദാങ്കണത്തിങ്കൽ ചലന്തനായി യോഗികൾക്കും അഗമ്യനായി ഘനശ്യാമവൎണ്ണനായിരിക്കുന്ന മുകുന്ദനെ ഭജിക്കുന്നു.

സാ— കിലുങ്ങുന്ന കിങ്കിണിക്കൂട്ടത്തിൻെറ കോലാഹലത്തോടുകൂടി ശോഭയുള്ള മഞ്ഞപ്പട്ടുടുത്തുംകൊണ്ടു യശോദയുടെ ഗൃഹത്തിൻെറ മിററത്തു് അങ്ങുമിങ്ങും പാഞ്ഞുനടക്കുന്ന, മേഘത്തിനെപ്പോലെ ശ്യാമളനിറമായ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനെ ഭജിക്കുന്നു. യോഗാഭ്യാസമുള്ളാളുകൾക്കുകൂടി കിട്ടാത്താളാണു് ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നു യോഗിനാമപ്യഗമ്യമെന്ന വിശേഷണംകൊണ്ടു പറയുന്നു. എങ്കിലും യശോദയുടെ മിററത്തു് അങ്ങുമിങ്ങും പാഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഭക്തന്മാൎക്കു ഭഗവാൻ സുലഭനാണെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം വിദ്വാന്മാൎക്കുകൂടി അറിവാൻ പ്രയാസമുള്ളതാണെങ്കിലും ഭക്തിവിശേഷംകൊണ്ടു തനിക്കു് അനായാസേന ഗ്രഹിക്കത്തക്കതായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. മററു വിശേഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവും ധാരാളം ഉണ്ടാക്കിത്തീ

തുവാൻ ഭഗവാൻ കൃപചെയ്യുമെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ അതിസുന്ദരമായി ശൃംഗാരരസത്തെ സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്ന തിരുമേനിയോടുകൂടിയ ശ്രീകൃഷ്ണനെ ഈ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു നമസ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു് ഒന്നാമത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞയെത്തന്നെ മൂന്നാമത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു വിശദമാക്കിക്കാണിക്കുന്നു.

. ചതുർല്ലക്ഷവേദാക്ഷിപാഥോധിമുച്ചൈഃ
പ്രമഥ്യൈവ വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതോഃ
പരം യുക്തിരമ്യം സുസംക്ഷിപ്തശബ്ദം
ഭുജംഗപ്രയാതൈഃ പ്രബന്ധം കരോമി. 3

അ — ഞാൻ വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതുവായിട്ടു് ഉച്ചൈസ്സായിരിക്കുന്ന ചതുർല്ലക്ഷവേദാക്ഷിപാഥോധിയെ പ്രമഥനംചെയ്തിട്ടുതന്നെ ഏററവും യുക്തിരമ്യമായി സുസംക്ഷിപ്തശബ്ദമായിരിക്കുന്ന പ്രബന്ധത്തെ ഭുജംഗപ്രയാതങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

സാ — ഞാൻ സഹൃദയന്മാരെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻവേണ്ടി നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥവിസ്താരമുള്ള ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമാകുന്ന വലിയ സമുദ്രത്തെ കടഞ്ഞെടുത്തിട്ടു് ഏററവും യുക്തികളെക്കൊണ്ടു ഭംഗിയുള്ളതായി ശബ്ദങ്ങളെ വളരെസംക്ഷേപിച്ചുള്ള ഒരു പ്രബന്ധത്തെ ഭുജംഗപ്രയാതവൃത്തങ്ങളായ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടു്. മുമ്പുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു് എത്രയോ വളരെ വിസ്താരമുണ്ടെന്നും ഇതു് അതുകളെ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു സാരമാത്രത്തെ എടുത്തു ശബ്ദങ്ങളെ ചുരുക്കി യുക്തികളെ ആലോചിച്ചു ഭംഗിയാകുന്നവിധത്തിൽ ഭുജംഗപ്രയാതവൃത്തത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും ഇതുകൊണ്ടു സഹൃദയന്മാരായ വിദ്വാന്മാർ സന്തോഷിപ്പാനിടയുണ്ടെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഫലത്തെ പറയുന്നതാ

യിരുന്നാലും അതിനെ ചമൽക്കാരം ജനിക്കത്തക്കവിധമാണ് ഇവിടെ ഘടിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അതിനാൽ തന്നെയാണ് ഇതിന്നു ചമൽകാരചിന്താമണി എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഭുജംഗപ്രയാതമെന്ന വൃത്തത്തിന്റെ ലക്ഷണം രത്നാകരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് "ഭുജംഗപ്രയാതം ഭവേദ്യൈശ്ചതുർഭിഃ" എന്ന്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഓരോ പാദത്തിൽ നന്നാലു യഗണങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നാൽ ഭുജംഗപ്രയാതമെന്ന വൃത്തമാകുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഓരോ ഗണത്തിന്നു മുമ്മൂന്നക്ഷരങ്ങളുണ്ടല്ലൊ. അപ്പോൾ ഓരോ പാദത്തിൽ പന്ത്രണ്ടുവീതം അക്ഷരങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ ഇതു ജഗതി എന്ന ഛന്ദസ്സിൽ അകപ്പെട്ട വൃത്തമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ലഘുവായിട്ടും രണ്ടാമത്തേതും മൂന്നാമത്തേതും അക്ഷരങ്ങൾ ഗുരുക്കളായിട്ടും വരുന്ന ഗണമാകുന്നു യഗണം. അപ്പോൾ ഓരോ പാദത്തിൽ നന്നാലു ലഘുക്കളും എട്ടെട്ടു ഗുരുക്കളുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇവിടെ ഒന്നാംപാദം 'ചതുർല്ലക്ഷജ്യോതിഷ്ഹാരം ബോധിമുക്ത്യൈഃ' എന്നായി ഒരു പാഠം കാണുന്നുണ്ട്. അതു ഛന്ദോഭംഗമുള്ളതാകയാൽ തള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ജ്യോ എന്നതു സംയുക്തമാകയാൽ ക്ഷ എന്നതു ഗുരുവാകയും അപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ഗണം മഗണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. മറ്റുചിലർ ചതുർല്ലക്ഷകം ജ്യോതിഃശ്രുതിഭേദം എന്നു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അതും ഭംഗിയല്ല. അപ്പോൾ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ സമുദ്രത്വത്തെ ആരോപിക്കുന്നിമിത്തമുള്ള രൂപകാലങ്കാരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. പ്രമഥ്യ എന്ന പൂർവ്വകാലക്രിയ ഈ രൂപകം ഉണ്ടെങ്കിലാകുന്നു ഭംഗിയായി അന്വയിക്കുക. അതുമല്ല ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര

ത്തിങ്കൽ സമുദ്രത്വാരോപണംകൊണ്ടും പ്രമഥ്യ എന്ന പൂൎവ്വകാലക്രിയകൊണ്ടും സ്വപ്രബന്ധത്തിന്ന് അമൃതത്തെപ്പോലെയുള്ള മാധുൎയ്യാതിരേകം കിട്ടുമെന്നതും ഇല്ലാതാകും. വിദ്വജ്ജനാനന്ദഹേതോഃ എന്നതുകൊണ്ടു ദേവന്മാരുടെ ആനന്ദത്തിന്ന വേണ്ടി അമൃതം ഉണ്ടായതുപോലെ ഈ പ്രബന്ധം വിദ്വാന്മാരുടെ ആനന്ദത്തിന്നവേണ്ടി സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നൎത്ഥമാണ്. വിദ്വൽപദത്തിന്ന രൂഢികൊണ്ടു ദേവവാചകത്വമില്ലെങ്കിലും രൂഢികൊണ്ടു ദേവവാചകമായ ബുധപദത്തോട് ഏകാൎത്ഥകത്വമുണ്ടാകനിമിത്തം തദ്വാച്യവാച്യലക്ഷിതലക്ഷണയെ സ്വീകരിച്ച ദേവവാചകത്വവും വരാവുന്നതാണ്. അഥവാ യോഗംകൊണ്ടു (വേത്തീതി വിദ്വാൻ വിദേഃ ശതുൎവ്വസുഃ) അറിവുള്ളവരായ ദേവന്മാരേയും ഈ ശബ്ദം പറയുന്നതാകുന്നു. മനുഷ്യാപേക്ഷയാ അധികജ്ഞാനം ദേവന്മാൎക്കുണ്ടെന്നുള്ളതു സൎവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വേദത്തിന്റെ അംഗങ്ങളിൽവെച്ചു കണ്ണാകുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ‘‘ഛന്ദഃ പാദൌ തു ശബ്ദശാസ്ത്രം ച വക്ത്രം കല്പഃ പാണീ ജ്യോതിഷാം ചക്ഷുഷീ ച । ശിക്ഷാഘ്രാണം ശ്രോത്രമുക്തം നിരുക്തം വേദസ്യാംഗാന്യേവമാഹുൎമ്മുനീന്ദ്രാഃ’’ എന്ന വചനവുമുണ്ട്. വേദങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ അപൌരുഷേയങ്ങളാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരോക്തികളാണെന്നോ ഉള്ള മഹത്വം വേദാംഗങ്ങൾക്കും പറയാവുന്നതും ആദിമമായ വചനം ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥസംഖ്യയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കാം. യദ്വാ ഉപബൃംഹകവചനങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥപ്രണയനംവരെ നാലുലക്ഷം ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിക്കാം.

ന ചേൽ ഭേ ചരാഃ സ്ഥാപിതാഃ കിം ഭചക്രേ
ന ചേൽ സ്പഷ്ടഗാ സ്ഥാപിതൈഃ കിം ഗ്രഹേന്ദ്രൈഃ
അജ്ഞാവോദിതാ സ്പഷ്ടതാ കാത്ര ഹേതുഃ
ഫലൈരേവ സർവ്വം ധ്രുവേ താനി തസ്മാൽ. 4

അ— ഭേചരന്മാർ സ്ഥാപിതന്മാരായില്ലെങ്കിൽ ഭചക്രത്തിങ്കലെന്തു്? സ്പഷ്ടഗന്മാരല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിതന്മാരായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹേന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ടു് എന്തു്? അജ്ഞാവോദിതയായിരിക്കുന്ന സ്പഷ്ടതാ എന്തു്? സർവ്വവും ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ എന്നുള്ളതു് ഇതിങ്കൽ ഹേതുവാകുന്നു. അതു ഹേതുവായിട്ടു ഞാൻ അതുകളെ ബ്രുവിക്കുന്നതു്.

സാ— രാശിചക്രമെന്ന ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആ രാശിചക്രത്തിങ്കലെന്തൊന്നാണുള്ളതു്? ഒന്നുമില്ല. ജ്യോതിശ്ചക്രംതന്നെ നിഷ്പ്രയോജനമാകുന്നു. അപ്രത്യക്ഷമായ ജ്യോതിശ്ചക്രം പ്രവഹനെന്ന വായുവിന്റെ അഭിഹനനം നിമിത്തം അറുപതു നാഴികകൊണ്ടു് ഒരിക്കൽ ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ഊൎദ്ധ്വാധോഭാഗചാരിയായി ഭ്രമിക്കുന്നുവെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആധാരമായി ഒരു വസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന വിചാരത്താലാകുന്നുവല്ലൊ. ആകയാൽ ഗോളാകാരന്മാരായിരിക്കുന്ന സൂര്യാദികളെ രാശിചക്രത്തിന്റെ ഇന്ന ഇന്ന ഭാഗത്തിങ്കലെന്നു തീൎച്ചയായും ജ്യോതിഷക്കാർ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നതു് എല്ലാപ്പോഴും ആവശ്യമാകുന്നു.

ആ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളെ സ്പഷ്ടഗതികളാക്കി വെക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞിട്ടു ഫലമെന്തു്? ഒന്നുമില്ല. പ്രത്യക്ഷ

ത്തിന്നു് കണ്ണുകാണുന്നവിധം ദൃക്കുകൊണ്ടു സാധിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതി രാശിചക്രത്തിന്റെ ഇന്നഭാഗത്തിങ്കലാകുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗണിച്ചു് രാശിഭാഗകലാദികളായ അവയവങ്ങളോടുകൂടി അറിയണം. അല്ലാതെ സ്ഥൂലമായും അസ്പഷ്ടമായ സിദ്ധാന്തപ്രകാരവും അറിയുകയും രാശിവിശേഷം മാത്രം അറിയുകയും ചെയ്താൽ പോരാ.

ഭാവങ്ങളെ അറിയാതെ ഈ സ്പഷ്ടജ്ഞാനം മാത്രമുണ്ടായിട്ടു് എന്തു പ്രയോജനം? ഒന്നുമില്ല. ഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശ്യംശാദി സ്ഥിതി ദൃഗ്ഗണിതംകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷാനുരൂപമായി അറിയപ്പെട്ടുവെന്നിരുന്നാലും ആ ഗ്രഹം ഇന്നഭാവത്തിൽ ഇത്രാം അംശകത്തിലെന്നും മററും അറിയാഞ്ഞാൽ ഫലമില്ല. സ്ഥൂലമായിട്ടു് ഇന്ന ഭാവത്തിലെന്നുമാത്രം അറിഞ്ഞാൽ പോരാ. ഭാവങ്ങളേയും ഭാവസന്ധികളേയും വരുത്തി ഇന്ന ഗ്രഹം ഇന്ന ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നും ആ ഭാവത്തിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്നു് ഇത്രഫലപ്രാപ്ത്യംശമുണ്ടെന്നും സൂക്ഷ്മമായി അറിയണം. മേടം രാശി ലഗ്നമാണെങ്കിൽ എടവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം രണ്ടാംഭാവത്തിലാണെന്നു മാത്രം നിശ്ചയിക്കുന്നതു് ഉചിതമല്ല. അതു ലഗ്നത്തിലാണെന്നും രണ്ടാംഭാവത്തിലാണെന്നും മൂന്നാംഭാവത്തിലാണെന്നും വന്നേക്കാം. മേഷാന്ത്യം ലഗ്നവും ഗ്രഹം എടവത്തിന്റെ ആദിയിലുമായാൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും. മേഷാദ്യം ലഗ്നവും ഗ്രഹം എടവത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമായാൽ മൂന്നാംഭാവത്തിലായും വന്നേക്കാം. അത്രയുമല്ല അതാതു ഭാവത്തിനോടു സമമായി വന്നാൽ മാത്രമേ ഭാവഫലം പരിപൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ. സ

ന്ധിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം യാതൊരു ഫലത്തെയും ചെയ്യുന്നതല്ല. 'സന്ധിസ്ഥോ ന ഫലപ്രദഃ' ഇത്യാദിവചനങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇതുകളെ വിസ്തരിച്ചു് ആയുർദ്ദായഘട്ടത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഈ പ്രയത്നം എല്ലാം ഫലങ്ങളെ അറിവാനായിക്കൊണ്ടാണെല്ലോ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു്. ദൃക്കിഖ പ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങളെ ഗണിച്ചു സൂക്ഷ്മപ്പെടുത്തി ഭാവഭാവസന്ധികളെ വരുത്തി ഭാവഫലപുഷ്ട്യംശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി നിരൂപിച്ചു ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞാലതു ശരിയായിരിക്കും. അനുഭവവിഷയമാകുന്ന ഫലങ്ങളെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ബഹുമാനിക്കപ്പെടത്തക്കതായിരിക്കുന്നതു്. (ഈ അംശം പ്രമാണഭാഗത്തിലേക്കു സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. ഫലഭാഗത്തിന്നു മാത്രമേ സംബന്ധിക്കയുള്ളൂ.) കൃഷ്ണാചാര്യനും ഇതിനെത്തന്നെ 'ജ്യോതിഷഫലമാദേശഃ' എന്ന വചനംകൊണ്ടു പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഭാവഫലങ്ങളെ ഇവിടെ പറയാൻ ഭാവിക്കുന്നു. സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നാദിഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുവെന്നു് അറിയുക. ഗ്രഹഗണിതത്തിലെ പിഴവുകൊണ്ടും ഭാവാലോചനയിലെ തെററുകൊണ്ടും ഭാവഫലപുഷ്ട്യംശങ്ങളെ വിചാരിക്കായ്കകൊണ്ടും ഈ ഫലങ്ങളെ പറയുന്നതിൽ വ്യത്യാസം വന്നുപോകുന്നതാകകൊണ്ടു് അതുകളിൽ നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചുംകൊണ്ടു വേണം ഭാവഫലം പറയുവാനെന്നും അങ്ങിനെയായാൽ ഇതു് അനുഭവവിഷയമാകാതെയിരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

തനുസ്ഥോ രവിസ്തുംഗയഷ്ടിം വിധത്തേ
മനഃ സന്തപേദ്ദാരദായാദവർഗ്ഗാൽ
വപുഃ പീഡ്യതേ വാതപിത്തേന നിത്യം
സ വൈ പഷ്ടതൽ ഹ്രാസവൃദ്ധീ പ്രയാതി. 5

അ—തനുസ്ഥനായിരിക്കുന്ന രവി തുംഗയഷ്ടിയെ വിധാനംചെയ്യുന്നു. ദാരദായാദവർഗ്ഗം ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിനെ സന്താപിക്കും. വാതപിത്തത്താൽ വപുസ്സ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ നിത്യവും പഷ്ടനായിട്ടു ഹ്രാസവൃദ്ധികളെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ഉയച്ചുള്ള യഷ്ടിയെ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വളരെ ഏകരമുള്ള ഒരു ദണ്ഡത്തെപ്പോലെയാക്കി ചെയ്യും. ശൌൎയ്യഗുണംകൊണ്ടു പ്രഖ്യാതിയുള്ളവനായിവരും. യഥാ ഗർവ്വംകൊണ്ടു സ്തംഭമുള്ളവനായി (അഹംഭാവിയായി) തീരും. അഥവാ കണ്ണിന്നു് അസ്വാസ്ഥ്യം സംഭവിച്ചു് ആതുനിമിത്തം താനെ നടക്കാൻവയ്യാതെ വലിയ വടി എടുത്തു നടക്കേണ്ടിവരും. അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിൽ ആർദ്രതയില്ലാതെ വലിയ കഠിനസ്വഭാവനായിതീരും. വരാഹമിഹിരാചാര്യൻ ബൃഹജ്ജാതകത്തിങ്കൽ ''ശൂര സ്തബ്ധോ വികലനയനോ നിർഘൃണോർക്കേ തനുസ്ഥേ'' എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നാലു ഫലങ്ങളേയും ഈ വാക്യംകൊണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. ഇവിടെ തുംഗയഷ്ടിയാക്കി വിധാനംചെയ്യുന്നുവെന്നും അനായാസത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. ഭാര്യമാരും ദായാദന്മാരുംനിമിത്തം മനോദുഃഖവും സംഭവിക്കും. പാപനായ സൂര്യൻ കളത്രസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയും ബന്ധുസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മുക്കാൽ ദൃഷ്ടിയുമുണ്ടാക

യാൽ ആ രണ്ടു ഭാവങ്ങൾനിമിത്തം മനോദുഃഖോദ്ഭവം യുക്തംതന്നെ എന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക. ദായാദേപദംകൊണ്ടു് ഇവൻെറ മുതലവകാശികളായ എല്ലാവരേയും അമ്മാമൻ മരുമകൻമുതലായ ബന്ധുക്കളേയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. വാതപിത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തിന്നു ദുഃഖവും ഉണ്ടാകും. സൂൎയ്യൻ പിത്തകാരകനാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലൊ. കേവലം പിത്തത്തിൻെറ കാരകനല്ല സൂൎയ്യൻ.കിന്തു വാതസഹിതപിത്തത്തിൻെറ കാരകനാകുന്നു. 'പിത്തം വാതയുതം കരോതിദിനകൃൽ' എന്നു വചനവുമുണ്ടു്. വാതപിത്തം എന്നേടത്തു വാതസഹിതമായിരിക്കുന്ന പിത്തം എന്നു പരിഭാഷയെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ശാകപാൎത്ഥിവാദിതല്പാദസഹിതശബ്ദലോപമാണെന്നു ധരിക്കുക. അതുകൊണ്ടു വാതത്തിന്നു് അപ്രാധാന്യവും പിത്തത്തിന്നു പ്രാധാന്യവും ഉണ്ടെന്നുവന്നു. നിത്യവും ദേശസഞ്ചാരംചെയ്തു ചിലപ്പോൾ അതിവൃദ്ധിയും ചിലപ്പോൾ ക്ഷയവും ഉള്ളവനായിത്തീരുമെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക. സൂൎയ്യൻ ഗോളരൂപേണ എന്നും ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിന്മേൽ സഞ്ചരിച്ചുംകൊണ്ടു ദിനരാത്രികൾക്കു് ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാക്കുന്നതു പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമാണെല്ലൊ. അങ്ങിനെയുള്ള സൂൎയ്യൻ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ദേശസഞ്ചാരത്തിന്നും ഏറ്റക്കുറച്ചിലിന്നും ഇടയാകുമെന്നുള്ളതു യുക്തിസിദ്ധമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിലെ ഫലങ്ങളെല്ലാം യുക്തിക്കു ചേരുന്നവകളാണെന്നു കാണാം. അതുനിമിത്തംതന്നെയാണു യുക്തിരമ്യമെന്നു മുമ്പെ പ്രതിജ്ഞയിൽ പറഞ്ഞതു്. നാലാംഭാവത്തിലേക്കു ലഗ്നസ്ഥനായ സൂൎയ്യന്നു മുക്കാൽ ദൃഷ്ടിയുള്ളതു

പോലെ എട്ടാംഭാവത്തിലേക്കുമുണ്ടാകയാൽ തത്ഭാവ സംബന്ധിയായ ഉപദ്രവത്തെക്കൂടി ഈ ഫലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതല്ലയോ എന്നു വിചാരിക്കുന്നു വെങ്കിൽ സത്യംതന്നെ. അഷ്ടമം രോഗസ്ഥാനമാകുന്നു. 'വപുഃ പീഡ്യതേ വാതപിത്തേന' എന്ന അംശംകൊണ്ടു് ആ ഉപദ്രവത്തെത്തന്നെയാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഇതി സർവ്വജനവാക്യമാകലനീയം. ഉപരിയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിലും ഇതുപോലെ യുക്തിയെ ആലോചിച്ചു കണ്ടുകൊൾക.

ധനേ യസ്യ ഭാനുഃ സ ഭാഗ്യാധികഃ സ്യാ-
ച്ചതുഷ്പാത്സുഖം സദ്വ്യയേ സ്വം ച യാതി
കുടുംബേ കലിർജ്ജായയാ ജായതേപി
ക്രിയാ നിഷ്ഫലം യാതി ലാഭസ്യ ഹേതോഃ. 6

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ഭാനു ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ ഭാഗ്യാധികനായി ഭവിക്കും. അവന്നു ചതുഷ്പാത്സുഖവും ഭവിക്കും. സ്വം സദ്വ്യയത്തിങ്കൽ യാനംചെയ്കയുംചെയ്യുന്നു. ജായഹേതുവായിട്ടു കുടുംബത്തിങ്കൽ കലിയും ജനിക്കുന്നു. ലാഭംഹേതുവായിട്ടു ക്രിയാ നിഷ്ഫലയായിട്ടു യാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ നല്ല ഭാഗ്യവാനായിത്തീരും. പശു കാള മുതലായ നാല്ക്കാലികൾനിമിത്തമുള്ള സൌഖ്യവും സംഭവിക്കും. ധർമ്മകാര്യങ്ങൾക്കായി ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. ഭാര്യനിമിത്തം കുടുംബത്തിങ്കൽ കലഹമുണ്ടാകും. ലാഭംകിട്ടാൻവേണ്ടി ചെയ്യ... [illegible] നങ്ങളെല്ലാം ഫലിക്കാതെ പോക... [illegible]

തൃതീയേ യദാഹർമ്മണിർജ്ജ... [illegible]
പ്രതാപാധികം വിക്രമം ... [illegible]

തദാ സോദരൈസ്സന്തപ്യതേ തീൎത്ഥചാരീ
സദാതിക്ഷയഃ സംഗരേ ശം നരേശാൽ. 7

അ— യാതൊരിക്കൽ അഹൎമ്മണി ജനകാലത്തിങ്കൽ തൃതീയത്തിങ്കൽ ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ പ്രതാപാധികമായിരിക്കുന്ന വിക്രമത്തെയും ആതനനംചെയ്യുന്നു. സോദരന്മാരാൽ തപിക്കപ്പെടുന്നു. തീൎത്ഥചാരിയായി ഭവിക്കുന്നു. സംഗരത്തിങ്കൽ എല്ലായ്പ്പോഴും അതിക്ഷയം ഭവിക്കുന്നു. നരേശങ്കൽനിന്നു ശം ഭവിക്കുന്നു.

സാ— ജനനകാലത്തിങ്കൽ ആദിത്യൻ മൂന്നാമെടത്തു നിന്നാൽ പ്രതാപം അധികമായിവരികയും പരാക്രമശാലിയായിവരികയും ചെയ്യുന്നു. സോദരന്മാരായ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ഇവനെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. തീൎത്ഥസഞ്ചാരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു യാത്രചെയ്യും. യുദ്ധത്തിങ്കൽ എപ്പോഴും ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കും. രാജാക്കന്മാർ പക്കൽനിന്നു ബഹുമാനാദിലാഭംനിമിത്തം സുഖവുമുണ്ടാകും.

തൃതീയേ ദിനേശേതിശോകാധികാരാ-
ജ്ജനഃ സംവ്രജേദ്വിഗ്രഹം ബന്ധുതോപി
പ്രവാസീ വിപക്ഷാഹവേ മാനഭംഗം
കദാചിന്ന ശാന്തം ഭവേത്തസ്യ ചേതഃ. 8

അ— ദിനേശൻ തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ജനം അതിശോകാധികാരംഹേതുവായിട്ടു ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും വിഗ്രഹത്തെ സംവ്രജിക്കും. പ്രവാസിയായി ഭവിക്കും. വിപക്ഷാഹവത്തിങ്കൽ മാനഭംഗത്തെ വ്രജിക്കും.
അവന്റെ ചേതസ്സ് ഒരിക്കലും ശാന്തമായി ഭവിക്കില്ല.

സാ—ആദിത്യൻ നാലാംഭാവത്തിൽനിന്നാൽ ദ്രവ്യം, മാനം, കീൎത്തി മുതലായവ അധികമുണ്ടാവുകനിമിത്തം മത്സരികളായിത്തീൎന്ന ബന്ധുക്കളിൽനിന്നുംകൂടി കലഹമുണ്ടായിത്തീരും. അന്യദേശസഞ്ചാരിയായിത്തീരും. ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തിങ്കൽ മാനക്ഷയംസംഭവിക്കും. അവന്റെ മനസ്സിന്ന് ഒരുകാലത്തും ശമനമുണ്ടാകയില്ല. എല്ലായ്പോഴും അടക്കമില്ലാതെ ഓരോ കാൎയ്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു സാരം.

സുതസ്ഥാനഗേ പൂൎവ്വജാപത്യതാപീ
കുശാഗ്രീയ ബുദ്ധീ രവൌ മന്ത്രവിദ്യഃ
അതോ വഞ്ചനേ സഞ്ചയേപി പ്രമാദീ
മൃതിഃ ക്രോധരോഗാദിജാ ഭാവനീയാ. 9

അ—രവി സുതസ്ഥാനഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ പൂൎവ്വജാപത്യതാപിയായും കുശാഗ്രീയബുദ്ധിയായും മന്ത്രവിദ്യനായും വഞ്ചനത്തിങ്കൽ തന്നെയും സഞ്ചയത്തിങ്കലും പ്രമാദിയായും ഭവിക്കും. ക്രോധരോഗാദിജയായിരിക്കുന്ന മൃതി ഭാവനീയയാകുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ അഞ്ചാമേടത്തുനിന്നാൽ ഒന്നാമത്തെ പുത്രൻ മരിച്ചിട്ടുള്ള ദുഃഖം അനുഭവിക്കും. ദൎഭാഗ്രംപോലെയുള്ള ബുദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കും. സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയായിരിക്കുമെന്നു സാരം. മന്ത്രശാസ്ത്രത്തെ അഭ്യസിച്ച മന്ത്രവാദിയായോ അല്ലെങ്കിൽ നീതിശാസ്ത്രത്തെ അഭ്യസിച്ച മന്ത്രിയായോ ഭവിക്കും. അന്യന്മാരെ ചതിപ്പാൻ താല്പൎയ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിലും ജാഗ്രതയുണ്ടാവുകയില്ല. പല വീഴ്ചകളും സംഭവിക്കും. ഉദരരോഗംകൊണ്ടോ തത്തുല്യമായ ഗ്രഹണ്യാദിരോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടോ മരണം സംഭവിക്കും.

രിപുധ്വംസകൃദ്ഭാസ്കരോ യസ്യ ഷഷ്ഠേ
തനോതി വ്യയം രാജതോ മിത്രതോ വാ
കലേ മാതുരാപച്ചതുഷ്പാദതോ വാ
പ്രയാണേ നിഷാദൈർവ്വിഷാദം ലഭേത. 10

അ — യാവനൊരുത്തന്നു ഭാസ്കരൻ ഷഷ്ഠത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ രിപുധ്വംസകൃത്തായി ഭവിക്കും. രാജാവു ഹേതുവായിട്ടോ മിത്രങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ വ്യയത്തെ തനനം ചെയ്യുന്നു. മാതാവിൻെറ കലത്തിങ്കൽ ചതുഷ്പാദങ്ങളിൽനിന്നു് ആപത്തും ഭവിക്കുന്നു. പ്രയാണത്തിങ്കൽ നിഷാദന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു വിഷാദത്തെ ലഭിക്കും.

സാ — ആദിത്യൻ ആറാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. രാജാവു ശിക്ഷിക്കുകനിമിത്തം ധനവ്യയം സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുകാൎയ്യത്തിന്നായി ധനവ്യയത്തെ ചെയ്യും. അമ്മയുടെ ഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ച് (അമ്മാത്തുവെച്ച്) നാല്ക്കാലികൾനിമിത്തമുള്ള ആപത്തുണ്ടാകും. ഗജാശ്വാദിവാഹനങ്ങളിൽനിന്നു വീഴുകകൊണ്ടോ നാല്ക്കാലികൾ കുത്തുകനിമിത്തമോ ആപത്തുണ്ടാകുമെന്നറിയുക. യാത്രയിൽ വഴിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ചു ദുഷ്ടന്മാരായ നിഷാദജാതിക്കാർ മുതലായവർ നിമിത്തം ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കും. വഴിയിൽ കള്ളന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഭയം സംഭവിക്കും.

ദ്യുനാഥോ യദാ ദ്യൂനയാതോ നരസ്യ
പ്രിയാതാപനം പിണ്ഡപീഡാ ച ചിന്താ
ഭവേത്തുച്ഛലബ്ധിഃ ക്രയേ വിക്രയേപി
പ്രതിസ്പർദ്ധയാ നൈതി നിദ്രാം കദാചിൽ. 11

അ — യാതൊരിക്കൽ ദ്യുനാഥൻ നരന്നു ദ്യൂനയാതനായി ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ പ്രിയാതാപനവും

പിണ്ഡപീഡയും ചിന്തയും ക്രയത്തിങ്കലും വിക്രയത്തിങ്കലും ഉല്ലലബ്ധിയും ഭവിക്കും. പ്രതിസ്പൎദ്ധ ഹേതുവായിട്ട് ഒരിക്കലും നിദ്രയെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല.

സാ—ജന്മകാലത്തിങ്കൽ ആദിത്യൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ഭാൎയ്യാദുഃഖം സംഭവിക്കും. ഭാൎയ്യക്കു രോഗാദ്യുപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകും. തനിക്കു ശരീരരോഗാദ്യുപദ്രവമുണ്ടാകും. അന്യന്റെ പദാൎത്ഥങ്ങളെ മോഹിച്ചിട്ട് അതു ലഭിക്കായ്കയാൽ മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയുണ്ടാകും. കൊള്ളക്കൊടുക്കുന്നതിൽ (കച്ചവടത്തിൽ) അത്യല്പമായ ലാഭംമാത്രമേ സിദ്ധിക്കയുള്ളൂ. അന്യന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെ കാണുകനിമിത്തമുള്ള മത്സരംകൊണ്ടു ഒരിക്കലും ഉറക്കം വരികയുമില്ല.

ക്രിയാലംപടസ്സന്തമേകഷ്ടഭാഗീ
വിദേശീയദാരാൻ ഭജേദ്വാപ്യവസ്ഥ
വസു ക്ഷീണതാ ദസ്യുതോ വാ വിളംബാ-
ദ്വിപദ് ഗ്രാഹ്യജാ മാനവോഗ്രാ ഭവേച്ച. 12

അ—അഷ്ടമത്തിങ്കൽ ഭാനു ഹേതുവായിട്ടാകട്ടെ ക്രിയാലംപടനായി കഷ്ടഭാഗിയായിട്ട വിദേശീയദാരങ്ങളെയോ അവസ്ഥുവിനെയോ ഭജിക്കും. ദസ്യുക്കളിൽനിന്നോ വിളംബം ഹേതുവായിട്ടോ വസു ക്ഷീണതയും ഗ്രാഹ്യജയായി ഉഗ്രയായിരിക്കുന്ന വിപത്തും ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ഭാൎയ്യാ പ്രവൃത്തികളിൽ ഉള്ള [illegible]യില്ലാത്ത താല്പൎയ്യംനിമിത്തം കഷ്ട[illegible]ും. അന്യദേശങ്ങളിലുള്ള വേശ്യാസ്ത്രീ[illegible]സക്തി ഹേതുവായിട്ടും അരക്ഷ്യങ്ങളുടെ[illegible]ള്ള താല്പൎയ്യം ഹേതുവായിട്ടും കഷ്ട[illegible]ൂൎവ്വർ

നിമിത്തവും ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കും. അതാതുസ-
മയത്തു ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്വാൻ കാലഹരണം വരിക-
നിമിത്തവും ദ്രവ്യനാശമുണ്ടാകും. ഗുഹ്യപ്രദേശത്തി-
ങ്കൽ കഠിനരോഗവും സംഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീ-
ഗമനത്തിന്റെ ആധിക്യംനിമിത്തം ധാതുക്ഷയം
കൊണ്ടുള്ള പലേ രോഗങ്ങളും സംഭവിക്കും.

ദിവാനായകേ ദുഷ്ടതാ കോണയാതേ
ന ചാപ്നോതി ചിന്താവിരാമോസ്യ ചേതഃ
തപശ്ചര്യയായിഷ്ടയാനി പ്രയാതി
ക്രിയാതുംഗതാം തപ്യതേ സോദരേണ. 13

അ— ദിവാനായകൻ കോണയാതനായിരിക്കും-
സമയത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടതാ ഭവിക്കുന്നു. ചിന്താവിരാമം
ഇവന്റെ ചേതസ്സിനെ പ്രാപിക്കുന്നതുമില്ല. അനി-
ഷ്ടയായിരിക്കുന്ന തപശ്ചര്യഹേതുവായിട്ടും ക്രിയാതും-
ഗതയെ പ്രാപിക്കുന്നു. സോദരനാൽ തപിക്കപ്പെടുന്നു.

സാ— ആദിത്യൻ ഒമ്പതാമേടത്തുനിന്നാൽ ദുഷ്ട-
നായിത്തീരും. മനസ്സിൽ ഒരിക്കലും വിചാരമില്ലാതെ-
വരുന്നതല്ല. എല്ലായ്പോഴും മനോവിചാരംകൊണ്ടു-
ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും. തപസ്സിനെ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നു-
മോഹമില്ലെങ്കിലും തപസ്വിയാണെന്നു് അന്യന്മാ-
രെ ഭ്രമിപ്പിക്കാൻതക്ക കൃത്രിമവേഷംകെട്ടി ഒരു മാ-
തിരി പൂജ്യതയെ ലഭിക്കും. സഹോദരൻ ഇവനെ-
പലവിധവും ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

പ്രയാതോംശുമാൻ യസ്യ മേഷൂരണോസ്യ
ശ്രമഃ സിദ്ധിദോ രാജതുല്യോ നരസ്യ
ജനന്യാസ്തഥാ ധ്വാതനാമാതനോതി
ദ്വിജഃ സംഭവേദല്പകൈശ്ചിപ്രയോഗഃ. 14

അ— യാവനൊരുത്തന്നു് അംശുമാൻ മേഷൂരണെ-

ത്തിങ്കൽ പ്രയാതനാകുന്നു. ഈ നരന്റെ ശ്രമം രാജതുല്യമായി സിദ്ധിമായി ഭവിക്കും. അപ്രകാരം ജനനിക്കു യാതനയേയും ആതനനം ചെയ്യുന്നു. ക്ലമവും സംഭവിക്കും. വല്ലഭന്മാരോടു വിപ്രയോഗവും സംഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങളെല്ലാം ഫലിക്കും. രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഇവന്റെ ശ്രമത്തിങ്കൽ അന്യന്മാർ സഹായിക്കുകയും അതുനിമിത്തം സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കയും ചെയ്യും. അത്യുഷ്ണരോഗങ്ങളുണ്ടാകും. ഇഷ്ടജനങ്ങളോട് ഒരുമിച്ചിരിപ്പാൻ സംഗതിയാകയുമില്ല. അതുകൾനിമിത്തം മനോവ്യസനവും ദേഹത്തിനു വാട്ടവും പ്രായേണ എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ശ്രമവശസംഭവേത്ഥസ്വം ച ലാഭോപയാതേ
നൃപദ്വാരതോ രാജമുദ്രാധികാരാൽ
പ്രതാപാനലേ ശത്രവഃ സംപതന്തി
സ്ത്രിയോനേകധാ ദുഃഖമംഗോത്ഭവാനാം. 15

അ—രവി ലാഭോപയാതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ നൃപദ്വാരേണയും രാജമുദ്രാധികാരം ഹേതുവായിട്ടും സ്വം സംഭവിക്കും. പ്രതാപാനലത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ സംപതിക്കുന്നു. അനേകപ്രകാരം സ്ത്രീകളും അംഗോത്ഭവന്മാർക്ക് ദുഃഖവും ഭവിക്കും.

സാ—ആദിത്യൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ രാജാക്കന്മാർവഴിയായും രാജാക്കന്മാരുടെ അധികാരമുദ്ര ലഭിച്ച് ആ വഴിയായും ദ്രവ്യലാഭം ഉണ്ടാകും. തീയ്യിൽ പാറ്റകൾ വീഴുന്നതുപോലെ ഇവന്റെ പ്രതാപത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ വീണുനശിച്ചു

പോകം. വളരെവിധത്തിലുള്ള ഐശ്വൎയ്യങ്ങളും അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരും. പുത്രന്മാൎക്കു രോഗാദ്യരിഷ്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ദുഃഖവും ഉണ്ടാകും.

രവിൎദ്വാദശേ നേത്രദോഷം കരോതി
വിപക്ഷാഹവേ ജായതേസൌ ജയശ്രീഃ
സ്ഥിതേൎല്ലിപ്സയാ ലഭ്യതേ ദേഹദുഃഖം
പിതൃവ്യാപദോ ഹാനിരധ്വപ്രദേശേ. 16

അ—ദ്വാദശത്തിങ്കലുള്ള രവി നേത്രദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നു. വിപക്ഷാഹവത്തിങ്കൽ ഈ ജയശ്രീ ജനിക്കുന്നു. സ്ഥിതിയുടെ ലിപ്സ ഹേതുവായിട്ടു ദേഹദുഃഖം ലഭിക്കുന്നു. പിതൃവ്യാപത്തുകളും അധ്വപ്രദേശത്തിങ്കൽ ഹാനിയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ആദിത്യൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ കണ്ണിൽ രോഗം നിമിത്തമുള്ള സുഖക്കേടുണ്ടാകും. ശത്രുക്കളോടുള്ള യുദ്ധത്തിങ്കൽ ജയലക്ഷ്മിയെ പ്രാപിക്കും. തനിക്കു നല്ല സ്ഥിതി കിട്ടേണമെന്നുള്ള മോഹംനിമിത്തം ശരീരദുഃഖത്തെ വിചാരിക്കുന്നതല്ല. ശരീരക്ലേശം അനുഭവിച്ചാലും മശ്ശൂരെ കിട്ടണമെന്നുവെച്ച് അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവനായിത്തീരും. അച്ഛന്റെ ഭ്രാതാക്കന്മാൎക്ക് (അപ്ഫന്മാൎക്കും വലിയച്ഛന്മാൎക്കും) ആപത്തുകളും സംഭവിക്കും. വഴിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ചു സ്വശരീരനാശവും വന്നുകൂടും. അധ്വപ്രദേശേ എന്നുള്ളതിനെ പിതൃവ്യാപദഃ എന്നുള്ളേടത്തും അന്വയിച്ചു വഴിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ചു കള്ളന്മാർ നിമിത്തമോ മറ്റോ പിതൃവ്യന്മാൎക്ക് ആപത്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് അൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിങ്കൽ ഹാനിഃ എന്നുള്ളേടത്തും പിതൃവ്യാണാം എന്നു ചേൎത്തു പിതൃവ്യന്മാൎക്കു വഴിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽവെച്ച് ആപത്തും അൎത്ഥ

നിമിത്തം മരണവും സംഭവിക്കുമെന്നും മറെറാരു പക്ഷമുണ്ട്.

ഇതി രവേസ്തന്വാദി ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം രവിയുടെ തന്വാദിഭാവഫലം കഥിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ സൂൎയ്യൻ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലത്തെ ഫലങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശരണോല്ലേഖനാഖ്യേ നീലകണ്ഠീയേ
രവിതന്വാദി ഭാവഫലം.

വിധുൎഗ്ഗോകുളീരാജഗഃ സൻ വപുസ്ഥോ
ധനാഢ്യം ക്ഷമാനന്ദലാവണ്യപൂൎണ്ണം
വിധത്തേധമം ക്ഷീണദേഹം ദരിദ്രം
ജഡം ശ്രോത്രഹീനം നരം ശേഷലഗ്നേ. 17

അ—വിധു ഗോകുളീരാജഗനായി സന്നായിട്ടു വപുസ്ഥനായാൽ നരനെ ധനാഢ്യനായും ആനന്ദലാവണ്യപൂൎണ്ണനായും, ശേഷലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായാൽ അധമനായും ക്ഷീണദേഹനായും ദരിദ്രനായും ജഡനായും ശ്രോത്രഹീനനായും വിധാനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—മേടം, ഇടവം, കൎക്കിടകം ഇതുകളിൽ ഒരു രാശി ലഗ്നമാവുകയും ആ ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ (ഇവിടെ ചന്ദ്രനും ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിൽതന്നെയായിരിക്കണം. എടവാന്ത്യം ലഗ്നവും ചന്ദ്രൻ മിഥുനാദ്യത്തിങ്കൽ ലഗ്നഭാവസ്ഥനും എന്നിങ്ങിനെ ഇതുകളിൽനിന്നു വേറെ ഒരു രാശി

യിൽ ലഗ്നഭാവത്തിലായാൽ പോരാ. ലഗ്നം ഈ രാശികളല്ലാതെയും ചന്ദ്രൻ ഈ രാശികളിൽ ലഗ്നഭാവത്തിലായും വന്നാലും മതിയായില്ല. മീനാന്ത്യം ലഗ്നമാകുന്നു. ചന്ദ്രൻ മേഷാദ്യത്തിൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വന്നാലും മതിയായില്ല, എന്നുള്ള വിശേഷത്തെ തോന്നിക്കുവാനാകുന്നു ഇവിടെ ഗോകുലീരാജഗഃ എന്നു ചന്ദ്രവിശേഷണമായും ശേഷലഗ്നേ എന്നെടുത്തു ശേഷപദം ചന്ദ്രവിശേഷണമല്ലാതെ ലഗ്നവിശേഷണമായും കൊടുത്തതെന്നു് അറിയുക.) വലിയ ധനികനും എല്ലായ്പോഴും സന്തോഷശാലിയും ലാവണ്യമുള്ളവനും ആയിത്തീരും. ലാവണ്യമെന്നാൽ വിശേഷപ്പെട്ട രത്നാദികളിലെപ്പോലെ ശരീരത്തിന്മേൽ മിന്നനുപോലെയുണ്ടാവുന്ന ശോഭയാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെയാണ് ശോഭാനൈഗന്നിഗ്യം എന്നും പറയുന്നതു്. ഈ മൂന്നു രാശികൾ കഴിച്ച ശേഷം ഒമ്പതിൽ ഏതെങ്കിലും രാശി ലഗ്നമായും അവിടെ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ ചന്ദ്രനും വന്നാൽ അധമനായും ശരീരം മെലിഞ്ഞവനായും ദരിദ്രനായും അറിവില്ലാത്തവനായും ബധിരനായും വരുന്നതാകുന്നു. ബധിരനെന്നാൽ ചെകിട് കേൾക്കാൻ വഹിയാത്തവനാകുന്നു. അധമനെന്നാൽ ഗുണരഹിതൻ. അധർമ്മാദിദോഷങ്ങളുള്ളവനെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ഇടവത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ഉച്ചസ്ഥനും കർക്കടകത്തിൽ ക്ഷേത്രസ്ഥനും മേടത്തിൽ ബന്ധുഗ്രഹോച്ചസ്ഥനും ഉച്ചാരോപിയുമാകയാൽ ശുഭഫലപ്രദനായതാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ഗോകുലീരാജഗഃ എന്ന ക്രമത്തെ സ്വീകരിച്ചതു് ഇടവത്തിൽ ശുഭാധിക്യമുണ്ടെന്നും കർക്കടകത്തിൽ അതിലും ന്യൂനശുഭഫലപ്ര

ഷമെന്നും മേടത്തിൽ അതിലും ന്യൂനശുഭഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നുവെന്നും വിശേഷത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. ചന്ദ്രന്റെ സ്വരൂപകഥനത്തിങ്കൽ വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യൻ പ്രാജ്ഞനാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കെ ആ ചന്ദ്രന്റെ ലഗ്നസ്ഥിതിയിങ്കൽ ജഡനാകുവാൻ സംഗതിയില്ലല്ലൊ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ജലമയനായ ചന്ദ്രനു മാന്ദ്യം ഉചിതമാകയാൽ ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിലും ആ ബുദ്ധിക്കു് ആശുഗ്രാഹിത്വമുണ്ടാവുന്നതല്ലായ്കയാൽ ജഡനെന്നു പറഞ്ഞതാകുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ജഡനെന്നുള്ളതിന്നു വാക്സാമൎത്ഥ്യമില്ലാത്തവനെന്നു് അൎത്ഥം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. അത ഏവ ജഡം മൂകമിതി വിവരണകാരഃ.

ഹിമാംശൌ വാഹനസ്ഥാനേ ധാന്യലാഭഃ
ശരീരേതിസൌഖ്യം വിലാസോംഗനാനാം
കുടുംബേ രതിർജ്ജായതേ തസ്യ തുഷ്ട്യാ
വശം ദർശനേ യാതി ദേവാംഗനാപി. 18

അ—ഹിമാംശു വാഹനസ്ഥാനഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ധാന്യലാഭവും ശരീരത്തിങ്കൽ അതിസൌഖ്യവും അംഗനമാരുടെ വിലാസവും കുടുംബത്തിങ്കൽ തുഷ്ടിയായിരിക്കുന്ന രതിയും ജനിക്കുന്നു. അവന്റെ ദർശനത്തിങ്കൽ ദേവാംഗനയും വശത്തെ യാനംചെയ്യുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ നെല്ലുമുതലായ ധാന്യങ്ങൾ ധാരാളം സിദ്ധിക്കും. ശരീരസൌഖ്യം നല്ലവണ്ണമുണ്ടാകും. സ്ത്രീകളുടെ വിലാസവും സംഭവിക്കും. അവന്റെ ഭാൎയ്യമാർ നല്ല വിലാസമുള്ളവരായിരിക്കും. വിലാസശബ്ദംകൊണ്ടു ജനനവശാലുള്ള സ്വരൂപശോഭയും ആഭരണാദികളെ

കൊണ്ടും സംസ്കാരവശേനയുമുള്ള ശോഭയും ബുദ്ധി സാമൎത്ഥ്യവും ഗ്രഹിക്കപ്പെടാം. അവന്ന കുടുംബത്തിലുള്ള പ്രീതി ലഘുവായിരിക്കും. അവനെ കാണുന്നസമയം ദേവസ്ത്രീകൾകൂടി വശപ്പെടും. മനുഷ്യസ്ത്രീകൾ സ്വാധീനമാകുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്ന് അൎത്ഥാപത്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. അത്യന്തം സൌന്ദൎയ്യശാലിയായിരിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിക്കുക.

വിധൌ വിക്രമേണൈതി വിത്തം തപസ്വീ
ഭവേൽകാമിനീരഞ്ജിതോപ്യുഗ്രകീൎത്തിഃ
കിയച്ചിന്തയേത്സാഹജം തസ്യ ശൎമ്മ
പ്രതാപോജ്ജ്വലോ ധൎമ്മിണാം വൈജയന്ത്യാ.

അ—വിധൌ വിക്രമത്തിങ്കൽ (അദ്ധ്യാഹൃതമേതൽ പദം) സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിക്രമംകൊണ്ടു വിത്തത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. കാമിനീരഞ്ജിതനാണെങ്കിലും തപസ്വിയായും ധൎമ്മിയുടെ വൈജയന്തി ഹേതുവായിട്ട് ഉഗ്രകീൎത്തിയായും പ്രതാപോജ്ജ്വലനായും ഭവിക്കും. അവന്റെ സാഹജമായിരിക്കുന്ന ശൎമ്മത്തെ കിയത്തെന്നു ചിന്തിക്കാമൊ?

സാ—ചന്ദ്രൻ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ പരാക്രമംകൊണ്ടു ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിക്കും. സ്ത്രീകൾ വന്നു മനസ്സിളക്കുവാൻ തക്കവിധം പ്രലോഭിപ്പിച്ചാലും തപസ്സിലുള്ള ആസക്തിയെ വിടുന്നതല്ല. ധാൎമ്മികന്മാരുടെ വേഷത്തെ നടിക്കുകനിമിത്തം വളരെ കീൎത്തിയുള്ളവനായിത്തീരും. നടിക്കുന്നതുപോലെ ധൎമ്മബുദ്ധിയുള്ളവനും ധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളെ നടത്തുന്നവനുമായി ഇരിക്കയുമില്ല. പ്രതാപംകൊണ്ടു പ്രകാശിച്ചവനായിരിക്കും. അവന്നു സഹോദരന്മാർനിമിത്തമുള്ള സുഖം എത്രയുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻകൂടി

പ്രയാസമായിരിക്കും. അത്യല്പം സഹോദരസൌഖ്യമുള്ളവനായിത്തീരും. ധൎമ്മിണോ വൈജയന്ത്യാ ധൎമ്മവതഃ പതാകയാ ധൎമ്മധ്വജിതേത്യനേനോക്തഃ ഇതി വ്യാഖ്യേയം.

യദാ ബന്ധുഗോ ബാന്ധവൈരത്രിജന്മാ
നൃപദ്വാര സൎവ്വാധികാരീ സദൈവ
വയസ്യാദിമേ താദൃശം നൈവ സൌഖ്യം
സുതസ്ത്രീഗണാത്തോഷമായാതി സമ്യക്. 20

അ — അത്രിജന്മാവു യാതൊരിക്കൽ ബന്ധുഗനാകുന്നു, അപ്പോൾ ബാന്ധവന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള സൌഖ്യം ഭവിക്കുന്നു. എല്ലായ്പോഴും നൃപദ്വാരസൎവ്വാധികാരിയായിത്തന്നെ ഭവിക്കുന്നു. ആദിമമായിരിക്കുന്ന വയസ്സിങ്കൽ താദൃശമായിരിക്കുന്ന സൌഖ്യം ഇല്ല തന്നെ. സുതസ്ത്രീഗണം ഹേതുവായിട്ടു വഴിപോലെ തോഷത്തെ ആയാനംചെയ്യുന്നു.

സ — ചന്ദ്രൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ബന്ധുജനങ്ങൾനിമിത്തമുള്ള സുഖം അനുഭവിക്കും. എല്ലായ്പോഴും രാജധാനിയിൽ വലിയ അധികാരങ്ങൾ സിദ്ധിക്കും. ബാല്യകാലത്തിങ്കൽ അത്യല്പ സൌഖ്യം ഉണ്ടാവുക ഇല്ല. ബാല്യകാലം കഴിഞ്ഞു യൌവനകാലം വന്നാൽ ഭാൎയ്യാപുത്രാദികൾനിമിത്തം വഴിപോലെ സന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കും.

യദാ പഞ്ചമേ യസ്യ നക്ഷത്രനാഥോ
ദദാതീഹ സന്താന സന്തോഷമേവ
മതിം നിൎമ്മലാം രത്നലാഭം ച ഭൂമിം
കുസീദേന നാനാപ്തയോ വ്യാവസായാൽ. 21

അ — യാതൊരിക്കൽ യാവനൊരുത്തന്റെ നക്ഷത്രനാഥൻ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അ

ഷ്പ്പാം അവന്നു് ഇവിടെ സന്താനസന്തോഷത്തെയും നിൎമ്മലയായിരിക്കുന്ന മതിയേയും രത്നലാഭത്തെയും ഭൂമിയേയും ദാനം ചെയ്യുന്നതന്നെ. കസീരംകൊണ്ടുള്ള വ്യവസായം ഹേതുവായിട്ടു നാനാപ്തികൾ ഭവിക്കുന്നു.

സൗ—ചന്ദ്രൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സന്തതിനിമിത്തം ഉള്ള സന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കും. ബുദ്ധിയിൽ രാഗദ്വേഷം മുതലായ മലങ്ങളുണ്ടാവുന്നതല്ല. രത്നങ്ങൾ ലഭിപ്പാൻ ഇടവരും. അതാതുജാതി പദാൎത്ഥങ്ങളിലെ ശ്രേഷ്ഠവസ്തുക്കളെ ലഭിപ്പാനിടവരുമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. ഭൂമിയേയും ലഭിക്കും. സ്വന്തമായി ഭൂമികളെ വാങ്ങുവാൻ സാധിക്കും. ഉത്സാഹംനിമിത്തം സ്വന്തം ദ്രവ്യത്തെ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുക ഏന്നാ കച്ചവടം നടത്തി അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കും.

രിപൌ രാജതേ വിഗ്രഹേണാപി രാജാ
ജിതാസ്തേ ഹി ഭൂയോ വിധേയാ സംഭവന്തി
തദഗ്രേരയോ നിഷ്ഫലാ ഭൂയസാപി
പ്രതാപോജ്ജ്വലോ മാനശീലോ ന തദ്വൽ. 22

അ—വിധു രിപുവിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ രാജാവായിട്ടു രാജിക്കുന്നു. വിഗ്രഹംകൊണ്ടു ജിതന്മാരാണെങ്കിലും ആ അരികൾ പിന്നേയും സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. തദഗ്രത്തിങ്കൽ അരികളും പ്രായേണ നിഷ്ഫലന്മാരായി ഭവിക്കും. പ്രതാപോജ്ജ്വലനായും അതുപോലെ മാനശീലനല്ലാതേയും ഭവിക്കും.

സൗ—ചന്ദ്രൻ ആറാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ രാജാവിനെപ്പോലെ ശോഭയുള്ളവനായിരിക്കും. ശത്രു

ക്കളെ യുദ്ധംകൊണ്ടു ജയിച്ചാലും ആ ശത്രുക്കൾ പിന്നേയും ശത്രുത്വം വിടാതെതന്നെ നില്ക്കും. അവന്റെ മുമ്പിൽ വന്നാൽ ശത്രുക്കൾപോലും കീഴടങ്ങി പ്രഭയില്ലാത്തവരായിത്തീരും. അതിന്നു തക്ക പ്രതാപമുള്ളവനായി വരുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. അന്യരുടെ സ്വഭാവം ഇവനിൽ കാണുകയുമില്ല.

ദദ്ദാരദം സപ്തമേ ശീതരശ്മിഃ
ധനിത്വം ഭവേദധ്വവാണിജ്യതോപി
രതഃ സ്ത്രീജനേ ദുഷ്ടഭുക്ലുബ്ധചേതാഃ
കൃശഃ കൃഷ്ണപക്ഷേ വിപക്ഷാഭിഭൂതഃ. 28

അ—സപ്തമത്തിങ്കലുള്ള ശീതരശ്മി ദാരദത്തെ ദത്തായി ഭവിക്കും. അധ്വവാണിജ്യം ഹേതുവായിട്ടെങ്കിലും ധനിത്വം ഭവിക്കും. കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെങ്കിൽ സ്ത്രീജനത്തിങ്കൽ രതനായും ദുഷ്ടഭക്ഷകനായും ലുബ്ധചേതസ്സായും കൃശനായും വിപക്ഷാഭിഭൂതനായും ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രൻ ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ ഭാര്യാസുഖം ഉണ്ടാകും. വഴിയാത്രകൊണ്ടോ കച്ചവടംകൊണ്ടോ ധനികനായിത്തീരും. അല്ലെങ്കിൽ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി കച്ചോടംചെയ്തു ധനികനായിത്തീരും. ഈ പറഞ്ഞ ഫലമെല്ലാം ശുക്ലപക്ഷചന്ദ്രനാണെങ്കിലുള്ളതാകുന്നു. കറുത്തപക്ഷത്തിൽ ജനനമായിരിക്കയും ചന്ദ്രൻ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീകളിൽ അത്യാസക്തിയുണ്ടാകും. ദുഷ്ടമായി ഭക്ഷിക്കുന്നവനായിരിക്കും. മനസ്സിങ്കൽ ലോഭം (ധനം ചിലവുചെയ്യുന്നതിന്നുള്ള മടിയും പരദ്രവ്യത്തിലുള്ള ആഗ്രഹവും) ഉള്ളവനായിരിക്കും. ശരീരം മെലിഞ്ഞിരിക്കും. ശത്രുക്കളാൽ പരിഭവിക്കപ്പെടും.

സുഖം വിദ്യതേ നൈഷ്ഠികീ തസ്യ ഗേഹേ
പതേൽ കർഹിചിൽ കപാലമുദ്ഗോദകാനി
മഹാവ്യാധയോ ഭീതയോ വാരിഭൃതാഃ
ശശീ ക്ലേശയുതസംകടാന്യഷ്ടമസ്ഥഃ. 24

അ — അഷ്ടമസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ശശി ക്ലേശയുതനാകുന്നു. അവന്റെ ഗേഹത്തിങ്കൽ നൈഷ്ഠികിയായിരിക്കുന്ന സുഖം ഭവിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ കപാലമുദ്ഗോദകങ്ങളെ പചിക്കും. വാരിഭൃതങ്ങളായിരിക്കുന്ന മഹാവ്യാധികളും ഭീതികളും സങ്കടങ്ങളും ഭവിക്കും.

സ — ചന്ദ്രൻ എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ദുഃഖങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കും. അവന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ വൈദ്യന്മാരുടെ സഞ്ചയമുണ്ടാകും. എന്നാൽ എല്ലായ്പോഴും രോഗം പിടിപെട്ടു വൈദ്യന്മാരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. ചിലപ്പോഴെല്ലാം കഷായങ്ങളും പരിപ്പിൻവെള്ളവും മററും ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവരും. നീരുകൊണ്ടുള്ള മഹാവ്യാധികളും ജലഭയവും പലവിധത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങളും ഉണ്ടാകും. വാരിഭൃതാ മഹാവ്യാധയഃ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മഹോദരം മുതലായ വ്യാധികളെ ഗ്രഹിക്കാം. പ്രമേഹാദികളെയും ഗ്രഹിക്കാമെന്നു പക്ഷാന്തരവുമുണ്ടു്. ഈ ചന്ദ്രൻ ബലാധികനാണെങ്കിൽ അവൻ വൈദ്യനായിത്തീരുമെന്നും മററു രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ഇവന്റെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചു കഷായാദികളുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും ഫലം കല്പിക്കാം.

തപോധാമഗസ്താരകേശോ ജനസ്യ
പ്രകാശം ദധീതാ വന്ദിനസ്തം സ്തുവന്തി
ഭവത്യേവ ഭാഗ്യാധികോ യൌവനാദേഃ
ശരീരേ സുഖം ചന്ദ്രവത്സാഹസം ച. 25

അ—ജനത്തിന്നു താരകേശൻ തപോഭാവഗനാണെങ്കിൽ ദ്വിജന്മാരും പ്രഭുക്കളും വന്ദികളായിട്ടു് അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. യൌവനാദി ഹേതുവായിട്ടു ഗൎവ്വാധികനായി ഭവിക്കുന്നതന്നെ. ശരീരത്തിങ്കൽ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ സുഖവും സാഹസവും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്രന്മാരും മററു ജനങ്ങളും സ്തുതിപാഠകന്മാരെപ്പോലെ അവനെ സ്തുതിക്കും. ഗുണങ്ങൾ എത്രയുണ്ടോ അതിലധികം ഗുണമുള്ളവനാണെന്നു പറയും. യൌവനം, ധനം, പ്രഭുത്വം മുതലായതുകൊണ്ടു് അതിഭാഗ്യവാനായിത്തീരും. ശരീരം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ അന്യന്മാൎക്കാഹ്ലാദകാരിയായും സുഖമുള്ളതായും വരും. അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്ഷയവൃദ്ധികളോടുകൂടിയുള്ള സുഖം വരും. ചിലപ്പോൾ അതിസുഖവാനായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ സുഖം ക്ഷയിക്കും. സാഹസക്കാരനായിത്തീരും.

സുഖം ബാന്ധവേഭ്യഃ ഖഗേ ധൎമ്മകൎമ്മാ
സമുദ്രാംഗജേ ശം നരേശാദിതോപി
നവീനാംഗനാവൈഭവേ സുപ്രിയത്വം
പുരോജാതകേ സൌഖ്യമല്പം കരോതി. 26

അ—സമുദ്രാംഗജൻ ഖഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ധൎമ്മകൎമ്മാവായി ഭവിക്കും. ബാന്ധവന്മാരിൽനിന്നുള്ള സുഖവും നരേശാദിയിങ്കൽനിന്നുള്ള ശവും ഭവിക്കുന്നു. നവീനാംഗനാ വൈഭവത്തിങ്കൽ സുപ്രിയത്വത്തെയും പുരോജാതകനിൽ അല്പമായിരിക്കുന്ന സൌഖ്യത്തെയും ചെയ്യുന്നു.

സാ—ചന്ദ്രൻ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും രാജാക്കന്മാർ പ്രഭുക്കന്മാർ മുതലായവരിൽനിന്നും സുഖം സംഭവിക്കും. പുതിയതായ ഭാൎയ്യമാൎക്ക പ്രഭുത്വമുണ്ടാവുക നിമിത്തം ഇഷ്ടമുള്ളവനായി വരും. ഒന്നാമത്തെ പുത്രനിൽ അല്പമായ സൌഖ്യമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ ഭൃത്യസുഖം കുറഞ്ഞിരിക്കും.

വ്രജേദ്ഭൂമിപാദീന്ദുനാ ലാഭഗേന
പ്രതിഷ്ഠാധികാരാംബരാണി ക്രമേണ
ശ്രിയോഥ സ്ത്രിയോന്തഃപുരേ വിഭ്രമസ്ഥാഃ
ക്രിയാവൈകൃതീ കന്യകാ വത്സലാഭഃ. 27

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദു ഹേതുവായിട്ട് ഭൂപനിൽനിന്നു ക്രമംകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠാധികാരാംബരങ്ങളെ വ്രജിക്കും. അന്തഃപുരത്തിങ്കൽ ശ്രീകളും അനന്തരം സ്ത്രീകളും വിഭ്രമസ്ഥകളായും ക്രിയാവൈകൃതിയായിരിക്കുന്ന കന്യകയും വത്സലാഭവും ഭവിക്കും.

സാ—ചന്ദ്രൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ക്രമത്താലെ രാജാവു പക്കൽനിന്നു സ്ഥിരതയുള്ള ഒരു അധികാരവും വസ്ത്രാദിസംഭാവനയും അതുകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠയും കിട്ടും. അവന്റെ ഗൃഹമധ്യത്തിങ്കൽ സ്ത്രീകളും ശ്രീകളും സുഖമായി പാൎക്കും. അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള പദാൎത്ഥങ്ങളും ലഭിക്കും. പ്രവൃത്തികളിൽ വികാരഭേദമുള്ള കന്യകയും ഉണ്ടാകും.

ശശീ ചോദശേ ശത്രുനേത്രാദിചിന്താ
വിചിന്ത്യാസദാ സവ്യയോ മംഗലേനി
പിതൃവ്യാദിമാതൃാദി നാന്ദ്യച്ഛിഷാദോ
ന ചാപ്നോതി കാമം പ്രിയാല്പപ്രിയത്വം. 28

അ—ശശീ ചോദശത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലായ്പോഴും ശത്രുനേത്രാദിചിന്താ വിചിന്ത്യ

യാകുന്നു. മംഗലംകൊണ്ടു സദ്വ്യയവും പിതൃവ്യാദി മാതൃാദി ഹേതുവായിട്ട് അന്തർഭാഗത്തിങ്കൽ വിഷാദവും ഭവിക്കും. കാമത്തെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. പ്രിയാല്പപ്രിയത്വത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

സാ— ചന്ദ്രൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള ഭയത്തേയും നേത്രരോഗത്തേയും എല്ലായ്പോഴും കരുതുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കണം. വിവാഹം മുതലായ മംഗലകാൎയ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സദ്വ്യയംചെയ്തു് ദ്രവ്യം ചിലവായിപ്പോകും. ഇളയപ്പൻ, വലിയപ്പൻ, അവരുടെ ഭാൎയ്യമാർ, പുത്രന്മാർ, അമ്മ, അമ്മാമൻ മുതലായവർ ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിൽ ദുഃഖമുണ്ടാകും. ഇഷ്ടവസ്തുവിനെ പ്രാപിക്കയില്ല. ഭാൎയ്യമാൎക്കു തന്നിൽ അല്പമായ സന്തോഷമേ ഉണ്ടാകയുള്ളു. അവൎക്ക് അത്യന്തം ഇഷ്ടനായിത്തീരുകയില്ല.

ഇതി ചന്ദ്രസ്യ ഭാവഫലം.

അ— ഇപ്രകാരം ചന്ദ്രന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ— ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമെടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ഭാഷോല്ലേഖനാഖ്യേ നീലകണ്ഠീയേ
ചന്ദ്രഭാവഫലം.

വിലഗ്നേ കുജേ ദണ്ഡലോഹാഗ്നിഭീതിഃ
തദാനന്ദനം കേസരീ കിം ദ്വിതീയഃ
കളത്രാദിഘാതഃ ശിരോനേത്രപീഡാ
വിപാകേ ഫലാനാം സദൈവോപസൎഗ്ഗഃ. 29

അ_ കജൻ വിലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ഖണ്ഡലോഹാഗ്നിഭീതി മാനസത്തെ തപിക്കും. കളത്രാദിഘാതവും ശിരോനേത്രപീഡയും ഫലങ്ങളുടെ വിപാകത്തിങ്കൽ എല്ലാപ്പോഴുംതന്നെ ഉപസൎഗ്ഗവും ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരമെങ്കിലും ദ്വിതീയനായിരിക്കുന്ന കേസരിയോ എന്നു തോന്നും.

സ_കജൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ രാജശിക്ഷയിങ്കൽനിന്നും അന്യൻ അടിക്കുന്നതിൽനിന്നും ശസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും അഗ്നിയിങ്കൽനിന്നും ഉള്ള ഭയംനിമിത്തം മനോദുഃഖമുണ്ടാകും. ഭാൎയ്യാപുത്രാദികൾക്കു നാശവും ശിരോരോഗവും നേത്രരോഗവും ഉണ്ടാകും. ഏതു കാൎയ്യത്തിന്നാരംഭിച്ചാലും ഫലാനുഭവത്തിന്നു മുമ്പായി ഓരോ വിഘ്നങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷങ്ങൾ നേരിട്ടാലും രണ്ടാമത്തെ സിംഹമാണോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധം പ്രതാപം നടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ കേസരീ കിം ദ്വിതീയഃ എന്നതിനെ ഖണ്ഡലോഹാഗ്നിഭീതിഃ എന്നതിൻെറ ഉപമാനമായും സ്വീകരിക്കാമെന്നു ഒരു പക്ഷമുണ്ടു. അപ്പോൾ ഖണ്ഡലോഹാഗ്നികളിൽനിന്നുള്ള ഭയം രണ്ടാമതൊരു സിംഹംപോലെ മനോദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഇവിടെ ദ്വിതീയഃ എന്നതു വ്യൎത്ഥമാണെന്നു ഒരു ആക്ഷേപവുമുണ്ടു. മനസ്താപകത്വരൂപസാധാരണധൎമ്മംകൊണ്ടു ഭീതിയിങ്കൽ സിംഹസാദൃശ്യവൎണ്ണനം ചെയ്യുകയാണല്ലോ ഇവിടെ ചമല്ക്കാരകം. അവിടെ ദ്വിതീയഃ എന്ന വിശേഷണം വ്യൎത്ഥമാണു. രണ്ടാമത്തെ സിംഹമെന്നതുകൊണ്ടു ഒരു ആവശ്യവുമില്ല എന്നാകുന്നു ആക്ഷേപകന്മാരുടെ ആശയം. ഒരിക്കൽ ഒരു സിംഹത്തിങ്കൽനിന്നു

ള്ള ഉപദ്രവത്തെ അനുഭവിച്ചവന്ന രണ്ടാമത്തെ വരുന്ന സിംഹം അധികമായ മനസ്താപത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിയുണ്ടല്ലൊ. പൂർവ്വാനുഭൂതോപദ്രവസ്മാരകത നിമിത്തം അതിന്ന വഴിയുണ്ട്. ആകയാൽ താപാധിക്യപ്രതിപാദനോപയോഗിത്വം നിമിത്തം ദ്വിതീയപാദത്തിന്ന വൈയർത്ഥ്യമില്ലെന്ന് അന്യന്മാർ വാദിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാണിച്ച അന്വയത്തിങ്കൽ ഈ ശങ്കയ്ക്കതന്നെ അവകാശമില്ല. എങ്കിലും തഥാപി എന്ന് അദ്ധ്യാഹരിക്കേണ്ടുന്ന ക്ലേശം അവിടെ അധികംതന്നെ. ഈ രണ്ട പക്ഷങ്ങളിൽ ഏതാണ് അധികം ഭംഗിയുള്ളതെന്ന സഹൃദയന്മാർ സ്വീകരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ''സത്വം യസ്യ പ്രസാദാൽ ഭവതി തനുമതാമപ്രകമ്പ്യം വിപത്സ്വജൈരരിപ്രപഞ്ചത്രുടനപടുതരപ്രക്രമോ വിക്രമശ്ച'' ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് എത്രയോ വലിയ ആപത്തുകൾ വന്നാലും ഇളക്കം വരാത്തവിധമുള്ള ധൈര്യത്തെയും ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കത്തക്ക പരാക്രമത്തെയും ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ ശക്തനായ കുജൻ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമതൊരു സിംഹമൊ എന്ന തോന്നുമാറു ധീരനായും പരാക്രമിയായും ഇരിക്കുവാൻ ധാരാളം യുക്തിയുണ്ടെന്ന കരുതി അദ്ധ്യാഹാരവും ദൂരാകർഷണവുമെന്ന ക്ലേശദ്വയത്തെ സഹിച്ചുംകൊണ്ട ഞാനാദ്യം വ്യാഖ്യാനിച്ച അന്വയത്തെ സ്വീകരിച്ചതാകുന്നു.

ഭവേത്തസ്യ കിം വിദ്യമാനേ കുടുംബേ
ധനേംഗാരകോ യസ്യ ലബ്ധേ ധനേ കിം
യഥാ ത്രായതേ മർക്കട: കണ്ഠഹാരം
പുന: സമ്മുഖം കോ വ്രജേദ്ദാരഭാഗ:. 30

അ—യാവനൊരുത്തന്ന് അംഗാരകൻ ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നു അവന്നു കുടുംബം വിദൂരമാനമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ എന്ത്? ധനം ലബ്ധമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലും എന്ത്? മക്കടൻ കണ്ഠാഹാരത്തെ യാതൊരുപ്രകാരം ത്യാഗംചെയ്യുന്നു. വാദേ ഭഗ്നനായിരിക്കുന്ന ഏവനൊരുത്തൻ പിന്നെ സമ്മുഖത്തെ വ്രജിക്കും.

സാ—കുജൻ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്നു കുടുംബം ഉണ്ടായിട്ടും ഫലം എന്ത്? ഒരു ഫലവുമുണ്ടാവില്ല. കുടുംബസൌഖ്യമെന്നത് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ധനം ലഭിക്കപ്പെട്ടാലും എന്ത്? ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ധനം ഉണ്ടാവും. എന്നാലും അതിനെ വേണ്ടവിധം അനുഭവിക്കുകയില്ലെന്നു താൽപര്യം. വാനരന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു മുത്തുമാല ഇട്ടാൽ അതിനെ അവൻ എങ്ങിനെ രക്ഷിക്കും; അതുപോലെ അവൻ കുടുംബത്തെയും ധനത്തെയും രക്ഷിക്കുന്നതല്ലാതെ വേണ്ടവിധം കുടുംബരക്ഷ ചെയ്കയും കുടുംബസുഖമനുഭവിക്കയും ദ്രവ്യത്തെ രക്ഷിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും താനനുഭവിക്കയും ഒന്നും ചെയ്യുന്നതല്ല. അവനോടു വാഗ്വാദത്തിന്നുപോയാൽ ഏവനും വാദത്തിങ്കൽ തോററുപോകും. പിന്നെ അവന്റെ നേരിട്ടു വരുന്നതല്ല. ഭയപ്പെട്ടു ദൂരെ ഒഴിച്ചു പോകും.

കുതോ ബാഹുവീര്യം കുതോ ബാഹുലക്ഷ്മീ-
സ്തൃതീയേ ന ചേന്മംഗലോ മാനവാനാം
സഹോത്ഥവ്യഥാ വർണ്ണ്യതേ കേന തേഷാം
തപശ്ചര്യയാ ചോപഹാസഃ കഥം സ്യാൽ. 31

അ—മാനവന്മാൎക്കു തൃതീയത്തിങ്കൽ മംഗലൻ

ഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ബാഹുവീര്യം എന്തു ഹേതുവായിട്ട്? ബാഹുശക്തി എന്തു ഹേതുവായിട്ട്? അവരുടെ സഹോദരവ്യഥാ ആരാൽ വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്നു? തപശ്ചര്യ്യകൊണ്ട് ഉപഹാസം എങ്ങിനെ ഭവിക്കും?

സാ—ചൊവ്വ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എവിടെനിന്നു കയ്യൂക്കുണ്ടാകും? ബാഹുസത്വം എവിടെനിന്നുണ്ടാകും? സഹോദരന്മാരുനിമിത്തമുള്ള ദുഃഖത്തെ ആരു വർണ്ണിക്കുന്നു. തപസ്സിനെ അനുഷ്ഠിക്കുകനിമിത്തം പരിഹാസവും എങ്ങിനെയുണ്ടാകും? എന്നാൽ ഇതെല്ലാം മൂന്നാമേടത്തു ചൊവ്വ നില്ക്കുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളാകുന്നുവെന്നു താല്പര്യം. കയ്യൂക്കു ധാരാളമുണ്ടാകും. തന്റെ കയ്യൂക്കുകൊണ്ടുതന്നെ ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിക്കും. സഹോദരന്മാർനിമിത്തം ദുഃഖമനുഭവിക്കും. തപസ്വിയായിരിക്കുമെങ്കിലും അന്യന്മാർ ഇവനെ വ്യാജത്താലുള്ള തപസ്സാണെന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കും.

യദാ ഭൂസുതഃ സംഭവേത്തുര്യ്യഭാവേ
തദാ കിം ഗ്രഹാഃ സാനുകൂലാ ജനാനാം
സുഹൃദ്വർഗ്ഗസൌഖ്യം ന കിഞ്ചിദ്വിചിന്ത്യം
കൃപാ വസ്ത്രഭൂമീർല്ലഭേത ക്ഷമാപാൽ. 32

അ—ഭൂസുതൻ യാതൊരിക്കൽ തുര്യ്യഭാവത്തിങ്കൽ സംഭവിക്കും അപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു ഗ്രഹങ്ങൾ സാനുകൂലന്മാരാകുമോ? സുഹൃദ്വർഗ്ഗസൌഖ്യം കുറഞ്ഞൊന്നും വിചിന്ത്യമല്ല. ക്ഷമാപങ്കൽനിന്നു കൃപാവസ്ത്രഭൂമികളെ ലഭിക്കും.

സാ—കുജൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ മറ്റ് എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും അനുകൂലന്മാരായാലും ഗുണമില്ല

അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ബന്ധുസമൂഹംകൊണ്ടുള്ള (അഛ്ശ അമ്മാമൻ മരുമകൻ മുതലായവർ) വൈഷമ്യം ഒട്ടും ഉണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിക്കതന്നെ വേണ്ട. എന്നാലും രാജാവിന്റെ ഭയനിമിത്തം വസ്തുലാഭവും ഭൂമിലാഭവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

കുജേ പഞ്ചമേ ജാഠരാഗ്നിർബ്ബലീയാൻ
ന ജാതം ന ജാതം നിഹന്ത്യേക ഏവ
തദാനീമനല്പാ മതിഃ കിൽബിഷേപി
സ്വയം ദുഃഖവത്തപ്യതേന്തഃ സദൈവ. 38

അ — കുജൻ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ജാഠരാഗ്നി ബലീയാനായിട്ടും അപ്പോഴും കിൽബിഷത്തിങ്കൽ അനല്പയായിരിക്കുന്ന മതിയും ഭവിക്കുന്നു. എല്ലായ്പോഴും അന്തർഭാഗത്തിങ്കൽ ദുഃഖമെന്നപോലെ താനെ തപിക്കുന്നതന്നെ. ഈ കുജൻ ഏകൻതന്നെ ജാതനെ ജാതനെ നിഹനിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല.

സാ — കുജൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ജഠരാഗ്നിക്കു വളരെ ശക്തിയുണ്ടാകും. അത്യഗ്നികൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവവും വന്നേക്കാം. പാപകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ വളരെ താൽപര്യവുമുണ്ടാകും. തിളയ്ക്കുന്ന പാലിനെപ്പോലെ അവന്റെ മനസ്സ് എല്ലായ്പോഴും ചുട്ടുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. എന്നാൽ ഓരോരോ മനോരാജ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മനസ്സു ദുഃഖപ്പെടാത്തസമയം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു താൽപര്യം. എത്ര സന്തതിയുണ്ടായാലും ആ സന്താനങ്ങളെ എല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ ഈ അഞ്ചാമേടത്തു നില്ക്കുന്ന കുജൻ കഠാരതന്നെ മതിയാവുന്നതാകുന്നു.

ന തിഷ്ഠന്തി ഷഷ്ഠേരയോംഗാരകേ വൈ
തദംഗേരിതാഃ സംഗരേ ശക്തിമന്തഃ
മനീഷാ സുഖീ മാതുലോ വാ ന തദ്വ
വിലീയേത വിത്തം ലഭേതാപിഭൂരി. 34

അ—അംഗാരകൻ ഷഷ്ഠത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ശക്തിമാന്മാരായിരിക്കുന്ന അരികളും തദംഗേരിതന്മാരായിട്ടു സംഗരത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ല. മനീഷാ ഭവിക്കും. മാതുലൻ സുഖിയായി ഭവിക്കില്ല. അതുപോലെ വിത്തം വിലയിക്കും. എങ്കിലും ഭൂരിയായിരിക്കുന്ന വിത്തത്തെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാ—കുജൻ ആറാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ അവന്റെ ശത്രുക്കൾ എത്ര പ്രബലന്മാരായിരുന്നാലും അവന്റെ മന്ത്രിമാർ ബന്ധുക്കൾ മുതലായ അംഗങ്ങളോടുതന്നെ തോറ്റ് ഓടിപ്പോകുന്നതല്ലാതെ യുദ്ധത്തിങ്കൽ നേരിട്ടുനില്പാൻ കഴികയില്ല. ബുദ്ധിശക്തിയും നല്ലവണ്ണമുണ്ടാകും. അവന്റെ അമ്മാമന്നു സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദ്രവ്യം പൂർവ്വാർജ്ജിതമായുള്ളതു നശിക്കും എന്നാലും രണ്ടാമതു സ്വപ്രാർജ്ജിതമായി വളരെ ദ്രവ്യമുണ്ടാകയും ചെയ്യും. മാതുലോ വാ ന എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മാതുലേയോ ന എന്ന ഒരു പാഠമുണ്ട്. ആ പാഠത്തിൽ അവന്റെ അമ്മാമന്റെ മകന്നു സുഖമുണ്ടാകുന്നതല്ല എന്നർത്ഥം. മാതുലേയോപി എന്ന മറ്റൊരു പാഠവുമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ അമ്മാമൻ മകൻ സുഖവാനായിരിക്കുമെന്നു അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. എന്നാൽ ആറാം ഭാവം പാപന്മാർക്കിഷ്ടഭാവമാകയാലും 'അക്കാംഗേ സൌഖ്യംസ്വം താതയാദ്യുദിതസ്വവന്യൂനാം കാര

കതാഹ്ലാദീനാം വിജ്ഞേയം പോഷണേ തഥാ ഫ[illegible]നേ’ എന്ന വചനമുണ്ടാകയാലും സുതമിത്രദാരസഹജാദികാരകത്വം ചന്ദ്രനുണ്ടാകകൊണ്ടും മറ്റുലതൽ പുത്രാദികൾക്കു സുഖമുണ്ടാകുമെന്നുതന്നെ യുക്തമായിരിക്കും. എങ്കിലും ‘തദ്ഭൂഹോമാദിവപുഷ്ണാം സോമത്വാനാം ഗ്രഹമാ അപി അകപ്രദതയാത്തു രോഗാദിപ്രശ്നേനിഷ്യം തിഷ്ഠേപവ ബരാഃ’ എന്ന വചനമുണ്ടാകയാൽ രോഗാരിഷ്ടത്തിന്നും അവകാശമില്ലായ്ക ഇല്ല. ആകയാൽ രണ്ടു പാഠവും സംഗതമെന്നും മറ്റുലതൽ പുത്രാദിബന്ധുക്കൾക്കു രോഗവിഷയം ദുഃഖവും കാൎയ്യവിഷയം സുഖവുമെന്നു കല്പിക്കാമെന്നും യുക്തിസിദ്ധമായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു.

അനാചാരഭൂതേന പാണിഗ്രഹേണ
പ്രയാണേന വാണിജ്യതോ നോ നിവൃത്തിഃ
മുഹുർമംഗളേ സ്ഥൂലധീനാം മേദിനീജഃ
പ്രഹാരാൎത്തനൈഃ സപ്തമേ ദംപതിഭ്യഃ. 85

അ—സപ്തമത്തിലുള്ള മേദിനീജൻ സ്ഥൂലധീകളുടെ പ്രഹാരാൎത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പിന്നെയും പിന്നെയും മംഗളനാം ദംപതിഭ്യുന്നമാകുന്നു. അനാചാരഭൂതമായിരിക്കുന്ന പാണിഗ്രഹംകൊണ്ടും വാണിജ്യം ഹേതുവായിട്ടുള്ള പ്രയാണംകൊണ്ടും നിവൃത്തിവരിക്കുന്നില്ല.

സാ—കജൻ എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ വിവാഹശ്രമം ഘോരമായിട്ടും കച്ചവടം ഘോരമായിട്ടും ദൂരദേശയാത്രചെയ്യാനല്ലാതെ മടങ്ങിവരുവാനുള്ള അവസരം ചുരുക്കമായിരിക്കും. വിവാഹം സാധിക്കാൻ വേണ്ടിയും കച്ചവടത്തിന്നുവേണ്ടിയും പ്രായേണ ഏ

ല്ലാമപ്പോഴും യാത്രയിലിരിക്കും. മത്സരക്കാരായ ശത്രുക്കളോടു പോരുതിട്ടു് അവരുടെ പ്രഹാരങ്ങളേററു ദുഃഖിച്ചു പിന്നെയും പിന്നെയും രോഗം അനുഭവിക്കും. സ്ത്രീക്കാണു് ഏഴിൽ കുജനെങ്കിൽ ഭർത്തൃനാശവും പുരുഷനാണെങ്കിൽ ഭാര്യാനാശവും സംഭവിക്കും.

ശുഭാസ്തസ്യ കിം ഖേചരാഃ കുർവ്വതേന്യേ
വിധാനേപി ചേദഷ്ടമേ ഭൂമിപുത്രഃ
സഖാ കിന്ന ശത്രൂയതേ സൽകൃതോപി
പ്രയത്നോ കൃതേ ഭ്രശ്യതേ ചോപസർഗ്ഗൈഃ. 36

അ—ഭൂമിപുത്രൻ അഷ്ടമത്തിലാണെങ്കിൽ അവന്നു് അന്യന്മാരായി ശുഭന്മാരായിരിക്കുന്ന ഖേചരന്മാർ വിധാനത്തിങ്കലാണെങ്കിലും എന്തിനെ ചെയ്യും. സൽകൃതനാണെങ്കിലും സഖാവു ശത്രുവായി ഭവിക്കുന്നില്ലേ? പ്രയത്നം കൃതമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലും ഉപസർഗ്ഗങ്ങളാൽ ഭവിപ്പു എന്നാളുന്നാകുന്നു.

സാ—കുജൻ അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാഴം മുതലായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മററുഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൂടി ഒരു ശുഭഫലവും അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുന്നതല്ല. ബന്ധുക്കളെ എത്രമാത്രം സൽക്കരിച്ചുവെച്ചാലും ഏതെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ അവർ ശത്രുക്കളായിത്തീരാതെയിരിക്കകയില്ല. ഏതൊരു കാര്യത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രയത്നം ചെയ്താലും ആ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം വിഘ്നങ്ങൾ നേരിടാതെയിരിക്കയില്ല. ആ വിഘ്നങ്ങളെ തീർത്തു വിചാരിച്ചു കാര്യം സാധിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭമാകുന്നു.

മഹോഗ്രം മതിഃ ശൗര്യവിത്തം മഹോഗ്രം
തപോമാവശോ മംഗലത്വം കരോതി

ഭവേന്നാദിമഃ സ്യാലകഃ സോദരോ വാ
കുതോ വിക്രമസ്തുച്ഛലാഭോ വിപാകേ. 37

അ—തപോഭാവഗനായിരിക്കുന്ന മംഗലൻ അവനെ ഭാഗ്യവിത്തനാക്കിയും മഹോഗ്രനാക്കിയും ചെയ്യുന്നു. മഹോഗ്രയായിരിക്കുന്ന മതി ഭവിക്കുന്നു. ആദിമനായിരിക്കുന്ന സ്യാലകനും സോദരനും ഭവിക്കില്ല. വിക്രമം എവിടെ. വിപാകത്തിങ്കൽ തുച്ഛലാഭം ഭവിക്കും.

സാ—കുജൻ കർമ്മതാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധിയുള്ളവനായിരിക്കും. ഭാഗ്യം ഹേതുവായിട്ടു ധനികനായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. വലിയ തേജസ്വിയായിത്തീരും. കഠിനപ്രവൃത്തിക്കാരനായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ബുദ്ധി അതികഠിനസ്വഭാവമായിരിക്കും. ഭാര്യയുടെ ഒന്നാമത്തെ സഹോദരൻ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. തനിക്കു സോദരൻ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. പരാക്രമവും ഉണ്ടാവില്ല. പ്രവൃത്തികളെടുത്താൽ എത്രയോ തുച്ഛമായ ലാഭം മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. പ്രവൃത്തിക്കനുരൂപമായ ഫലം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

കുലേ തസ്യ കിം മംഗലം മംഗലോ നോ
ജനൈർദൃശ്യതേ മധ്യഭാവേ യദി സ്യാൽ
സ്വതഃ സിദ്ധ ഏവാവതംസായതേസൗ
വരാകോപി കണ്ഠീരവഃ കിം ദ്വിതീയഃ. 38

അ—മധ്യഭാവത്തിങ്കൽ മംഗലൻ ഭവിക്കില്ല എങ്കിൽ അവന്റെ കുലത്തിങ്കൽ മംഗളം ഭവിക്കുമോ? ജനങ്ങളാൽ ഭവിപ്പൂ എന്നുള്ളതുണ്ടാകുന്നു. ഇവൻ താനേ സിദ്ധനായിട്ടുതന്നെ അവതംസംപോലെ ആച

രിക്കുന്നു. വരാകനാണെങ്കിലും ദ്വിതീയനായിരിക്കുന്ന കണ്ഠീരവനോ എന്നു തോന്നും.

സാ—ചൊവ്വ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ വംശത്തിൽതന്നെ മംഗളം ഉണ്ടാകുമോ? ഇല്ല. എന്നാൽ ചൊവ്വ പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ വംശംമുഴുവൻ മംഗളം സംഭവിക്കുമെന്നാൎത്ഥം. അവന്നു വളരെ ആളുകളും ഭൃത്യന്മാരായി ഉണ്ടാകും. സ്വന്തം ഉത്സാഹംകൊണ്ടുതന്നെ കാൎയ്യങ്ങളും സാധിപ്പിച്ചു ധനവാനായിത്തീരും. ജനങ്ങൾക്കു ഒരു ശിരോലങ്കാരമെന്നപോലെ മാന്യനായിരിക്കും. ക്ഷുദ്രമായ വംശത്തിങ്കൽ ജനിച്ചവനും ദുഷ്ടന്മാരാണെങ്കിലും തണ്ടാമതെതാരു സിംഹംപോലെ പരാക്രമശാലിയായിത്തീരും.

കുജഃ പീഡയേല്ലാഭഗോപത്യശത്രൂൻ
ഭവേത്സമ്മുഖോ ദുൎമ്മുഖോപി പ്രതാപാൽ
ധനം വൎദ്ധതേ ഗോധനൈൎവ്വാഹനൈൎവ്വാ
സകൃച്ഛൂന്യതാൎത്ഥേ ച പൈശുന്യഭാവാൽ.

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന കുജൻ അപത്യശത്രുക്കളെ പീഡിപ്പിക്കും. ദുൎമ്മുഖനാണെങ്കിലും പ്രതാപം ഹേതുവായിട്ടു സമ്മുഖനായി ഭവിക്കും. ഗോധനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ വാഹനങ്ങളെക്കൊണ്ടോ ധനം വൎദ്ധിക്കുന്നു. പൈശുന്യഭാവം ഹേതുവായിട്ടു ഒരിക്കൽ അൎത്ഥത്തിങ്കൽ ശൂന്യതയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—കുജൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ പുത്രന്മാരേയും ശത്രുക്കളെയും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ശത്രുക്കളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നവനെന്നതുകൊണ്ടു പരാക്രമശാലിയായിരിക്കുമെന്നും പുത്രന്മാരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു അവൎക്കു വേണ്ടുന്ന

തിനെ കൊടുക്കാതെ ലുബ്ധനായിരിക്കുമെന്നും അറിയുക. ജനങ്ങളെ വെറുപ്പിക്കുന്നവനാണെങ്കിലും പ്രതാപശാലിയാകനിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കു കാണത്തക്ക യോഗ്യനായിരിക്കും. പശുക്കൾ അശ്വങ്ങൾ മുതലായവ കച്ചവടംചെയ്തു ധനം സമ്പാദിക്കും. എങ്കിലും അന്യന്മാരുടെ ഏഷണി കേൾക്കയാലോ ഇവൻ അന്യനെപ്പററി ഏഷണി പറയുകയാലോ ഒരിക്കൽ ദ്രവ്യനാശം വരും.

ശതാക്ഷോപി തത്സക്ഷതോ ലോഹജാലൈഃ
കുജോ ഭോഗഭേത്തസ്യ നാശം കരോതി
മൃഷാ കിംവദന്തീഭയം ദസ്യുതോ വാ
കലിഃ പാരധീഹേതുദുഃഖം വിചിന്ത്യം. 40

അ—ഭോഗഭേത്തിങ്കൽ കുജൻ അർത്ഥത്തിന്റെ നാശത്തെ ചെയ്യുന്നു. ശതാക്ഷനും ലോഹജാലങ്ങളെക്കൊണ്ടു തത്സക്ഷതനായി ഭവിക്കുന്നു. അവനു മൃഷാകിംവദന്തീഭയവും, ദസ്യുവിങ്കൽനിന്നു ഭയവും കലിയും ഭവിക്കും. പാരധീഹേതുദുഃഖം വിചിന്ത്യമാകുന്നു.

സാ—പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ കുജൻ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കും. ദേവേന്ദ്രൻതന്നെയായാലും അവനോടു വിരോധം കാണിച്ചാൽ അവന്റെ ശസ്ത്രപ്രഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു വ്രണപ്പെട്ടുപോകും. എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നവനാകുമെന്ന് അർത്ഥം. അന്യന്മാർ അസത്യമായി അപകീർത്തി പറയുന്നതിൽനിന്നും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ഭയവും കലഹവും ഉണ്ടാകുന്നു. മരണംകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖത്തെയും വിചാരിക്കണം. പരലോകസംബന്ധി ബുദ്ധി കാരണം ദുഃഖമപി വിചിന്ത്യമിത്യർത്ഥഃ.

ഇതി കുജസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം കുജന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ കുജൻ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമതു ഭാവംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
കുജഭാവഫലം.

ബുധോ മൂർത്തിഗോ മാർജ്ജയേദന്യരിഷ്ടം
വരിഷ്ഠാ ധിയോ വൈഖരീവൃത്തിഭാജഃ
ജനാ ദിവ്യചാമീകരീഭൂതദേഹാ-
ശ്ചികിത്സാവിദോ ദുശ്ചികിത്സാ ഭവന്തി. 41

അ—മൂർത്തിഗനായിരിക്കുന്ന ബുധൻ അന്യരിഷ്ടത്തെ മാർജ്ജനംചെയ്യും. വരിഷ്ഠകളായിരിക്കുന്ന ധീകൾ ഭവിക്കും. ആ ജനങ്ങൾ വൈഖരീവൃത്തിഭാക്കുകളായി ദിവ്യചാമീകരീഭൂതദേഹന്മാരായി ചികിത്സാവിത്തുകളായി ദുശ്ചികിത്സന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ബുധൻ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ അനിഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ നിന്നുനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന അരിഷ്ടങ്ങളെ കൂടി ഈ ബുധൻ കളയും. ബുദ്ധി ശ്രേഷ്ഠയായി വരും. ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ബുദ്ധി പ്രവേശിക്കുകയില്ല. വിശേഷമായ സ്വർണ്ണംപോലെ പ്രകാശമുള്ള ശരീരശോഭയുണ്ടാകും. സ്പഷ്ടമായി സംസാരിച്ചു ജനപ്രീതി സമ്പാദിച്ച് അതുനിമിത്തം ഉപജീവനത്തിനു വഴിയുണ്ടാകും. ചികിത്സ അഭ്യസിച്ച് അതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരായിരിക്കും. അവർക്കു രോഗാദികളുണ്ടായാൽ ചികിത്സിപ്പാൻ പ്രയാസമായിത്തീരും.

ധനേ ബുദ്ധിമാൻ ബോധനേ ബാഹുതേജാഃ
സഖാസംഗതോ ഭാസതേ വ്യാസ ഏവ
പൃഥൂദാരതാ കല്പവൃക്ഷസ്യ തദ്വൽ
ബുധൈസ്സ്തൂയതേ ഭോഗതഃ സൌഖ്യഭാജം. 42

അ— ബോധനൻ ധനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഇവൻ ഭോഗംകൊണ്ടു സൌഖ്യഭനായി ബാഹുതേജസ്സായി ബുദ്ധിമാനായിട്ടു ബുധന്മാരാൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. സഖാസംഗതനായിട്ടു വ്യാസനായിത്തന്നെ ഭാസിക്കുന്നു. അതുപോലെ കല്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പൃഥൂദാരതയും ഭവിക്കുന്നു.

സാ— ബുധൻ ധനഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായിവരും. ബാഹുപ്രതാപം വളരെയുണ്ടാകും. ബാഹുതേജസ്സ് എന്നുള്ളതിന്നു ബാഹുക്കളിൽ തേജസ്സോടുകൂടിയവൻ. തേജസ്സ്=പ്രതാപം എന്നു പരിഭാഷയാകുന്നു. ബാഹുക്കളുടെ തേജസ്സോടുകൂടിയവൻ എന്നുമാവാം. രണ്ടുവിധമായാലും വ്യധികരണബഹുവ്രീഹിസമാസത്തെ സ്വീകരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതു ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണെന്നു ഭ്രമിക്കേണ്ട. അതിന്നു ശബ്ദാനുശാസനത്തിൽ വാചനികമായ സൂത്രവിധിയില്ലെങ്കിലും ജ്ഞാപകംകൊണ്ടു സിദ്ധിയുണ്ട്. സപ്തമീവിശേഷണേ ബഹുവ്രീഹൌ എന്ന പാണിനീയസൂത്രത്തിലെ സപ്തമീപദം ഇതിലേക്കു ജ്ഞാപകമാകുന്നു. സമാനാധികരണങ്ങൾക്കുമാത്രമേ ബഹുവ്രീഹിയുള്ളുവെങ്കിൽ ബഹുവ്രീഹിസമാസത്തിൽ ഘടകങ്ങളായ പദങ്ങളെല്ലാം പ്രഥമാന്തങ്ങളല്ലാതെ വരുവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. അപ്പോൾ ബഹുവ്രീഹിസമാസത്തിൽ സപ്തമ്യന്തപദമുണ്ടായാലതിനെ മുമ്പെ പ്രയോഗിക്കണമെന്നുള്ള പൂൎവ്വനിപാതവി

ധി നിഷ്പ്രയോജനവുമായിത്തീരും. "വ്യൎത്ഥം സൽകീ ൎത്തിൽ ജ്ഞാപയതി" എന്ന ന്യായപ്രകാരം വ്യൎത്ഥമായ ശബ്ദം ഒരു അൎത്ഥത്തെ ജ്ഞാപിക്കുമല്ലൊ. എന്തിനെ ജ്ഞാപിച്ചാൽ ആ പദത്തിന്ന സാൎത്ഥക്യം വരുമൊ അതിനെയാണ് ജ്ഞാപിക്കുക. അപ്പോൾ വ്യധികരണങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ബഹുവ്രീഹിസമാസമാവാമെന്ന ജ്ഞാപിപ്പിച്ചാൽ സപ്തമ്യന്തപദത്തിന്റെ പൂൎവ്വനിപാതവിധി സാൎത്ഥകമാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ ആ അൎത്ഥത്തെ ജ്ഞാപിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ജ്ഞാപകംകൊണ്ടു ചിലേടത്തു വ്യധികരണബഹുവ്രീഹിയും പ്രയോഗിക്കാമെന്ന വരുന്നു. അത ഏവ "തസ്യ ധൎമ്മരതേരാസീ" ഇതി രഘുവംശേ കാളിദാസഃ തത്ര ധൎമ്മരതിരിത്യസ്യ ധൎമ്മേ രതിൎയ്യസ്യസഃ ധൎമ്മരതിഃ ഇതി ഹി വിഗ്രഹഃ. ഇതുപോലെ ബാഹ്വോരോജാഃ എന്നുള്ളേടത്തും വ്യധികരണബഹുവ്രീഹിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളുക. അവൻ ഒരു വിദ്വത്സദസ്സിൽ ചെന്നുചേൎന്നാൽ വേദവ്യാസനായിട്ടുതന്നെ പ്രകാശിക്കും. എന്നാൽ വേദവ്യാസനെപ്പോലെ സമാസജ്ഞനായിത്തീരുമെന്നൎത്ഥം. കല്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ ഔദാൎയ്യംപോലെയുള്ള ഔദാൎയ്യമുള്ളവനായിത്തീരും. വിദ്വാന്മാർ ഇവനെ സ്തുതിക്കും. സുഖാനുഭവംകൊണ്ടു വണ്ടിനെപ്പോലെയാകും. എന്നാൽ വണ്ട് എങ്ങിനെ എല്ലാപുഷ്പങ്ങളിൽനിന്നും സാരാംശത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളുടെയും സാരാംശത്തെ എടുത്ത് അനുഭവിച്ചു സുഖിക്കുമെന്ന താല്പൎയ്യം. വണ്ടുകൾ സാരാംശത്തെ ഗ്രഹിക്കുമെന്നുള്ളതു "മധുലിഹ ഇവ തത്ത്വസാരതാഗ്രാഹിണോയേ" ഇത്യാദികൾ വണ്ടുകളെ സാരഗ്രാഹികളുടെ ഉ

പമാനതേന പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു തിച്ചപ്പെടുന്ന ങ്ങളെല്ലാം.

വണിങ്മിത്രതാപണ്യകൃഷ്യതിശീലോ
വശിത്വം ധിയാ ഉൎവ്വരാനാമുപൈതി
വിനീതോതിഭോഗം ഭജേത്സന്യസേദ്വാ
തൃതീയേനരൈബ്ബോധനേന്തോ ലതാവാൻ. 48

അ_ ബോധനൻ തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വണിങ്മിത്രതാപണ്യകൃഷ്യതിശീലനായിവിനീതനായിരാജാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു ലതാവാനായിട്ടു ധീകൊണ്ടു ഉൎവ്വരന്മാരുടെ വശിത്വത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതിഭോഗത്തെ ഭജിക്കും. പിന്നെ അന്തത്തിങ്കൽ സന്യസിക്കും.

സാ_ ബുധൻ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ കച്ചവടക്കാരുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹംനിമിത്തം അവരുടെ വൃത്തിയായ കച്ചവടത്തെ ശീലിക്കുന്നവനായിത്തീരും. ബുദ്ധിസാമൎത്ഥ്യംകൊണ്ടു സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമായ മഹാന്മാരെക്കൂടി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. വളരെ വിനയമുള്ളവനായിരിക്കും. മരത്തിനെ വള്ളികൾ എങ്ങിനെ ആശ്രയിച്ചു ബലപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു അപ്രകാരം ബന്ധുജനങ്ങൾ ഇവനെ ആശ്രയിച്ചു പ്രബലന്മാരായിത്തീരും. യൌവനകാലത്തിങ്കൽ വിഷയങ്ങളിൽ അത്യാസക്തിയോടുകൂടി എല്ലായ്പോഴും വിഷയസുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കും. എങ്കിലും അവസാനം സൎവ്വസംഗങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു സന്യാസാശ്രമത്തെ സ്വീകരിക്കും. ഇവിടെ അതിഭോഗത്തെ ഭജിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ സന്യസിക്കും എന്നൎത്ഥത്തെ ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു. ആ പക്ഷത്തിൽ വാശബ്ദം വികല്പാൎത്ഥകമാകുന്നു. മുമ്പിലത്തെ

പക്ഷത്തിൽ വാരേശനും പഞ്ചാരത്ഥമാകുന്നു. ദ്വിതീയപക്ഷത്തിങ്കൽ വിഷയങ്ങളിൽ അത്യാസക്തനായോ സന്യാസാശ്രമക്കാരനായോ ഭവിക്കുമെന്നത്ഥം. അപ്പോഠം അന്തേ എന്ന പദം അന്തേ അനാരതൈഃ ലനാവാൻ എന്നിങ്ങിനെ ചേക്കണം. അവസാനകാലങ്ങളിൽ അന്തജന്മാർ, വള്ളികഠം മരത്തിനെ അവലംബിക്കുന്നതുപോലെ, ഇവനെ ആശ്രയിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊഠക.

ചതുത്ഥേ ചരേ ച്ചന്ദ്രജശ്ചാത്രമിത്രോ
വിശേഷാധികൃദ്ഭൂമിനാഥാംഗണസ്യ
ഭവേല്ലേഖകോ ലിഖ്യതേ വാ തദ്ദക്ഷം
തദാജ്ഞാപരൈഃ പൈതൃകം നോ ധനം ച. 44

അ—ചന്ദ്രജൻ ചതുത്ഥത്തിങ്കൽ ചരിക്കുമെങ്കിൽ ചാത്രമിത്രനായും ഭൂമിനാഥാംഗണത്തിന്റെ വിശേഷാധികൃത്തായും ലേഖകനായും ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ തദാജ്ഞാപരന്മാരാൽ തദ്ദക്ഷം ലേഖനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പൈതൃകമായിരിക്കുന്ന ധനം ഭവിക്കുന്നതുമില്ല.

സാ—ബുധൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ യോഗ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബന്ധുക്കളുണ്ടാകും. രാജഗൃഹത്തിങ്കൽ ഏതെങ്കിലും വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു അധികാരം സിദ്ധിക്കയും ചെയ്യും. നല്ല എഴുത്തുകാരനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കല്പനകേട്ടു നടക്കുന്നവരായി അനേകം ക്ലാക്കന്മാർ അവൻ പറയുന്നപ്രകാരം എഴുത്തുവേല നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അച്ഛന്റെ പക്കൽനിന്നു ഒരു ധനവും കിട്ടുവാനാണ്ടാവുന്നതല്ല.

വയസ്യാദിമേ പുത്രഗർഭോ ന തിഷ്ഠേൽ
ഭവേത്തസ്യ മേധാർത്ഥസംപാദയിത്രീ
ബുധൈർണ്ണ്യതേ പഞ്ചമേ രൗഹിണേയേ
കിയച്ഛിദ്യതേ കൈതവം സാഭിചാരം. 45

അ.—രൗഹിണേയൻ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ആദിമമായിരിക്കുന്ന വയസ്സിങ്കൽ പുത്രഗർഭം സ്ഥിതിചെയ്യില്ല. അവന്റെ മേധാ അർത്ഥസംപാദയിത്രിയായി ഭവിക്കും. സാഭിചാരമായിരിക്കുന്ന കൈതവം കിയത്തായി ഭവിക്കുന്നുവെന്നു ബുധന്മാരാൽ ഭണനംചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സാ—ബുധൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആദ്യകാലത്തിങ്കൽതന്നെ പുത്രനാശമുണ്ടാകും. എന്നാലും ആ പുത്രൻ ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുകയില്ല. ഗർഭം അലസിയോ ഉടനെ മരിച്ചോ പോകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. അവൻ ധാരണാശക്തിയുള്ള ബുദ്ധിയുടെ ബലംകൊണ്ടു ധനത്തെ സമ്പാദിക്കും. കഠിനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. മാരണം ഉച്ചാടനം മുതലായ ആഭിചാരകർമ്മങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും കണക്കില്ലാത്തവിധം വളരെ അവൻ പഠിച്ചിരിക്കും. അതുകളെ പ്രയോഗിക്കുകയുംചെയ്യും എന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ അറിയുന്ന വിദ്വാന്മാർ തങ്ങളുടെ ഹോരാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിരോധോ ജനാനാം നിരോധോ രിപൂണാം
പ്രബോധോ യതീനാം ച രോധോനിലാനാം
ബുധേ സദ്യുയേനാപഹാരോ നിധീനാം
ബലാരാതിത്വസംഭവേച്ഛത്രുഭാവേ. 46

അ—ബുധൻ ശത്രുഭവനത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ജനങ്ങളുടെ വിരോധവും രിപുക്കളുടെ നിരോധവും യതികളുടെ പ്രബോധവും അനിലന്മാരുടെ രോധവും സാഹസ്യംകൊണ്ടു നിധികളുടെ അപഹാരവും സംഭവിക്കും. ബാലംഹേതുവായിട്ട് അനൃതത്വവും സംഭവിക്കും.

സാ—ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ ബുധൻ നിന്നാൽ ജനങ്ങളുമായി തമ്മിൽ കലഹമുണ്ടാകും. ശത്രുക്കളെ യുദ്ധത്തിങ്കൽ ജയിച്ചു ബന്ധനസ്ഥന്മാരാക്കിത്തീൎക്കും. സന്യാസിമാരുടെ അറിവുണ്ടാവും. എന്നാൽ സന്യാസാശ്രമം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നവർ അറിയേണ്ടതായ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചു പരമാത്മജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിക്കുമെന്നു താൽപൎയ്യം. പൂൎവ്വന്മാർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപദ്രവ്യത്തെ എടുത്തു സ്വേച്ഛാവിഷയങ്ങളിൽ ചിലവുചെയ്തു നശിപ്പിക്കും. എന്നാലും തന്റെ ശക്തികൊണ്ടു വേറെ ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവനായും വരും.

സുതഃ ശീതഗോഃ സപ്തമസ്ഥോ യുവത്യാ
വിധത്തേ മുദം ദുഷ്ടവീൎയ്യം ച ഭോഗേ
അനസ്തംഗതോ ഹേമവദ്ദേഹശോഭാം
ന ശക്നോതി തത്സമ്പദോ വാ ന കൎത്തും. 47

അ— അനസ്തംഗതനായിരിക്കുന്ന ശീതഗുവിന്റെ സുതൻ സപ്തമസ്ഥനായാൽ യുവതിക്കു മുദത്തിനേയും ഭോഗത്തിങ്കൽ ദുഷ്ടവീൎയ്യത്തെയും ഹേമംപോലെ ദേഹശോഭയേയും വിധാനം ചെയ്യുന്നു. തത്സംപത്തുകളെ അന്തകരിപ്പാനായിക്കൊണ്ട് ആരും ശക്തിക്കുന്നതുമില്ല.

സൌ—ബുധൻ മൌഢ്യം പ്രാപിക്കാതെ ഏഴാമഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്കു സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. എങ്കിലും സ്ത്രീസംഭോഗസമയത്തിങ്കൽ ശുക്ലം അല്പമായിത്തന്നെ പ്രവൎത്തിക്കുകയുള്ളു. ധാതുബലമുള്ളവനായിരിക്കയില്ല. ശരീരത്തിന്നു സൌന്ദൎയ്യത്തിന്റെ ശോഭയുണ്ടാവും. ദേഹത്തിന്റെ ശോഭാവിശേഷംകൊണ്ടു സ്ത്രീകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു സാരം. അവന്റെ സമ്പത്തുകളോടു കിടപിടിക്കാൻ ആൎക്കും തന്നെ കഴിവുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ വളരെ സമ്പത്തുകളുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നൎത്ഥം. ഇതെല്ലാം മൌഢ്യമില്ലാതെ ബുധൻ ഏഴാമേടത്തു നിന്നാലുള്ള ഫലമാകുന്നു. മൌഢ്യംപ്രാപിച്ചു ഏഴാമേടത്തുനിന്നാൽ ഇതുകൾക്കു വിപരീതഫലത്തെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. അനസ്തംഗതഃ=അസ്തംഗതോ ന ഭവതീത്യനസ്തംഗതഃ നഞ്സമാസഃ. അസ്തം മൌഢ്യം ഗതഃ അസ്തംഗതഃ അസ്തമിതി മാന്ദ്യമവ്യയം.

ശതം ജീവിനോ തസ്യഗേ രാജപുത്രേ
ഭവന്തീഹ ദേശാന്തരേ വിശ്രുതാസ്തേ
നിധാനം നൃപാദ്വാപി ക്രയാദ്വാ ലഭന്തേ
യുവത്യുത്സവം ക്രീഡനം പ്രീതിമന്തഃ. 48

അ—രാജപുത്രൻ തസ്യഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ഇവിടെ ശതം മുഴുവൻ ജീവികളായും അവർ ദേശാന്തരത്തിങ്കൽ വിശ്രുതന്മാരായും ഭവിക്കുന്നു. നൃപങ്കൽനിന്നോ വിക്രയം ചെയ്തുവായിട്ടോ നിധാനത്തെയും യുവത്യുത്സവത്തെയും ക്രീഡനത്തെയും അന്തൎഭാഗത്തിങ്കൽ പ്രീതിയെയും ലഭിക്കുന്നു.

സാ— ബുധൻ അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ദീൎഘവയസ്സു മുഴുവൻ ജീവിച്ചിരിക്കും. അന്യദേശങ്ങളിൽകൂടി പ്രസിദ്ധിയുള്ളവനായും സംഭവിക്കും. രാജകോപത്തിൽനിന്നും വളരെ ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ കള്ളവടംചെയ്തു വളരെ ദ്രവ്യത്തെ സമ്പാദിക്കും. അതുകൊണ്ടു നിക്ഷേപത്തെയും സ്വീകരിക്കും. സ്ത്രീസുഖവും കീൎത്തിയും മനസ്സന്തോഷവും ധാരാളം ഉണ്ടാകും. ഇവിടെ നൂറു് എന്നതിനായ ശതം എന്ന ശബ്ദംമാത്രമാണു് ഉള്ളതെങ്കിലും ഔചിത്യംകൊണ്ടു് അതിനു വയസ്സുകളുടെ ശതമെന്ന അൎത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നറിയുക. ജീവിനഃ എന്ന പദത്തോടു് അന്വയിപ്പാനുള്ള ഔചിത്യം കാലവാചിയായ ശബ്ദത്തിനാണുള്ളതെന്നു സിദ്ധമാണല്ലൊ.

ബുധേ ധൎമ്മഗേ ധൎമ്മശീലോതിധീമാൻ
ഭവേദ്ദീക്ഷിതഃ സ്വൎദ്ധുനീസ്നാതകോ വാ
കുലോദ്ദ്യോതകൃദ്ഭാനുവദ്ഭൂമിപാലാൽ
പ്രതാപാധികോ ബാധകോ ദുൎമ്മുഖാനാം. 49

അ— ബുധൻ ധൎമ്മഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ധൎമ്മശീലനായും അതിധീമാനായും ദീക്ഷിതനായും അല്ലെങ്കിൽ സ്വൎദ്ധുനീസ്നാതകനായും ഭാനുവിനെപ്പോലെ കുലോദ്ദ്യോതകൃത്തായും ഭൂമിപാലനെക്കാൾ പ്രതാപാധികനായും ദുൎമ്മുഖന്മാരുടെ ബാധകനായും ഭവിക്കും.

സാ— ബുധൻ ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധൎമ്മസ്വഭാവനായിരിക്കും. അത്യന്തം ബുദ്ധിമാനായിവരും. സോമയാഗാദികളിൽ ദീക്ഷിതനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്വാൻ സംഗതിവരും. ആദിത്യൻ എങ്ങിനെ ലോകത്തെ പ്ര

കാശിപ്പിക്കുന്നു അതുപോലെ തന്റെ വംശത്തെക്കു പ്രകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. ഒരു രാജാവിനേക്കാളും അധികം പ്രതാപമുള്ളവനായിരിക്കും. ദുഷ്ടന്മാരെ ബാധിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ദുഷ്ടന്മാരെന്നാൽ തന്റെ നേരെ അസൂയനിമിത്തം ന്യൂനക്കേട്ടുള്ള വിരോധികളെന്നും ദുഷ്ടജനങ്ങളെന്നും കുറയില്ലാതെ വളരെ പറയുന്ന വകക്കാരെന്നും അനുഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

മിതം സംവദേന്നാമിതം സംലപേത
പ്രസാദേതരാപാദിതസ്വൈരാജ്യവൃത്തിഃ
ബുധേ കന്യകേ പൂജനീയോ വിശേഷാൽ
പിതുഃ സംപദാ നീതിദണ്ഡാധികാരാൽ. 50

ആ—ബുധൻ കന്യകനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പ്രസാദേതരാപാദിതസ്വൈരാജ്യവൃത്തിയായിട്ടു മിതത്തെ സംവദിക്കും. മിതമല്ലാത്തതിനെ, സംലപിക്കും. പിതാവിന്റെ സമ്പത്തിന്റെ വിശേഷം ഹേതുവായിട്ടും നീതിദണ്ഡാധികാരം ഹേതുവായിട്ടും പൂജനീയനായി ഭവിക്കും.

സാ—ബുധൻ പഞ്ചാംശാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അച്ഛന്റെ സമ്പത്തിനെ ലഭിച്ച വിശേഷംകൊണ്ടും നിയമപ്രകാരമുള്ള ദണ്ഡാധികാരം ലഭിക്കുകകൊണ്ടും ജനങ്ങളാൽ പൂജിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായിത്തീരും. നിഗ്രഹാനുഗ്രഹങ്ങളെ ചെയ്വാൻ ശക്തിയുള്ള നല്ലൊരു രാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിങ്കൽ വ്യവഹാരകാര്യത്തെ നടത്തുന്നവനായിട്ടു സാരമായും ഗൌരവമുള്ളതായും അല്പം മാത്രം പറയും. എന്നാലും കണക്കില്ലാത്തവിധം ദ്രവ്യത്തെ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്ര

സാദരോനുഗ്രഹഃ ഇതരോ നിഗ്രഹഃ. താവാപാദയി ഇം ശീലം യസ്യ താദൃശേ സൌരാജ്യ വൃത്തിർവ്യവഹാരോയസ്യേതി വിഗ്രഹഃ. സംലഭേത എന്നതിന്റെ കൎമ്മമായി നോമിതം എന്നുള്ളതിന്റെ വിശേഷ്യമായി ഒരു പദത്തെ കൊടുക്കാഞ്ഞുനിമിത്തം ദിവ്യവസ്ത്രങ്ങളും, പട്ടുകളും, അശ്വങ്ങളും, രത്നങ്ങളും മുതലായ നാനാപ്രകാരപദാൎത്ഥങ്ങളെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

വിനാ ലാഭഭാവേ സ്ഥിതം ഖേടജാതം
ന ലാഭോ ന ലാവണ്യമാരോഗ്യമസ്തി
കുതഃ കന്യകോദ്വാഹദാനം ച ദേയം
കഥം ഭൃത്യരാസ്സുകൃതജ്ഞാ ഭവന്തി. 51

അ—ലാഭഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുന്ന ഖേടജാതനെക്കൂടാതെ ലാഭം ഭവിക്കുന്നില്ല. ലാവണ്യവും ആരോഗ്യവും ഭവിക്കുന്നില്ല; ദേയമായിരിക്കുന്ന കന്യകോദ്വാഹദാനം എവിടെ? ഭൃത്യന്മാർ എങ്ങിനെ കൃതജ്ഞന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു?

സാ—ബുധൻ പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദ്രവ്യലാഭം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ലാവണ്യം ഉണ്ടാവില്ല. കടംകൂടാതെയിരിപ്പാൻ സംഗതിയാകയുമില്ല. കന്യകമാരുടെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുമ്പോഴും കൊടുക്കേണ്ടതായ ധനം എവിടെനിന്നു കിട്ടും? കിട്ടുകയില്ല. ബ്രാഹ്മണരുടെ ഋണം മാറുന്നവരെ എങ്ങിനെ ദാനംചെയ്യും. ചെയ്യില്ല. എന്നാൽ ബുധൻ പതിനൊന്നാമേടത്തു നിന്നാൽ ഇതെല്ലാം നിശ്ചയമായും സിദ്ധിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം വന്നുകൂടുന്നു. എന്തെല്ലാമെന്നാൽ ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്നു നല്ല കാന്തിയുണ്ടായിരിക്കും. കാരണവന്മാർ സ

സമ്പാദിച്ചു കടത്തെ വീട്ടും. സ്ത്രീധനം ലോഭംകൂടാതെ കൊടുത്തു കന്യകാവിവാഹം നടത്തിക്കും. ബ്രാഹ്മണന്മാൎക്ക് അവരുടെ ആശ ശമിക്കത്തക്കവിധം ദാനംചെയ്യും.

ന ചേദ്വാദശേ യസ്യ ശീതാംശുജന്മാ-
കഥം തദ്ഗൃഹം ഭൂമിദേവാ ഭജന്തി
രണേ വൈരിണോ ഭീതിമായാന്തി കസ്മാ-
ദ്ധിരണ്യാദികോശം കഥം കോ നു കുൎയ്യാൽ? 52

അ__യാവനൊരുത്തന്നു ശീതാംശുജന്മാവു ദ്വാദശത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലയെങ്കിൽ ഭൂമിദേവന്മാർ എങ്ങിനെ തദ്ഗൃഹത്തെ ഭജിക്കുന്നു? വൈരികൾ രണത്തിങ്കൽ ആരിങ്കൽനിന്നു ഭീതിയെ ആയനം ചെയ്യുന്നു? ഹിരണ്യാദികോശത്തെ ആർ എങ്ങിനെ ചെയ്യും?

സാ__ജനനസമയത്തിങ്കൽ ചന്ദ്രലഗ്നാദ്വാദശത്തിങ്കൽ ബുധൻ നില്ക്കുന്നില്ലെന്നു വരികിൽ അവന്റെ ഗൃഹത്തിലെക്കു ബ്രാഹ്മണന്മാർ എങ്ങിനെ വരും? വരുന്നതല്ല. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ ആരെ ഭയപ്പെടും? ആരെയും ഭയപ്പെടുന്നതല്ല. സ്വൎണ്ണംമുതലായവകളുടെ ഭണ്ഡാരത്തെ ആർ എങ്ങിനെ സമ്പാദിക്കും? ആരും എങ്ങിനെയും സമ്പാദിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ബുധൻ ചന്ദ്രലഗ്നാദ്വാദശത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവനെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം സാധിക്കുമെന്നൎത്ഥം. എന്തെല്ലാമെന്നാൽ ബ്രാഹ്മണന്മാർ എല്ലായ്പോഴും അവന്റെ ഗൃഹത്തിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കൾ അവനെ ഭയപ്പെടും. അവൻ ഏതുകാൎയ്യത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടാലും ആ കാൎയ്യം നിമിത്തം സ്വൎണ്ണം വെള്ളി മുതലായ പദാൎത്ഥങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുകയും അതുകളെക്കൊ

ണ്ടു ഭണ്ഡാരത്തെ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള താല്പര്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

ഇതി ബുധസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ബുധന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ഇങ്ങിനെ ബുധൻ ലഗ്നം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശരണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
ബുധഭാവഫലം.

ഗുരുത്വം ഗുണൈർല്ലഗ്നഗേ ദേവപൂജ്യേ
സുവേഷഃ സുഖീ ദിവ്യദേഹോല്പവീര്യഃ
ഗതിർഭാവിനീ പാരലോകീ വിചിന്ത്യാ
വസൂനി വ്യയം ഭോഗതഃ പ്രയാന്തി. 58

അ—ദേവപൂജ്യൻ ലഗ്നഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ സുവേഷനായും സുഖിയായും ദിവ്യദേഹനായും അല്പവീര്യനായും ഭവിക്കും. ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗുരുത്വം ഭവിക്കും. ഭാവിനിയായി പാരലോകിയായിരിക്കുന്ന ഗതി വിചിന്ത്യയാകുന്നു. വസുക്കൾ ഭോഗങ്ങളാലുകൊണ്ടു വ്യയത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു.

സാ—ജനനസമയം വ്യാഴം ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു അന്യന്മാരാൽ മാനിക്കപ്പെടത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവനായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗവാസികളായിരിക്കുന്ന ദേവന്മാരുടെ ശരീരംപോലെ സൌന്ദര്യമുള്ള ശരീരമായിരിക്കും. നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും മുതലായവക-

ളെക്കൊണ്ടു വേഷവും നന്നായിരിക്കും. സ്വയം അനുഭവിക്കുന്നവനായിരിക്കും. എങ്കിലും ശക്തി കുറവായിരിക്കും. പരലോകത്തിങ്കൽ ഭവിപ്പാനിരിക്കുന്ന ഗതി അവനാൽ വിചാരിക്കപ്പെടത്തക്കതായിരിക്കും. പരലോകം എന്നൊന്നുണ്ടോ എന്ന വിവാദത്തെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തത്തക്കവിധം പാണ്ഡിത്യമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ധനവാനായിരിക്കും. ആ ധനത്തെ ലുബ്ധന്മാരെപ്പോലെ അനുഭവിക്കാതെ കാത്തുകിടക്കുന്നവനായിരിക്കുകയില്ല. ഉള്ള ധനം അനുഭവിച്ചുതന്നെ ചിലവാക്കും.

കവിതോ മതിർദ്ദണ്ഡനേതൃത്വശക്തി-
ർമ്മുഖേ ദോഷപ്രസക്തിശ്ശീഘ്രഭോഗതാ ഏവ
കുംഭേ ഗുരൗ കഷ്ടതോ ദ്രവ്യലബ്ധിഃ
സദാ നോ ധനേ വിശ്രമോ യത്നതോപി. 54

ആ—ഗുരു കുംഭത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ മുഖത്തിങ്കൽ ദോഷപ്രസക്തിയും ശീഘ്രഭോഗനായിത്തന്നെയും ഭവിക്കും. കവിതയതിങ്കൽ മതിയും ദണ്ഡനേതൃത്വശക്തിയും കഷ്ടംകൊണ്ടു ദ്രവ്യലബ്ധിയും ഭവിക്കും. എല്ലായ്പോഴും യത്നംകൊണ്ടും ധനത്തിങ്കൽ വിശ്രമം ഭവിക്കുന്നതല്ല.

സാ—വ്യാഴം ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നു രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കലാണെങ്കിൽ കാവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി ഉണ്ടാകും. ദണ്ഡനേതാവാകുവാൻ തക്ക ശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കും. അപരാധികളെ വിചാരണചെയ്തു യഥോചിതം ദണ്ഡിപ്പിക്കാൻ തക്കതായ രാജാധികാരമുദ്ര ലഭിക്കുകയാൽ അധികാരശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കും. എല്ലാസമയവും വാക്കുകളെ പറയു

നവനായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും മുഖരോഗങ്ങളുള്ളവനായിരിക്കും. ശുക്ലം അല്പമാകയാലും ധാതുബലമില്ലായ്കയാലും വേഗത്തിങ്കൽ സുരതാവസാനം സംഭവിക്കും. എത്രതന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചാലും വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടല്ലാതെ ദ്രവ്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. അവനു യത്നം എത്ര ചെയ്താലും ധനവിഷയത്തിൽ വിശ്രമിപ്പാനൊരിക്കലും ഇടയാകുന്നതല്ല.

ഭവേദ്യസ്യ ദുശ്ചിൽകഗോ ദേവമന്ത്രീ
ലഘൂനാം ലഘീയാൻ സുഖഃ സോദരാണാം
കൃതഘ്നോ ഭവേന്മിത്രസാൎത്ഥേ ന മൈത്രീ
ലഭാദോദയേപ്യൎത്ഥലാഭോ ന താവൽ. 55

അ—യാവനൊരുത്തന്റെ ദേവമന്ത്രീ ദുശ്ചിൽകഗനായി ഭവിക്കും അവൻ ലഘുക്കളിൽവെച്ചു ലഘീയാനായും സോദരന്മാൎക്ക സുഖനായും കൃതഘ്നനായും ഭവിക്കും. മിത്രസാൎത്ഥത്തിങ്കൽ മൈത്രീ ഭവിക്കില്ല. അതുപോലെ ലഭാദോദയത്തിങ്കലും അൎത്ഥലാഭം ഭവിക്കില്ല.

സാ—വ്യാഴം ജനനസമയത്തിങ്കൽ ആരുടെ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ മനുഷ്യൻ ക്ഷുദ്രന്മാരായ മനുഷ്യന്മാരെക്കാൾ അധികം ക്ഷുദ്രനായിത്തീരും. എങ്കിലും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാൎക്ക കഴിയുന്ന സുഖത്തെ ചെയ്യുന്നവനായും ഭവിക്കും. ആരെങ്കിലും ഇവന്ന് ഉപകാരംചെയ്താൽ പിന്നെ ആ ഉപകാരത്തെ ഓൎക്കുകയോ അതിന്നു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്വാൻ മോഹിക്കുകയോ ചെയ്കയോ ഇല്ല. ബന്ധുക്കളുടെ നേരെ സ്നേഹമുണ്ടാവില്ല. ദ്രവ്യലാഭത്തിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും വഴി തന്റെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തിയാൽകൂടി ദ്രവ്യം ലഭിക്കുന്നതല്ല. ലഭാദോദയേ എന്നു പറ

ത്തതിന്നു ലലാടത്തിങ്കലുള്ള ഉദയം. ലലാടം=നെറ്റിത്തടം. ഉദയം=ആവിർഭാവം. എന്നു പരിഭാഷയാകുന്നു. നെറ്റിക്കുനേരെ പ്രത്യക്ഷമായി വന്നാൽ കൂടി ആ ദ്രവ്യം ഇവന്നു ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു താല്പൎയ്യം.

ഗൃഹദ്വാരതഃ ശ്രൂയതേ വാജിഹേഷാ
ദ്വിജോച്ചാരിതോ വേദഘോഷോപി തദ്വൽ
പ്രതിസ്പൎദ്ധിനഃ കുൎവ്വതേ പാരിചൎയ്യം
ചതുൎത്ഥേ ഗുരൌ തപ്തമന്തൎമ്മനശ്ച. 56

അ—ഗുരു ചതുൎത്ഥത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും, സമയത്തിങ്കൽ ഗൃഹദ്വാരത്തിങ്കൽ വാജിഹേഷാ ശ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ ദ്വിജോച്ചാരിതമായിരിക്കുന്ന വേദഘോഷവും ശ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതിസ്പൎദ്ധികൾ പാരിചൎയ്യത്തെ ചെയ്യുന്നു. മനസ്സ് അന്തൎഭാഗത്തിങ്കൽ തപ്തമായി ഭവിക്കയും ചെയ്യും.

സാ—വ്യാഴം നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്റെ ഗൃഹദ്വാരത്തിങ്കൽ കുതിരകളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കപ്പെടും. എന്നാൽ തേര കുതിര മുതലായ വിഭവങ്ങൾ അവന്നു ധാരാളമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ബ്രാഹ്മണന്മാരാൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന വേദത്തിന്റെ ഘോഷവും ഗൃഹത്തിങ്കൽ കേൾക്കാം. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണന്മാരെ ഭക്തിയോടുകൂടി പൂജിക്കുന്നവനും ധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവനുമായിരിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ശത്രുക്കൾകൂടി അവന്റെ പരിചൎയ്യത്തെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കയും പിന്നെ അവനെത്തന്നെ ശത്രുക്കൾ ശരണംപ്രാപിക്കയും എന്നാൽ ദയയോടെ അവരെ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. പരിചാരസ്യ ഭാവഃ പാരിചൎയ്യം. മനസ്സിന്നു ഉള്ളിൽ ദുഃഖമുണ്ടാകും. എന്നാൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമു

ള്ള ഐശ്വൎയ്യങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമുള്ളതിന്നു് എപ്പോഴും ണു് നാശം വന്നു പോവുക എന്നുള്ള പരിഭ്രമം മനസ്സിലുണ്ടാകുമെന്നു താല്പൎയ്യം.

വിലാസേ മതിൎബ്ബുധഗേ ദേവപൂജ്യേ
ഭവേജ്ജല്പകഃ കല്പകോ ലേഖകോ വാ
സുതേ വിദ്യമാനേ വയോന്തേ വിഭൂതിഃ
ഫലോപദ്രവഃ പാകകാലേ ഫലസ്യ. 57

അ—ദേവപൂജ്യൻ ബുധഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിലാസത്തിങ്കൽ മതി ഭവിക്കും. ജല്പകനായോ കല്പകനായോ ലേഖകനായോ ഭവിക്കും. സുതൻ വിദ്യമാനനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ വയോന്തത്തിങ്കൽ വിഭൂതി ഭവിക്കും. ഫലത്തിന്റെ പാകകാലത്തിങ്കൽ ഫലോപദ്രവം ഭവിക്കും.

സാ—വ്യാഴം അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ നല്ല അവസ്ഥയിൽ സുഖങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാൻ ഇച്ശയുള്ളവനായിരിക്കും. നല്ല വാക്സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. ജല്പധാതുവിങ്കൽനിന്നു വിശേഷവിഹിതമായിരിക്കുന്ന ഷാകൻപ്രത്യയംവെച്ചാൽ ജല്പാകഃ എന്നാകുമെങ്കിലും സൎവ്വധാതു സാധാരണമായ ണ്വൽപ്രത്യയംകൊണ്ടു ജല്പകശബ്ദവും സിദ്ധമാണെന്നു് അറിഞ്ഞുകൊൾക. തൎക്കശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായോ അല്ലെങ്കിൽ നല്ല എഴുത്തുകാരനായോ ഭവിക്കും. പുത്രന്മാരുണ്ടായതിന്നശേഷം വൃദ്ധവയസ്സിങ്കൽ ഐശ്വൎയ്യവുമുണ്ടാകും. എന്നാൽ പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെന്നും ആദ്യകാലത്തിങ്കൽ ധനികനായിരിക്ക ഇല്ലെന്നും ഒടുവിൽ ധനികനായിത്തീരുമെന്നും താല്പൎയ്യം. ഇവിടെ നിധാനേസ്സുതേ വിദ്യമാനേ വിഭൂതി എന്നൊരു പാഠാന്തരവും കാണുന്നുണ്ടു്. ആ പാഠത്തിങ്കൽ സുതൻ

നിധനമായി വിദ്യമാനനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിഭൂതി ഭവിക്കുമെന്ന് അഭിപ്രായത്തെ അറിയുക. പുത്രന്മാരുണ്ടായതിനുശേഷം അവർ നിമിത്തമായി ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. നിധനശബ്ദം കരണാത്മകമാകുന്നു. കാര്യം ചെയ്യാറാകുന്ന സമയം കാര്യത്തിന്ന് ഉപദ്രവം സംഭവിക്കും. എന്നാൽ പ്രവൃത്തികൾ ആരംഭിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാറാകുന്ന സമയം എന്തെങ്കിലും വിഘ്നങ്ങൾ വന്നു നേരിടും എന്നു താല്പര്യം.

അജാതോ ജനന്യാ തദാ സംഭവേദ്വാ
രിപൌ വാക്പതൌ ശത്രുഹന്തൃത്വമേതി
ബലോദ്ഭൂതഃ കോ രണേ തസ്യ ജേതാ
മഹീന്ദ്രാദിശക്തോ ന തന്മാതുലാനാം. 58

അ—വാക്പതി രിപുവിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ശത്രുഹന്തൃത്വത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അജാതനായി ഭവിക്കുന്നു. ജനനിക്കു ദുഃഖങ്ങൾ സംഭവിക്കും. രണത്തിങ്കൽ ഏവനൊരുത്തൻ ബലം ഹേതുവായി ഉദ്ഭവനായിട്ട് അവന്റെ ജേതാവായി ഭവിക്കും. മഹീന്ദ്രാദിശക്തനായി ഭവിക്കും. മാതുലന്മാർക്ക് അതു ഭവിക്കില്ല.

സാ—വ്യാഴം ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വ്യാധികളെക്കൊണ്ടു ദുഃഖിതനായിരിക്കും. അമ്മയ്ക്കും വ്യാധികൾ വന്നുപിടിപെടും. ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുന്നവനായി വരും. അതിന്നു തക്ക ശക്തിയുള്ളവനായി വരും. ശക്തികൊണ്ടു ശത്രുക്കളോടുകൂടി യുദ്ധത്തിങ്കൽ അവനെ ജയിപ്പാൻ ആരുണ്ടാകും? ഒരു മനുഷ്യനും അവനെ ജയിപ്പാൻ കഴികയില്ല. രാജാ മുതലായവരെക്കൊണ്ടു സുഖമുള്ളവനായിരി

ക്കം. മഹിഷ്യാദിഭിരേതൈഃ ശയനസുഖം യസ്യ സഃ മഹിഷ്യാദിശയേതി വ്യധികരണോ ബഹുവ്രീഹിഃ. അതാതമനാൾ ഭാര്യാസുഖം മതലായതുണ്ടാവുന്നതല്ല. അത്ര തല്പുരുഷേ മഹിഷ്യാദിശയ്യപദഗതമഹിഷ്യാദി സുഖമാത്രം പരാമൃശ്യതേ. ന ച തദ്വിശിഷ്ടഃ.

മതിസ്തസ്യ ബഹ്വീ വിഭൂതിശ്ച ബഹ്വീ
രതിശ്ചൈവ ഭവേദ്ഭാമിനീനാമബഹ്വീ
ഗുരുർഗ്ഗർവ്വകൃദ്യസ്യ ജാമിത്രഭാവേ
സപിണ്ഡാധികോഖണ്ഡകന്ദർപ്പ ഏവ. 59

അ—യാവനൊരുത്തന്റെ ഗുരു ജാമിത്രഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരുന്നാൽ അവന്നു ബഹ്വിയായിരിക്കുന്ന മതിയും ബഹ്വിയായിരിക്കുന്ന വിഭൂതിയും ഭവിക്കും. ഭാമിനിമാരുടെ രതിയാകട്ടെ അബഹ്വിയാകുന്നു. അവൻ ഗർവ്വകൃത്തായി സപിണ്ഡാധികനായി അഖണ്ഡകന്ദർപ്പനായിത്തന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—ഗുരു ഏതൊരാളുടെ ജനനസമയത്തിങ്കൽ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവന്നു ബുദ്ധി വളരെ ഉണ്ടാകും. ഐശ്വര്യവും വളരെ ഉണ്ടാകും. സ്ത്രീകൾക്കു അവന്റെ നേരെയുള്ള പ്രീതിയാകട്ടെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. സപിണ്ഡന്മാർ (ഏകവംശസംഭൂതന്മാർ) അധികമുണ്ടാവുകനിമിത്തം പ്രബലനായിരിക്കും. കാമദേവനെന്നപോലെ അഖണ്ഡസൌന്ദര്യപരിപൂർണ്ണനായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുനിമിത്തം ഗർവ്വമുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ ഗർവ്വകൃൽ എന്ന പദം അവന്റെ വിശേഷണമാകയാൽ ഗർവ്വം കരോതീതി ഗർവ്വകൃൽ എന്ന വിഗ്രഹത്തിങ്കൽ അന്യന്മാൎക്ക ഗർവ്വത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനെന്നു് അർത്ഥം സംഭവിക്കും. ആ

പാദം ഗുരുഃ എന്നതിൻെറ വിശേഷണമാക്കി കല്പിച്ചാൽ 'ഏഴാമേടത്തു നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം ഗുരുത്വം ഉണ്ടാക്കുന്നവനാകുന്നു" അന്വയം. ആൎക്ക്" എന്നുള്ള ആകാംക്ഷയിങ്കൽ ഔചിത്യംകൊണ്ടു ജാതസ്യ എന്നു ഗ്രഹിക്കുകയുമാവാം. അപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം ജാതനാണെന്നു സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ അൎത്ഥവും ഇവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു.

ചിരം നോ വസേൽ പൈതൃകേ ചൈവ ഗേഹേ
ചിരസ്ഥായി നോ തൽഗൃഹം തസ്യ ദേഹഃ
ചിരം നോ ഭവേത്തസ്യ നീരോഗമംഗം
ഗുരൎമ്മൃത്യുഗേ യസ്യ വൈകല്യരോഗാ. 60

അ — ഗുരു യാവനൊരുത്തനു മൃത്യുഗനാകുന്നു അവൻ പൈതൃകമായിരിക്കുന്ന ഗേഹത്തിങ്കൽ ചിരകാലം വസിക്കില്ല. തൽഗൃഹവും അവൻെറ ദേഹവും ചിരസ്ഥായിയല്ല. അവൻെറ അംഗം ചിരകാലം നീരോഗമായി ഭവിക്കില്ല. വൈകല്യരോഗവാനായി ഭവിക്കും.

സാ — വ്യാഴം ഏതൊരാൾക്ക് അഷ്ടമത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവോ അവൻ വളരെക്കാലം അച്ഛൻെറ ഗൃഹത്തിങ്കൽ പാൎക്കുന്നതല്ല. സ്വന്തഗൃഹം സമ്പാദിച്ച് അതിൽ താമസിക്കും. അവൻെറ ഗൃഹവും വളരെക്കാലം നിലനില്ക്കുന്നതല്ല. അവൻെറ ശരീരം വളരെക്കാലം രോഗമില്ലാതെയിരിക്കുന്നതല്ല. വൈകല്യത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവൻ പ്രായേണ രോഗക്കാരനായും അച്ഛൻെറ ഗൃഹത്തിങ്കൽ അധികകാലം താമസിപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വേറെ ഒരു ഗൃഹം ഉണ്ടാക്കി അതിങ്കലോ അന്യഗൃഹത്തിങ്ക

ലോപാൎജ്ജനവനായും ആ ഗൃഹവും അധികകാലം നില്ക്കാതെയും തീരും. ദീൎഘായുസ്സായി വരാതെ മരിക്കുമെങ്കിലും മരണാനന്തരം വിഷ്ണുലോകത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.

ചതുൎഭൂമികം തദ്ഗൃഹം തസ്യ ഭൂമീ-
പതേൎവ്വല്ലഭോ വല്ലഭാ ഭൂമിദേവാഃ
ഗുരൌ ധൎമ്മഗേ ബാന്ധവാഃ സുപ്രവിനീതാ
സദാലസ്യതാ ധൎമ്മവൈഗുണ്യകാരീ. 61

അ— ഗുരു ധൎമ്മഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഭൂമിപതിയുടെ വല്ലഭനായും ധൎമ്മവൈഗുണ്യകാരിയായും ഭവിക്കും. തദ്ഗൃഹം ചതുൎഭൂമികമായും അവന്ന ഭൂമിദേവന്മാർ വല്ലഭന്മാരായും ബാന്ധവന്മാർ വിനീതന്മാരായും സദാലസ്യതയും ഭവിക്കും.

സാ— വ്യാഴം ഒമ്പതാം ഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ച മനുഷ്യന്റെ ഗൃഹം നാലു നിലയില് ഉള്ളതായിരിക്കും. അവൻ രാജാക്കന്മാൎക്കു ഇഷ്ടനായിത്തീരും. അവന്ന ബ്രാഹ്മണന്മാർ ഇഷ്ടന്മാരായിരിക്കും. ബ്രാഹ്മണഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം. അവന്റെ ബന്ധുക്കളുംകൂടി വിനയമുള്ളവരായിരിക്കും. എന്നാൽ അവൻ അത്യന്തം വിനയശാലിയായി വരുമെന്നുള്ളതു പറയേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു അൎത്ഥാപത്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. എല്ലായ്പോഴും ആലസ്യം ഉള്ളവനായിരിക്കും. ആലസ്യമെന്നാൽ പ്രവൃത്തികളെ വേഗത്തിൽ തീൎക്കാതെ അധികകാലം ഇട്ടു നീട്ടുകയാകുന്നു. സദാലസ്യതാ എന്നതിന്നു സദാലസ്യത്വം എന്നുള്ളതു്. സദാലസ്യൻ=എല്ലായ്പോഴും ആലസ്യത്തോടുകൂടിയവൻ എന്നു പരിഭാഷയാകുന്നു. സദാ ആലസ്യം യസ്യ സഃ സദാലസ്യഃ തസ്യ

ഷാവഃ സദാചാരസ്യതം ഇതി ബാഹുവ്രീഹിസ്സല്പ്". അവൻ ധൎമ്മങ്ങൾക്ക ഗ്ലാനികളെ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. എന്നാൽ ധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ അധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്ന താല്പൎയ്യം. ഇവിടെ ധൎമ്മവൈഗുണ്യകാരീ എന്ന് ഒരു പാഠാന്തരമുണ്ട്. ആ പാഠത്തിങ്കൽ ധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളെ വേണ്ടുംപോലെ നടത്തി അധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമെന്ന മുൻ കാണിച്ച പാഠത്തിങ്കലെ അൎത്ഥത്തിന്ന വിപരീതമായ അൎത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിൽവെച്ച രണ്ടാമത്തെ പാഠമാണ് സ്വീകാൎയ്യമായിട്ടുള്ളത്. ധൎമ്മസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന ഒമ്പതാം ഭാവത്തിങ്കൽ ശുഭഗ്രഹോത്തമനായ വ്യാഴം നില്ക്കുമ്പോഴും അവൻ ധാൎമ്മികനായിത്തീരാനല്ലാതെ അധൎമ്മിഷ്ഠനായി വരുവാൻ ഒരുവിധവും സംഗതിയില്ല. അത്രയുമല്ല, വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യൻ സ്വഹോരയായ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ ഒമ്പതാമെടത്തു വ്യാഴം നിന്നാൽ തപസ്വീ എന്നിങ്ങിനെ ഫലനിരൂപണം ചെയ്തതിനാലും ആനുഗുണ്യം രണ്ടാംപാഠത്തിങ്കൽ തന്നെയാകുന്നു ഉണ്ടാവുക.

ഗുരൌ കൎമ്മഗേ മന്ദിരം ചിത്രശാലം
പിതുഃ പൂൎവ്വജേഭ്യോപി തേജോധികത്വം
ന തുഷ്ടോ ഭവേച്ഛൎമ്മണാ പുത്രകാണാം
പചേൽ പ്രത്യഹം പ്രസ്ഥ സാമുദ്രമന്നം. 62

അ— ഗുരു കൎമ്മഗനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ചിത്രശാലമായിരിക്കുന്ന മന്ദിരവും പിതാവിനെക്കാളും പൂൎവ്വജന്മാരെക്കാളും തേജോധികത്വവും ഭവിക്കും. പുത്രന്മാരുടെ ശൎമ്മംകൊണ്ടു തുഷ്ടനായി ഭവിക്കില്ല. അഹസ്സുതോറും പ്രസ്ഥസാമുദ്രമായിരിക്കുന്ന അന്നത്തെ പചിക്കും.

സാ— വ്യാഴം പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള ശാലകളുണ്ടായിരിക്കും. അച്ഛനെക്കാളും ജ്യേഷ്ഠന്മാരെക്കാളും അധികം തേജസ്വിയായി ഭവിക്കും. പുത്രന്മാരുടെ സുഖംകൊണ്ടു സന്തോഷമുണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ പുത്രന്മാർ സുഖത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനെ സഹിക്കാത്തതിൻവിധം പുത്രദ്വേഷമുള്ളവനായിത്തീരും. ദിവസംതോറും ഒരിടങ്ങഴി ഉപ്പോടുകൂടിയ അന്നത്തെ വെക്കും. എന്നാൽ ഒരിടങ്ങഴി ഉപ്പ് എത്ര ചോറിലേക്കു ചേർക്കുവാനുള്ളതാകുമോ അത്ര ചോറ് ഒരു ദിവസം അവൻ കൊടുക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ദ്രോണമേഘ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ധ്വജമണ്ഡപ എന്ന് ഒരു പാഠവും കാണുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അവന്റെ മണ്ഡപത്തിങ്കൽ ധ്വജങ്ങൾ ഭവിക്കുമെന്ന് അന്വയാർത്ഥം. അവന്റെ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിങ്കൽ കൊടിമരങ്ങൾ നാട്ടിയിരിക്കുമെന്ന സാരം. വിശേഷപ്പെട്ട ആസ്ഥാനമണ്ഡപങ്ങളാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഈ പാദത്തിങ്കൽ വ്യാഴം പത്തിൽ നിന്നാൽ എന്നതു പ്രകരണബലംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതാവുന്നു പറയണം. അതുകൊണ്ടു മുമ്പെ കാണിച്ച പാഠംതന്നെയാകുന്നു നല്ലത്. മന്ദിരം ചിത്രശാലം എന്ന വാക്യത്തിങ്കൽ ഈ അർത്ഥവും ഉൾപ്പെട്ടതാവുന്നതുമാകുന്നു.

അകല്പം ചലാരേ ഗുരൌ ഹീനലഭ്യ
വദന്ത്യഷ്ടധീമന്തമന്യേ മുനീന്ദ്രാഃ
പിതുർഭ്രാതൃസ്വാംഗേജന്മസ്യ പത്രൌ
പരാർത്ഥ സ്സുരേജ്യോ ന ചേദ്വൈ ഭവായ. 68

അ— ഗുരു ലാഭത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സ

മയത്തിങ്കൽ പിതാവിന്റെ ഭാരഭൃത്തായി ഭവിക്കും.
അവന്നു അകുപ്യവും ലഭ്യമല്ലയോ? അന്യന്മാരായി-
രിക്കുന്ന എട്ടു മുനീന്ദ്രന്മാർ ധീമാനെന്നു വാദിക്കുന്നു.
അവന്നു അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഭവിക്കും. ധൎമ്മ-
ഭവത്തിന്നായിക്കൊണ്ടല്ല എങ്കിൽ പരമാൎത്ഥമായി ഭ-
വിക്കും.

സാ—വ്യാഴം പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നി-
ല്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച മനുഷ്യന്നു സ്വൎണ്ണം വെള്ളി മുത-
ലായവ ലഭിക്കപ്പെടുവാൻ ശക്യമല്ലയോ? എന്നാൽ
സ്വൎണ്ണം വെള്ളിമുതലായ ഉൽകൃഷ്ടവസ്തുക്കൾ അവ-
ന്നു ധാരാളമായി ലഭിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം. പാണിനി
മുതലായ വ്യാകരണാദി ശാസ്ത്രപ്രണേതാക്കന്മാരായ
മഹൎഷിമാർകൂടി അവനെ ബുദ്ധിമാനെന്നു പറയു-
ന്നു. അത്രയും ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യമുള്ളവനായിരിക്കു-
മെന്നു താല്പൎയ്യം. അച്ഛനെ വേണ്ടുംപോലെ ഭരി-
ക്കും. അവന്നു അഞ്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. അവന്റെ
ദ്രവ്യം അന്യന്മാരുടെ അനുഭവത്തിന്നായിരിക്കും. ധ-
ൎമ്മകാൎയ്യത്തിൽ ചിലവുചെയ്തു ദ്രവ്യത്തെ സഫലപ്പെ-
ടുത്താതെയിരിക്കുന്നവെങ്കിലൊണു ഇതു. എന്നാൽ
അവൻ ധനത്തെ ധൎമ്മകാൎയ്യങ്ങളിൽ ചിലവുചെയ്ക-
യോ അന്യന്നുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെ-
യ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. കുപ്യമെന്നാൽ സ്വൎണ്ണം വെള്ളി
ഇതുകളൊഴിച്ചു ശേഷമുള്ള ദ്രവ്യമാകുന്നു. അകുപ്യ-
മെന്നാൽ കുപ്യമല്ലാത്തതു. അപ്പോൾ സ്വൎണ്ണവും
വെള്ളിയും എന്നു വന്നുകൂടുന്നു. ‘‘സ്യാൽ കോശശ്ച
ഹിരണ്യം ച ഹേമരൂപ്യേ കൃതാകൃതേ താഭ്യാം യദ-
ന്യത്തൽ കുപ്യം’’ എന്നു അമരവചനമുണ്ടു. ‘‘രാ-
ജസൂയ സൂൎയ്യ മൃഷോദ്യരുച്യകുപ്യ കൃഷ്ടപച്യാ വ്യ-

യാഃ" എന്ന സൂത്രംകൊണ്ടു കൃത്യത്വേന പാണിനിയാൽ നിപാതിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഗ്രഹ ഭേദനെ എന്ന ധാതുവിങ്കൽനിന്നു ക്യപ് പ്രത്യയവും ഗകാരത്തിന്നു കകാരാദേശവും നിപാതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യശഃ കീദൃശം സദ്വ്യയേ സാഭിമാനേ
മതിഃ കീദൃശീ വഞ്ചനേ ചേൽ പരേഷാം
വിധിഃ കീദൃശോഽനന്യസാധ്യോ ഹി യേന
ത്രയംസ്യാ ഭവേദ്വ്യയേ യസ്യ ജീവഃ. 64

അ—സാഭിമാനമായിരിക്കുന്ന സദ്വ്യയത്തിങ്കൽ യശസ്സു കീദൃശമാകുന്നു? പരന്മാരുടെ വഞ്ചനം ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മതി കീദൃശിയാകുന്നു? യാതൊന്നുകൊണ്ടു അന്യത്തിന്റെ നാശം ഭവിക്കുന്നു ആ വിധി കീദൃശമാകുന്നു? യാവനൊരുത്തന്നു വ്യയത്തിങ്കൽ ജീവൻ, അവന്നു ഈ മൂന്നുകൂടി ഭവിക്കും.

സാ—അഭിമാനത്തോടുകൂടി നല്ല കാൎയ്യത്തിൽ ചിലവു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു കീൎത്തിയാകുന്നു? അന്യന്മാരെ ചതിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെ ബുദ്ധി എന്താണു? മുഖ്യപ്രയോജനമായ പരലോകത്തിന്നു ഗുണപ്രദമാകാത്ത കൎമ്മാനുഷ്ഠാനം എന്താകുന്നു? വ്യാഴം ജനനസമയത്തിങ്കൽ പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മൂന്നു കാൎയ്യങ്ങളും സംഭവിക്കും. എന്നാൽ ൧. അഭിമാനംനിമിത്തം സൽകൎമ്മങ്ങളിൽ ചിലവു ചെയ്തു യശസ്സു സമ്പാദിക്കുക (ഗുണബുദ്ധികൊണ്ടല്ല) ൨. അന്യന്മാരെ ചതിക്കുവാൻ വേണ്ടതിന്നു ബുദ്ധികൊണ്ടു പ്രവൎത്തിക്കുക. ൩. പരലോകത്തിലേക്കു ക്ഷേമമല്ലാത്ത കൎമ്മങ്ങളും ചെയ്യുക. ഇവ മൂന്നും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു വ്യാഴത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നുവെന്നു താല്പൎയ്യം.

ഇതി ഗുരോർഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ഗുരുവിൻെറ ഭാവഫലം ആകഷ്ഫിതമായി.

സാ—വ്യാഴം ജന്മസമയത്തിങ്കൽ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമല്ക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ഭാഷാവല്ലഭനാമധ്യേ നീലകണ്ഠീയേ
ഗുരുഭാവഫലം.

സമീചീനമംഗം സമീചീനസംഗഃ
സമീചീനവാഹാംഗനാഭോഗഭാക്താ
സമീചീനകൎത്താ സമീചീനധൎത്താ
സമീചീനശുക്രോ യദാ ലഗ്നവൎത്തീ. 65

അ—സമീചീനശുക്രൻ യതൊരാളിക്കൽ ലഗ്നവൎത്തിയാകുന്നു അപ്പോൾ സമീചീനസംഗനായും സമീചീനവാഹാംഗനാഭോഗഭാക്കായും സമീചീനകൎത്താവായും സമീചീനധൎത്താവായും ഭവിക്കും. അംഗം സമീചീനമായി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ശരീരം നല്ല സൌന്ദൎയ്യമുള്ളതായിരിക്കും. സൌന്ദൎയ്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളുള്ള അംഗനാമാരോടുകൂടി രമിക്കുന്നവനായിരിക്കും. നല്ല കൎമ്മങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും നല്ല സുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ സമീചീനശുക്രഃ എന്നിങ്ങിനെ ശുക്രന്നു സമീചീനവിശേഷണം കൊടുത്തതുകൊണ്ട് ഈ ഫലങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രന്നു സ്ഥാനബലം മുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലാണെന്നു

ദൌരിദ്ര്യം നീചസ്ഥിതി മുതലായ ദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ചില ദോഷഫലങ്ങളുംകൂടി അനുഭവിക്കുന്നതാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മുഖം ചാരുഭാഷം മനീഷാപി ചാർവ്വീ
സുഖം ചാരു ചാരൂണി വാസാംസി തസ്യ
കുടുംബസ്ഥിതഃ പൂർവ്വദേവസ്യ പൂജ്യഃ
കുടുംബേന കിം ചാരു ചാർവ്വംഗനാഭഃ. 66

അ—യാവനൊരുത്തന്നു പൂർവ്വദേവന്റെ പൂജ്യൻ കുടുംബസ്ഥിതനാകുന്നു അവന്നു കുടുംബംകൊണ്ടു് എന്തു ചാരുതയാകുന്നു? മുഖം ചാരുഭാഷമായും മനീഷയും ചാർവ്വിയായും സുഖം ചാരുവായും വാസസ്സുകൾ ചാരുക്കളായും ഭവിക്കും. അവൻ ചാർവ്വംഗനാഭനായും ഭവിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ യാവനൊരുത്തന്റെ ജനനസമയം രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവന്റെ മുഖത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ സൌന്ദര്യമുള്ളവകളായിരിക്കും. അവന്റെ ബുദ്ധിയും യഥാത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കുകനിമിത്തം സൌന്ദര്യമുള്ളതായിരിക്കും. നല്ല സുഖത്തെ അനുഭവിക്കും. ഏറ്റവും ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിക്കും. സൌന്ദര്യശാലിനികളായ സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ അവനാഗ്രഹിക്കുകയുള്ളു. അവന്നു കുടുംബംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ടതായ നന്മകൾ ഒന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല.

രതി സ്ത്രീജനേ തസ്യ നോ ബന്ധുനാശോ
ഗുരുസ്ഥസ്യ ദൃഷ്ടിൽകഗേ ദാനവാനാം
ന പൂർണ്ണോ ഭവേൽ പുത്രസൌഖ്യേപി സേനാ-
പതിഃ കാതരോ ദീനസംഗ്രാമകാലേ. 67

അ—ദാനവന്മാരുടെ ഗുരു യാവനൊരുത്തന്റെ ദുശ്ചിക്യഗനാകുന്നു അവന്നു സ്ത്രീജനത്തിങ്കൽ രതി ഭവിക്കില്ല. ബന്ധുനാശം ഭവിക്കും. അവൻ പുത്രസൌഖ്യത്തിങ്കൽ പൂൎണ്ണനായി ഭവിക്കില്ല. സേനാപതിയാണെങ്കിലും ദാനസംഗ്രാമകാലത്തിങ്കൽ കാതരനായി ഭവിക്കും.

സാ—ശുക്രൻ ഏവനൊരുത്തന്റെ ജനനസമയത്തിങ്കൽ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവന്നു സ്ത്രീജനത്തിങ്കൽ പ്രീതിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദാസ്യക്കറ്റം നശിക്കയുംചെയ്യും. പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള സൌഖ്യവും സമ്പൂൎണ്ണമായി ഉണ്ടാവുകയില്ല. സേനാപതിയായിത്തന്നാൽകൂടി യുദ്ധകാലത്തിങ്കൽ ഭയപ്പെട്ടു പിന്നോക്കം പോകുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെ ദാനസമയത്തിങ്കൽ ലോഭംനിമിത്തം വേണ്ടതുപോലെയുള്ള ദാനങ്ങൾ ചെയ്യാതെ പിന്മടങ്ങുന്നവനായിരിക്കും.

മഹിതേƒധികോ യസ്യ തൃതീയേ സുരേജ്യോ
ജനൈഃ കിം നിജൈശ്ചാപരൈരപ്യതുഷ്ടൈഃ
കിയൽ പോഷയേജ്ജന്മതഃ സ്വം ജനന്യാ
അധീനാപ്തിതോപായനൈരേവ പൂൎണ്ണഃ. 68

അ— യാവനൊരുത്തന്നു അസുരേജ്യൻ തൃത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നു അവൻ അധീനാപ്തിതോപായനങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ പൂൎണ്ണനായി മഹിതാത്തിങ്കൽ അധികനായി ഭവിക്കുന്നു. അവന്നു നിജന്മാരാലും അപരന്മാരാലും അതുഷ്ടന്മാരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു എന്തു? അവൻ ജന്മത്തിങ്കൽ നിന്നു തുടങ്ങി ജനനിയുടെ സ്വന്തം കിയത്താകുംവണ്ണം പോഷിപ്പിക്കും.

സാ— യാതൊരാളുടെ ജനനകാലത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നു അവൻ അത്യന്തം ഉത്സവശാലിയായിരിക്കും. ഒരു ഉത്സവം. സൌസുസ്ത്രീയിൽ മതി. ബന്ധു ഭവനം മഹിതമും. ബുദ്ധിനായികനു. അത്യന്തം മനോജ്ഞരുമായിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നു. മഹിമാ പൊറുതെന്നു. അവന്ന തന്റെ ആളുകളോ അന്യന്മാരോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും സന്തോഷിച്ചാലും ഒന്നുമില്ല. അവൻ ജനനംകൊണ്ട് അമ്മയുടെ ധനത്തിനെ എത്രയോ വളരെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തും. തന്നെ ആശ്രയിച്ചുനില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ഭാരോ കാഷ്ഠദ്രവ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ സമ്പൂർണ്ണാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കും.

സ്വത്രേവ കിം ബന്ധുശ്രുതേന പുത്രേ
പ്രയാണസൻകിം ധനസമ്പാദിതാർഥൈഃ
ഉദർകം വിനാ മന്ത്രജപേന ദത്വാ
മധിതേന കിം ചേൽ കവിതാ ന ശക്തിഃ. 69

അ— യാവനൊരുവന്ന ശുക്രൻ പുത്രത്തിങ്കൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നില്ലയൊ അവന്ന സൽപുത്രനിലും എന്തു? യാതൊന്ന സമ്പാദിതാർത്ഥമല്ല ആ പ്രയാണംകൊണ്ടും എന്തു? ഉദർക്കത്തോടുകൂടാതെ മന്ത്രജപങ്ങളെക്കൊണ്ടു എന്തു? കവിതയിങ്കൽ ശക്തിയില്ലെങ്കിൽ അധീതംകൊണ്ടു എന്തു?

സാ— ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നല്ല പുത്രനുണ്ടാവുക എന്ന കാര്യത്തിൽ ഒന്നും സിദ്ധിക്കുക ഇല്ല. ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കാനുതകാത്ത അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടെന്തുകാര്യം? പരലോകത്തിലേക്ക ശ്രേയസ്സിനെ ഉണ്ടാക്കാത്ത മന്ത്രജപംകൊണ്ടെന്താണ്? ഉദരത്തൃപ്തിവരാത്ത ഭു

ഷ്ഠന്നാഭക്ഷണംകൊണ്ടു ഫലമെന്തു്? കാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാൻ ശക്തിയെ ഉണ്ടാക്കാത്ത പഠിപ്പുകൊണ്ടെന്തുഫലം? എന്നാൽ ശുക്രൻ അഞ്ചാമേടത്തുനിന്നാൽ നല്ല പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടെല്ലാം ധനത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ കഴിയും. പരലോകത്തിലേക്കു ശ്രേയസ്സിനെ വരുത്തുന്ന മന്ത്രാദ്യം സാധിക്കും. ഉത്കൃഷ്ടവസ്ത്രങ്ങളും പഥ്യമായും മൃഷ്ടമായുമുള്ള ഭക്ഷണം സിദ്ധിക്കും. നവ്യകാവ്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കാൻ ശക്തനായിരിക്കും. അതിനു തക്കവിധം വേണ്ടുന്നതെല്ലാം പഠിച്ചിരിക്കും എന്ന താല്പൎയ്യം.

സദാ ദാനവേജ്യേ സുധാസിക്തശത്രു—
വ്യയഃ ശത്രുഗേ ചോത്തമൌ തൌ ഭവേതാം
വിപദ്യേത സംപാദിതം ചാപി കൃത്യം
തപേന്മന്ത്രതഃ പൂജ്യസൌഖ്യം ന ധത്തേ. 70

അ—ദാനവേജ്യൻ ശത്രുസ്ഥനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ സുധാസിക്തശത്രുവും വ്യയവും ആറുകൾ എല്ലാപ്പോഴും ഉത്തമങ്ങളായി ഭവിക്കും. സമ്പാദിതമായിരിക്കുന്ന കൃത്യവും വിപദിക്കും. മന്ത്രം ഹേതുവായിട്ടു തപിക്കും. പൂജ്യസൌഖ്യത്തെ ധാരണംചെയ്യുന്നില്ല.

സാ—ശുക്രൻ ജനനസമയത്തിങ്കൽ ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അമൃതിൽ കുളിച്ചതുപോലെ ബലവാന്മാരും യോഗ്യന്മാരുമായ ശത്രുക്കളുണ്ടാകും. വരവിനേക്കാൾ അധികരിച്ചിട്ടുള്ള ചിലവും ഉണ്ടാകും. പ്രവൃത്തി എടുത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാൎയ്യത്തെ സമ്പാദിച്ചുവെന്നായാലുംകൂടി ആ കാൎയ്യം അഭവത്തിന്നുതകാതെ നശിച്ചുപോകും. മന്ത്രങ്ങളെ ഉപാസനകഴിച്ചു് അതുനിമിത്തം ദുഃഖിക്കുവാനിട

വരും. അല്ലെങ്കിൽ അന്യന്മാർ ഇവന്റെ നേരെ ആഭിചാരത്തിന്നായി മന്ത്രവാദങ്ങൾ ചെയ്തു് അതുനിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദുഃഖിപ്പാനിടവരും. തന്നാൽ പൂജിക്കപ്പെടേണ്ടവരായ ഗുരുക്കന്മാർ മുതലായവർക്കു സൌഖ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഗുരുക്കന്മാർക്കും കാരണവന്മാർക്കും മററു പൂജ്യന്മാരായ മഹാന്മാർക്കും ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുമെന്നു താല്പര്യം.

കളത്രേ കളത്രാത്സുഖം നോ കളത്രാൽ
കളത്രം നു ശുക്രേ ഭവേദ്രത്നഗർഭം
വിലാസാധികോ ഗണ്യതേ ച പ്രവാസീ
പ്രയാസാല്പകഃ കേന മുഹ്യന്തി തസ്മാൽ. 71

അ—ശുക്രൻ കളത്രത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ കളത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കും. കളത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കില്ല. കളത്രമാകട്ടെ രത്നഗർഭമായി ഭവിക്കും. വിലാസാധികനും പ്രവാസിയും പ്രയാസാല്പകനുമാണെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അവങ്കൽനിന്നു് ഏവ ചിലർ മോഹിക്കുന്നില്ല?

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ നിന്നാൽ ഭാര്യാസുഖമുണ്ടാകും. ജഘനപ്രദേശത്തിങ്കൽ സുഖമുണ്ടാകയില്ല. അവിടെ രോഗോപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. ഇവിടെ ഒരു കളത്രശബ്ദം ഭാര്യാപരവും മററെ കളത്രശബ്ദം ജഘനപരവുമാകുന്നു. "കളത്രം ശ്രോണിഭാര്യയോഃ" എന്നു് അമരകോശവുമുണ്ടു്. ഭാര്യയുടെ ഗർഭത്തിങ്കൽ രത്നഭൂതന്മാരായ പുത്രന്മാർ ജനിക്കും. എന്നാൽ പലവിധത്തിലും ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ ഔരസപുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെ

ന്നു താല്പൎയ്യം. ക്രീഡയിങ്കൽ അധികം ആസക്തനായിരിക്കും. സംഗ്രഹത്തിങ്കൽ അധികകാലം താമസിക്കാതെ പ്രായേണ പരദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവനായിരിക്കും. അല്പമായ പ്രയാസത്തെയല്ലാതെ അധികം പ്രവൃത്തികളെടുക്കുക ഇല്ല. അവന്റെ പലവക ചാതുൎയ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോഹിക്കാത്തവരായി ആരുംതന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

ജനഃ ക്ഷുദ്രവാദീ ചിരം ചാരുജീവേ-
ച്ചതുഷ്പാത്സുഖം ദൈത്യപൂജ്യോ ദദാതി
ജനാഖ്യേഷ്ടമേ കഷ്ടസാമ്രാജ്യജയോത്ഥഃ
പുനർവ്വൃദ്ധതേ ദീയമാനം ധനസ്ഥേ. 72

അ— ജനസ്ഥിങ്കൽ അഷ്ടമത്തിങ്കൽ ദൈത്യപൂജ്യൻ ചതുഷ്പാത്സുഖത്തെ ദാനംചെയ്യുന്നു. ജനം ക്ഷുദ്രവാദിയായിട്ടു വളരെക്കാലം ചാരുവാകുംവണ്ണം ജീവിക്കും. ജയവും അനൎത്ഥവും കഷ്ടസാമ്രാജ്യമാകുന്നു. ധനസ്ഥത്തിങ്കൽ ദീയമാനം പിന്നെയും വൎദ്ധിക്കുന്നു.

സം— ജനനസമയം ശുക്രൻ അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ വാക്കു നല്ലതായിരിക്ക ഇല്ല, ദുഷ്ടമായിരിക്കും. ആയുസ്സ് വളരെയുണ്ടാവും. ജീവനകാലം മുഴുവൻ വ്യാധിമുട്ടുകൂടാതെ സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടും. പശുക്കൾ, അശ്വങ്ങൾ മുതലായ നാല്ക്കാലികൾ ധാരാളം ഉണ്ടാവുകനിമിത്തമുള്ള സുഖം പൂൎണ്ണമായിരിക്കും. ശത്രുക്കളുമായി വ്യവഹാരങ്ങൾ നടക്കും. ആ വക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ജയിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കും. ദ്രവ്യം സമ്പാദിപ്പാൻ ഓരോ മാൎഗ്ഗങ്ങളെടുക്കും. എങ്കിലും ആ മാൎഗ്ഗങ്ങൾ ഫലിച്ചു ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവാൻ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരും. നെല്ലു്, പണം മുതലായ വസ്തുക്കളെ അന്യന്മാൎക്ക പലിശ

ശ്ലായിക്കൊടുത്തു് ആ ഒരു മാഗ്ഗത്തിൽ മാത്രം മുതലിനെ വദ്ധിപ്പിപ്പാൻ കഴിയും.

ഭൃഗൌ ത്രിത്രികോണേ പുരേ കേ ന പൌരാഃ
കുസീദേന യേ വൃദ്ധിമന്നൈവ ദദീരൻ
ഗൃഹം ജായതേ തസ്യ ധമ്മധ്വജിത്വാൽ
സഹോത്ഥാദിസൌഖ്യം ശരീരേ സുഖം ച. 78

അ—ഭൃഗു ത്രിത്രികോണത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പുരത്തിങ്കൽ പൌരന്മാർ യാവചിലർ, അവരവർ കുസീദംകൊണ്ടു് ഇവന്നായിക്കൊണ്ടു വൃദ്ധിയെ ദാനംചെയ്യാതെയിരിക്കും. അവന്നു ധമ്മധ്വജിത്വം ഹേതുവായിട്ടു ഗൃഹവും സഹോത്ഥാദിസൌഖ്യവും ശരീരത്തിങ്കൽ സുഖവും ജനിക്കുന്നു.

സാ—ശുക്രൻ ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ ജനനസമയം നില്ക്കുന്നവനാകിൽ അവന്റെ സമീപവാസികളായ ഏതു ജനങ്ങളാണു് കുസീദംകൊണ്ടു് ഇവന്നു വൃദ്ധിയെ കൊടുക്കാതെയിരിക്കുക? എന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളും ഇവനോടു കടം വാങ്ങുകയും ഇവന്നു പലിശയെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. കുസീദമെന്നാൽ മുതൽ പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന കച്ചവടമാകുന്നു. "കുസീദം വൃദ്ധിജീവികാ" എന്നു് അമരവചനവുമുണ്ടു്. ധാമ്മികന്റെ വേഷത്തെ ധരിക്കുക നിമിത്തം അവന്റെ ഗൃഹം പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിത്തീരും. ഇവിടെ ജനിക്കുന്നവന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിത്തീരുമെന്നുള്ളതും അദ്ധ്യാഹാരലഭ്യാത്ഥമാകുന്നു. ധമ്മധ്വജി എന്നാൽ ഉപജീവനത്തിന്നുവേണ്ടി ജട മുതലായവകളെ ധരിച്ചു വേഷംകെട്ടുന്നവനാകുന്നു. "ധമ്മധ്വജീ ലിംഗവൃത്തിഃ" എന്നു കോശകാരവചനവുമുണ്ടു്. സ

ഹോദരന്മാർ മുതലായവരിൽനിന്നുള്ള സൌഖ്യവും നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകും.

ഭൃഗുഃ കൎമ്മഗോ ഗോത്രവീൎയ്യം നിഹന്തി
ക്ഷയാൎത്ഥം ഭ്രമഃ കിം ന ഹ്യായവ്യയ ഏവ
തുലാമാനതോ ഹാടകം വിപ്രവൃത്ത്യാ
ജനാദ്ധ്യംബരൈഃ പ്രത്യഹം വാ വിവാദാൽ. 74

ആ—കൎമ്മഗനായിരിക്കുന്ന ഭൃഗു ഗോത്രവീൎയ്യത്തെ രോധിക്കുന്നു. ആയവ്യയമായിരിക്കുന്ന ഭ്രമംതന്നെ ക്ഷയത്തിനായിക്കൊണ്ടു ഭവിക്കില്ലയോ? വിപ്രവൃത്തി ഹേതുവായിട്ടോ ജനാദ്ധ്യംബരങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ വിവാദം ഹേതുവായിട്ടോ അഹസ്സുതോറും തുലാമാനംകൊണ്ടു ഹാടകം ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശുക്രൻ ജനനസമയം പത്താംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ അവന്റെ വംശബലം ഇല്ലാതായിത്തീരും. തറവാട്ടുവലിപ്പം ക്ഷയിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം. അങ്ങിനെ ക്ഷയിക്കുവാനുള്ള കാരണം തന്റെ ഭ്രമംതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥകൂടാതെ പല പല വസ്തുക്കളിൽ ഭ്രമിച്ചു വേണ്ടുന്നതിനെ പ്രവൎത്തിക്കയാകയും അതുനിമിത്തം തറവാട്ടുവലിപ്പം ക്ഷയിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ഇവിടെ ഗോത്രവീൎയ്യം എന്ന പദംകൊണ്ടു വംശവൃദ്ധികരമായിരിക്കുന്ന സന്താനബീജം എന്ന അൎത്ഥത്തെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അപ്പോൾ ഭ്രമംനിമിത്തം സന്താനപ്രദങ്ങളായ സൽകൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാതെ മുടക്കുകയും അതുനിമിത്തം സന്താനനാശം വന്നു തറവാടു ക്ഷയിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. എങ്കിലും പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരെപ്പോലെ വൃത്തിനടിച്ചു ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തീട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ഭൃത്യന്മാരേയും

മരവുംവെച്ച് ആഡംബരങ്ങളും കൂട്ടി മറവുള്ളവരെ ഭ്രമിപ്പിച്ചിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ വ്യവഹാരം മൂലമോ ദിവസം പ്രതി ദ്രവ്യക്കണക്കായി സ്വൎണ്ണം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭൃഗ്വാത്മജോ ലാഭഗോ യസ്യ ലഗ്നാൽ
സ്വരൂപം മഹീപം ച കുൎയ്യാച്ച സമ്യക്
ലസൽകീൎത്തിസത്യാനുരാഗം ഗുണാഢ്യം
മഹായോഗമൈശ്വൎയ്യയുക്തം സുശീലം. 75

അ— യാവനൊരുത്തന്നു ലാഭദനായിരിക്കുന്ന ശുക്ര ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു ലാഭഗനാകുന്നു. അവനെ വഴിപോലെ സ്വരൂപനായും മഹീപനായും ലസൽകീൎത്തി സത്യാനുരാഗനായും ഗുണാഢ്യനായും മഹായോഗ്യനായും ഐശ്വൎയ്യയുക്തനായും സുശീലനായും ചെയ്യും.

സാ— ജനനസമയം ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം വേണ്ടപോലെ ലാഭമുണ്ടാകും. ശരീരസൗന്ദൎയ്യമുള്ളവനായിത്തീരും. അവന്നു രാജപട്ടവും ലഭിപ്പാനിടവരും. കീൎത്തിമാനായും സത്യവചനത്തിൽ നല്ല അനുരാഗമുള്ളവനായും ദയാ ദാക്ഷിണ്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പരിപൂൎണ്ണനായും വളരെ ഉപായവും മനസ്സമാധിയും യോഗാഭ്യാസവുമുള്ളവനായും പലേ പ്രകാരത്തിലുള്ള ഐശ്വൎയ്യങ്ങളോടുകൂടിയവനായും വരും. അവന്നു ശീലഗുണം വഴിപോലെ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

കരോത്യുതി വിത്തം വിലീയേത നിത്യം
സിതോ ദ്വാദശേ കേളിസൽ കൎമ്മശൎമ്മ
ഗുണാനാം ച കീൎത്തേഃ ക്ഷയം മിത്രവൈരം
ജനാനാം വിരോധം സദാസൌ കരോതി. 76

അ—ഭോഗത്തിങ്കൽ ഉള്ള ഈ സിതൻ കേളി സൽകൎമ്മനാശത്തേയും ഗുണങ്ങൾക്കും കീൎത്തിക്കും ക്ഷയത്തേയും മിത്രവൈരത്തേയും എല്ലായ്പോഴും ജനങ്ങളുടെ വിരോധത്തേയും ചെയ്യുന്നു. നിത്യവും വിത്തം ഒരിക്കൽ പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ വിലയിക്കും.

സാ—ജനനസമയം ശുക്രൻ പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ ദ്രവ്യം ഉണ്ടാവുകയും ഒരിക്കൽ പോവുകയും ചെയ്യും. എന്നും വരവുചിലവുകൾ ധാരാളം ഉണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. സൽകൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകനിമിത്തവും പലവിധങ്ങളിലുള്ള വിനോദങ്ങളെക്കൊണ്ടും എന്നും സുഖമുണ്ടാകും. എങ്കിലും ക്രമേണ ഗുണങ്ങൾ ക്ഷയിക്കും. അപ്പോൾ കീൎത്തിയും നശിക്കും. ബന്ധുക്കളായി വൈരം വന്നുകൂടും. എല്ലായ്പോഴും ജനങ്ങളുടെ വിരോധവും ഉണ്ടാകും.

ഇതി ശുക്രസ്യ ഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ശുക്രന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശുക്രൻ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമല്ക്കാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ
ശാരണോല്ലേഖനവ്യാഖ്യാനേനീലകണ്ഠീയേ
ശുക്രഭാവഫലം.

ധനേനാതിപൂൎണ്ണോതിതുൎണ്ണോ വിചാരീ
ധനസ്ഥേഽബ്ജജേ സ്ഥൂലദൃഷ്ടിൎന്നരഃ സ്യാൽ
വിഷം ദൃഷ്ടിജം ചാധികൃത്യാധിബാധാ
സദായം പീഡിതോ മത്സരാവേശ ഏവ. 77

അ—അൎക്കൻ തനുസ്ഥനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ നരൻ ധനത്തിങ്കൽ നാതിപൂൎണ്ണനായും അതിതൃഷ്ണനായും വിഷാദിയായും സ്ഥൂലദൃഷ്ടിയായും ഭവിക്കും. ദൃഷ്ടിജമായിരിക്കുന്ന വിത്തം അപഹൃതമായി ഭവിക്കും. വ്യാധിബാധയും ഭവിക്കും. മദനാവേശനായിട്ടുതന്നെ, താനേ പീഡിതനായി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നതായാൽ വലിയ ധനികനായിരിക്കയില്ല. ഇവിടെ ധനേന അതിപൂൎണ്ണഃ എന്ന പദച്ഛേദവും ധനംകൊണ്ടു് അതിപൂൎണ്ണനെന്നു് അന്വയാൎത്ഥവും അത്യന്തം ധനികനായിരിക്കുമെന്ന സാരവും ഒരു വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടത്തക്കതല്ല. 'അദൃഷ്ടാൎത്ഥോ രോഗീ മദനവശ. ഗോത്യന്തമലിനഃ ശിശുത്വേ പീഡാൎത്തഃ സവിതൃസുതലഗ്നേ ഽലസവാക്' എന്ന വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യവചനത്തിന്നു് അതു് അനുഗുണമായിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ അതിനെ ഒരു അൎത്ഥം വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഒരുപ്രകാരം ഉചിതംതന്നെയാകുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശനി ഉച്ചസ്ഥിതി, സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതി, ജീവക്ഷേത്രസ്ഥിതി ഇവകളെക്കൊണ്ടു ശുഭപ്രദനായിരുന്നാൽ ഏററവും വളരെ ധനികനാവുമെന്നു് അൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കാം. അത ഏവ 'ശുഭസ്വൎക്ഷോച്ചസ്ഥേ നൃപതിസദൃശോ ഗ്രാമപുരപഃ സുവിദ്വാംശ്ചാൎവാംഗഃ' എന്ന വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യവചനവും ഘടിക്കുന്നു. അവന്നു വിഷയങ്ങളിലുള്ള തൃഷ്ണ അധികമായിരിക്കും. മനസ്സിൽ ദുഃഖം എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. സൂക്ഷ്മമായി കാൎയ്യത്തെ വിചാരിക്കത്തക്ക ശക്തിയുണ്ടാക ഇല്ല. അവൻ എന്തെങ്കിലും വസ്തുക്കളെക്കണ്ടാൽ ആ വ

സ്ഥവിരനാൽ അവന്റെ ദൃഷ്ടിവിഭ്രമം പതിയുകയും അതുനിമിത്തം അന്യന്മാൎക്ക മനോദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കയും ചെയ്യും. വ്യാധികളെക്കൊണ്ടുള്ള ദുഃഖമുണ്ടായിരിക്കും. അന്യന്മാരുടെ ഗുണത്തെ ക്ഷമിപ്പാൻ വയ്യായ്കനിമിത്തം, അതുകളെ ക്ഷയിപ്പാനുള്ള വിചാരംനിമിത്തം, തനിക്കുതന്നെ മനോദുഃഖം ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. ഇവിടെയും മത്സരാവേശഃ എന്ന പദം വ്യധികരണബഹുവ്രീഹിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. അല്ലെങ്കിൽ മത്സരാവേശത ഏവ എന്ന പദംമുറിച്ച് മത്സരാവേശത്തിങ്കൽ (മത്സരാവേശംനിമിത്തം) താനേതന്നെ പീഡിതനായി ഭവിക്കുമെന്ന് അന്വയാൎത്ഥത്തെ കല്പിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാലും സാരത്തിങ്കൽ വ്യത്യാസം വരുന്നതല്ല.

സുഖാപേക്ഷയാ വഞ്ചിതോനൈവ കുടുംബാൽ
കുടുംബേ ശനൌ വസ്തു കിം കിം ന ഭുങ്ക്തേ
സമം വക്തി മിത്രേണ തിക്തം വചോപി
പ്രസക്തം വിനാ ലോഹകം കോ ലഭേത. 78

അ—ശനി കുടുംബത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കൽ ഇവൻ സുഖാപേക്ഷ ഹേതുവായിട്ട കുടുംബത്തിൽനിന്ന വഞ്ചിതനായിട്ട് ഏതൊരു വസ്തുവിനെ ഭുജിക്കാതെയിരിക്കുന്നു? മിത്രത്തിനോടുകൂടി തിക്തമായിരിക്കുന്ന വചസ്സിനേയും വചിക്കുന്നു? പ്രസക്തിയെ കൂടാതെ ലോഹകത്തെ ഏവനൊരുത്തൻ ലഭിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ സുഖമായി ഇരിക്കണമെന്നുള്ള മോഹംനിമിത്തം കുടുംബങ്ങളിൽനിന്ന വേൎവിട്ടുവേറെ പാൎക്കുകയും അവിടെ പലെ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വിഷയസുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

ബന്ധുക്കളോടുകൂടി പരുഷവാക്കുകളെ പറകയും ചെയ്യും. ഇവൻ ഒരുവൻ മാത്രമായിട്ടുവേറെ പാൎത്തു സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകനിമിത്തം അതിനെ സഹിച്ചുകൂടാത്ത ബന്ധുക്കളുമായി അതാതവസരത്തിൽ പരുഷവാക്കുകളെ പറയേണ്ടിവരുമെന്നു താല്പൎയ്യം. യാതൊരു പ്രസംഗവുംകൂടാതെ സ്വൎണ്ണം വെള്ളി മുതലായ ലോഹങ്ങളെ ആർ ലഭിക്കും? ഇവൻ മാത്രമാകുന്നു ലഭിക്കുക എന്നു സാരം. ഇവിടെ ലോഹകം എന്നതുകൊണ്ടു ലോഹനിൎമ്മിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശസ്ത്രാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ഘാതമെന്നും ഒരൎത്ഥമുണ്ടു്. വിചാരിക്കാതെയിരിക്കെ, ശസ്ത്രഘാതാദ്യുപദ്രവങ്ങളും പറയുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ലോഹകമെന്നതിന്നു ലോഹനിൎമ്മിതശൃംഖല എന്നും അൎത്ഥം കല്പിക്കാം. അപ്പോഴും വിചാരിക്കാതെയവന്നു് എന്തെങ്കിലും സംഗതിവശാൽ ശിക്ഷ സംഭവിച്ചേക്കാമെന്നും അൎത്ഥമാവാം. ഇങ്ങിനെ വൈകല്പികങ്ങളായി മൂന്നു് അൎത്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞാൽ ഏതിനെയാകുന്നു വിശ്വസിക്കേണ്ടതു്? എന്നു സംശയിക്കുന്നവൎക്കു് ശനിയുടെ ബലാബലനിരൂപണംചെയ്തു പൂൎണ്ണബലത്വത്തിങ്കൽ ശുഭഫലത്തിനേയും മദ്ധ്യമബലത്വത്തിങ്കൽ മദ്ധ്യമഫലത്തിനേയും ഹീനബലത്വത്തിങ്കൽ അശുഭഫലത്തിനേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എല്ലാടവും വികല്പങ്ങളിൽ ഈ ന്യായത്തെ കണ്ടുകൊൾക.

തൃതീയേ ശനൌ ശീതളം നൈവ ചിത്തം
ജനാദ്ദ്രവ്യമാളായതേ ലോഹഭാഗീ
അവിഘ്നം ഭവേൽ കാൎയ്യചിന്തൈവ ഭാഗ്യം
ദൃഢാശോസൌ ബന്ധുഭിഃ സൽകൃതോപി. 79

അ— ശനി തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും

സമയത്തിങ്കൽ ജനം ഹേതുവായിട്ടും ഉദ്യമം ഹേതുവായിട്ടും ചിത്തം ശീതളമായി ഭവിക്കുന്നില്ലതന്നെ. ഭാഗ്യം ഒരിക്കലും അവിഘ്നമായി ഭവിക്കില്ലതന്നെ. ദ്രവ്യാശനായും അസുഖിയായും സൽകൃതനാണെങ്കിലും ദുർമ്മുഖനായും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയം ശനി മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സഹോദരന്മാർ നിമിത്തമായും പലപ്രകാരത്തിലുമുള്ള ഉത്സാഹങ്ങൾ നിമിത്തമായും എല്ലായ്പോഴും മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയുണ്ടാകും. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരുടെ സുഖക്കേടുകളെക്കൊണ്ടും അവർനിമിത്തം ഉള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെക്കൊണ്ടും മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയുണ്ടാകുമെന്നും പലേ കാര്യങ്ങളിലും മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും താല്പര്യം. ധനലാഭം മുതലായ ഭാഗ്യങ്ങൾ വിഘ്നങ്ങൾകൂടാതെ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. വിഘ്നങ്ങളുണ്ടായാലും ഭാഗ്യം ലഭിക്കും. ഏതുതരത്തിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ആഗ്രഹം ജനിച്ചാൽ ആ ആഗ്രഹം ഉറപ്പായി നിലനില്ക്കും. അതു ഹേതുവായിട്ട് അതു സാധിക്കാഞ്ഞുനിമിത്തം സുഖക്കേടുമുണ്ടാകും. അന്യന്മാര് ഇവനെ സല്ക്കരിച്ചാലും ദുർമ്മുഖനായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

ചതുർത്ഥേ ശനൌ പൈതൃകം യാതി ദൂരം
ധനം മന്ദിരം ബന്ധുവർഗ്ഗാപവാദഃ
പിതുശ്ചാപി മാതുശ്ച സന്താപകാരീ
ഗൃഹേ വാഹനേ ഹാനയോ വാതരോഗീ. 80

അ—ശനി ചതുർത്ഥത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പിതാവിന്നും മാതാവിന്നും സന്താപകാരിയായും വാതരോഗിയായുംഭവിക്കും. പൈതൃകമായിരിക്കുന്ന ധനവും മന്ദിരവും ദൂരെ യാനം

ചെയ്യുന്നു. ബന്ധുവൎഗ്ഗാപവാദവും ഗൃഹത്തിങ്കലും വാഹനത്തിങ്കലും ഹാനികളും ഭവിക്കുന്നു.

സാ—ശനി നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൎക്ക് അച്ഛന്റെ വകയായി ഉള്ള ഗൃഹവും ധനവും ദൂരെ പൊയ്പോകും. അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിയാവുന്നതല്ല. ബന്ധുസമൂഹംനിമിത്തം തനിക്കൊ അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുക്കൾക്കുതന്നെയൊ അപവാദങ്ങൾ സംഭവിക്കും. അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ദുഃഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവനായിരിക്കും. അവന്റെ ഗൃഹം നശിക്കും. ഗജാശ്വാദിവാഹനനാശവും സംഭവിക്കും. വാതരോഗക്കാരനായി തീരുകയും ചെയ്യും.

ശനൌ പഞ്ചമേ ച പ്രജാഹേതുദുഃഖീ
വിഭൂതിശ്ചലാ തസ്യ ബുദ്ധിൎന്ന ശുദ്ധാ
രതിൎദ്ദൈവതേ ധൎമ്മശാസ്ത്രേ ന തദ്വൽ
കലിൎമ്മിത്രതോ മന്ത്രതഃ ക്രോധപീഡാ. 81

അ—ശനി പഞ്ചമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ പ്രജാഹേതു ദുഃഖിയായി ഭവിക്കും. അവന്റെ വിഭൂതി ചലയായി ഭവിക്കും. ബുദ്ധി ശുദ്ധയായി ഭവിക്കില്ല. അവന്നു ദൈവതത്തിങ്കലും അതുപോലെ ധൎമ്മശാസ്ത്രത്തിങ്കലും രതിയുണ്ടാവുകയില്ല. മന്ത്രത്തിങ്കൽ മിത്രങ്ങളോടു കലിയും ക്രോധപീഡയും ഭവിക്കും.

സാ—ജനിക്കുന്നസമയം അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ ശനി നിന്നാൽ അവന്നു സന്താനം കാരണമായി ദുഃഖം അനുഭവിപ്പാനിടവരും. എന്നാൽ പുത്രന്മാരുണ്ടാവായ്കനിമിത്തമൊ അല്ലെങ്കിൽ പുത്രന്മാരുണ്ടായിട്ടു നശിക്കുകനിമിത്തമൊ ദുഃഖമുണ്ടാവുമെന്നു സാരം. അവന്റെ ഐശ്വൎയ്യം സ്ഥിരമായി നില്ക്കുകയില്ല.

ചിലപ്പോൾ ധനമുണ്ടാവുകയും ചിലപ്പോൾ ദരിദ്രനാകയും ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. അവന്റെ ബുദ്ധിക്കു ശുദ്ധിയുണ്ടാവുക ഇല്ല. എന്നാൽ രാഗദ്വേഷാദിമനോദോഷങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ഈശ്വരനിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാക ഇല്ല. ധൎമ്മപ്രതിപാദകങ്ങളായ വേദം, മന്വാദിസ്മൃതികൾ ഇതുകളിലും വിശ്വാസമുണ്ടാവുക ഇല്ല. ഓരോ കാൎയ്യങ്ങളെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ബന്ധുക്കളുമായി കലഹിക്കും. വയറ്റിൽ വേദനമുതലായ കുക്ഷിരോഗങ്ങളുമുണ്ടാകും.

അതേൎഭൂപതേശ്ചോരതോ ഭീതയഃ കിം
യദീനസ്യ പുത്രോ ഭവേദ്യസ്യ ശത്രൌ
ന യുദ്ധേ ഭവേയുൎമ്മുഖേ തസ്യ യോധാ
മഹിഷ്യാദികം മാതുലാനാം വിനാശഃ. 82

അ—യാവനൊരുത്തന്ന് ഇവന്റെ പുത്രൻ ശത്രുവിങ്കൽ ഭവിക്കും എങ്കിൽ അവന്ന് അരിയിങ്കൽനിന്നും ഭൂപതിയിങ്കൽനിന്നും ചോരനിൽനിന്നും ഭീതികൾ ഭവിക്കുമോ? യുദ്ധത്തിങ്കൽ അവന്റെ മുഖത്തിങ്കൽ യോധന്മാർ ഭവിക്കില്ല. മഹിഷ്യാദികവും മാതുലന്മാരുടെ വിനാശവും ഭവിക്കും.

സാ—ശനി ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിച്ചാൾക്കു ശത്രുക്കളിൽനിന്നും രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും കള്ളന്മാരിൽനിന്നും ഉള്ള ഭയം ഉണ്ടാകുമോ? ഇല്ല. ശത്രുഭയവും രാജഭയവും ചോരഭയവും കൂടാതെതന്നെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ കഴിയുമെന്നു താല്പൎയ്യം. യുദ്ധത്തിങ്കൽ അവന്റെ നേരെ നില്പാൻ ഏതൊരു യോദ്ധാവിന്നും ശക്തിയുണ്ടാവുക ഇല്ല. വിവാദത്തിങ്കലും പ്രതിവാദികളെ എല്ലാം അവൻ ജയിക്കുന്നതാകുന്നു. എരുമകൾ പശുക്കൾ മുതലായ നാല്ക്കാ

ലികളെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖം സംഭവിക്കും. അമ്മാമന്മാർക്കു നാശവും സംഭവിക്കും.

സ്വദാരാഃ സുമിത്രം ചിരം ചാരു നോ സ്വം
ശനൌ ദ്യൂനഗേ ദംപതീ രോഗയുക്തൌ
അനുത്സാഹതസ്താപകൃദ്ധീനചേതാ .
ഭവേദ്വിഹ്വലോ ലോലുപോ വിശ്വവാൻ കിം.

അ— ശനി ദ്യൂനഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ സ്വദാരങ്ങളും സുമിത്രവും ചാരുവായിരിക്കുന്ന സ്വവും ചിരകാലം ഭവിക്കില്ല. അനുത്സാഹം ഹേതുവായിട്ടു താപകൃത്തായും ഹീനചേതസ്സായും വിഹ്വലനായും ലോലുപനായും ഭവിക്കും. വിശ്വവാനായി ഭവിക്കുമോ? ദമ്പതിമാർ രോഗയുക്തന്മാരായി ഭവിക്കും.

സ— ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി ഏഴാം ഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ അവനു നല്ല ഭാര്യമാർ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. തനിക്കു പഥ്യത്തെ ചെയ്യത്തക്കതായി വിശ്വസിക്കത്തക്ക ബന്ധുക്കളും ഉണ്ടാവില്ല. ന്യായമായി സമ്പാദിച്ച ധനവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ ഇതുകളെല്ലാം ഒരുകാലത്തുണ്ടായി എന്നു വന്നാലും വളരെക്കാലം നില്ക്കുന്നതല്ലെന്നു നിശ്ചയംതന്നെ. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരിരുവരും രോഗമുള്ളവരായിരിക്കും. എന്നാൽ പുരുഷജാതകത്തിങ്കൽ ഈവണ്ണം വന്നാൽ അവളുടെ ഭർത്താവുംകൂടി രോഗമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. ഉത്സാഹമില്ലായ്കനിമിത്തം ദുഃഖിപ്പാനിടവരും. അതുനിമിത്തംതന്നെ മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയും വിട്ടൊഴിയുന്നതല്ല. വിഹ്വലനായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയും എടുക്കാത്തവനാകും. എന്നാലും അത്യന്തം തൃഷ്ണയുള്ളവനായിരിക്കും. പ്രവൃത്തിയെടുക്കുകയില്ല. മോഹം ധാരാളമാവുമെന്നു താല്പര്യം. ശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമോ? ഇല്ലതാനും.

ശനൌ രന്ധ്രഗേ വ്യാധിതഃ ക്ഷുദ്രദൃശീ
തദഗ്രേ ജനഃ കൈതവം കിം കരോതി
വിയോഗോ ജനാനാം തഥാനൌപാധികാനാം
വിനാശോ ധനാനാം ഭവേ കേ യസ്യ നസ്യാൽ.

അ — ശനി രന്ധ്രഗനായിരിക്കം സമയത്തിങ്കൽ വ്യാധിതനായും ക്ഷുദ്രദൃശിയായും ഭവിക്കം. തദഗ്രത്തിങ്കൽ ജനം കൈതവത്തെ ചെയ്യുന്നുവോ? യാവനൊരുത്തന്ന് അനൌപാധികങ്ങളായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വിയോഗവും ധനങ്ങളുടെ വിനാശവും ഭവിക്കില്ല. അവൻ ഏവനൊരുത്തൻ?

സാ — ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ രോഗവാനായിരിക്കം. ക്ഷുദ്രത്തെ കാണുന്നവനായിരിക്കം. എന്നാൽ അന്യന്മാരുടെ ദോഷങ്ങളെ തിരഞ്ഞു കണ്ടുപിടിക്കുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു സാരം. അവന്റെ മുമ്പിൽ ജനം വ്യാജത്തെ ചെയ്യുന്നുവോ? ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അന്യന്മാരുടെ വ്യാജങ്ങളെ അറിയുന്നവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പര്യം. വ്യാജമില്ലാത്ത ജനങ്ങളായിട്ടു വേർപാടു സംഭവിക്കം. ധനങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു രണ്ടും ആർക്കുണ്ടാവുക ഇല്ല? ആ ആർ എന്നതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു ഫലം എല്ലാഗ്രഹങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അനുഭവവിഷയമാവാതെയിരിക്കുന്നതല്ല എന്നു കിട്ടുന്നു. ഉപാധിഃ കൈതവം "ഉപാധിർദ്ധർമ്മചിന്തായാം കൈതവേ ചി വിശേഷണേ" ഇതി കോശഃ. ഉപാധിരേവൌപാധികഃ. വിനയാദിത്വാൽ സ്വാർത്ഥേ ഠക്. അവിദ്യമാനഃ ഔപാധികഃ യേഷാം തേ അനൌപാധികാഃ "നഞോസ്ത്യർത്ഥാനാം വാച്യോ വാ ചോത്തരപദലോപഃ" ഇതി ബഹുവ്രീ

ഹി: വിദ്യമാനപദലോപശ്ച. "നലോപോ നഞഃ ഇതി നകാരലോപഃ തസ്മാന്നുഡചി" ഇതി നുഡാഗമഃ ആപ്തൊപാധികാനാം ജനാനാം വിയോഗഃ സജ്ജനവിരഹ ഇത്യൎത്ഥഃ. അനാപ്തജനസംസൎഗ്ഗശ്ച വിചിന്ത്യ ഇതി സിദ്ധം. ഇവിടെ ക്ഷുദ്രദൎശി എന്നതിന്നു ക്ഷുദ്രമാകുംവണ്ണം ദൎശിക്കുന്നവനെന്നും അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കാം. ക്ഷുദ്രം=വികലം. എന്നാൽ കാണുന്നതിൻെറ വൈകല്യം കണ്ണിൻെറ വൈകല്യത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കണ്ണിന്നു വൈകല്യമുള്ളവനെന്നു താല്പൎയ്യമെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. ഇതു യുക്തമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യൻ ഭാവഫലനിരൂപണഘട്ടത്തിൽ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ ശനി അഷ്ടമത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ വികലേക്ഷണഃ എന്നൊരു ഫലത്തെ കണ്ഠതഃ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്നു് ആനുഗുണ്യവും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലൊ വരുന്നതു്.

മതിസ്തസ്യ തീക്ഷ്ണാ ന തീക്ഷ്ണം തു ശീലം
രതിൎയ്യോഗശാസ്ത്രേ ഗുണോ രാജസഃ സ്യാൽ
സ്പൃഹാൎത്തോ ദുഃഖിതോ ദീനബുദ്ധ്യാ
ശനിൎദ്ധൎമ്മഗഃ ശങ്കിതസ്സന്യസേദ്വാ. 85

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ശനി ധൎമ്മഗനാകുന്നു അവന്നു മതി തീക്ഷ്ണയായും ശീലമങ്ങിനെ തീക്ഷ്ണമല്ലാതെയും യോഗശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ രതിയും രാജസമായിരിക്കുന്ന ഗുണവും ഭവിക്കും. അവൻ ദീനബുദ്ധി ഹേതുവായിട്ടു സ്പൃഹാൎത്തനും ഹേതുവായിട്ടു ദുഃഖിതനായും ശങ്കിതനായും ഭവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സന്യസിക്കുകയും ചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്നു വിഷയങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യമുണ്ടാകും. അവന്റെ ശീലം കഠിനമായിരിക്കയില്ല. ഏറ്റവും ദയയുള്ള സ്വഭാവമായിരിക്കും. അതുനിമിത്തം ബന്ധുസമൂഹത്തിന്നു അതാതുസമയം സംഭവിക്കുന്ന കഷ്ടാവസ്ഥകളെക്കൊണ്ടു മനോവ്യസനമുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാവരുടേയും കഷ്ടാവസ്ഥയെത്തീൎത്തു സുഖം വരുത്തുവാൻ മോഹിക്കയും ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ സൎവ്വസംഗങ്ങളേയും പരിത്യജിച്ചു സന്യസിച്ചു സന്യാസാശ്രമത്തെ സ്വീകരിച്ചുവെന്നും വരാം. ഇവിടെ വാശബ്ദം അഥവാശബ്ദാൎത്ഥമാകുന്നു.

അജാ തസ്യ മാതാ പിതാ ബാഹ്ലരേവ
വ്യഥാ സൎവ്വതോ ദുഷ്ടകൎമ്മാധിപത്യാൽ
ശനൈരേധതേ കൎമ്മഗഃ ശൎമ്മ മന്ദോ
ജയോ വിഗ്രഹേ ജീവികാല്പാ തു യസ്യ. 86

അ—യാവനൊരുത്തന്നു മന്ദൻ കൎമ്മഗനാകുന്നു അവന്നു അജാ മാതാവും ബാഹ്ലതന്നെ പിതാവുമായി ഭവിക്കും. എല്ലാടവും വ്യഥയും ആധിപത്യം ഹേതുവായിട്ടു ദുഷ്ടകൎമ്മവും ജനിക്കും. പതുക്കെ ശൎമ്മം വൎദ്ധിക്കുന്നു. വിഗ്രഹത്തിങ്കൽ ജയം ഭവിക്കും. അവന്റെ ജീവികയാകട്ടെ അല്പയായി ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്നു അമ്മയുടെ സ്ഥാനത്തു കറിയാടും അച്ഛന്റെ സ്ഥാനത്തു തന്റെ കയ്യുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ കുടിച്ചു വളരുകയില്ല. ആട്ടുംപാലുകൊണ്ടുതന്നെ വളരേണ്ടിവരും. അച്ഛന്റെ മുതൽ കിട്ടുകയില്ല. സ്വന്തം കയ്യുകൊണ്ടു

തന്നെ തനിക്ക ഹോരതിങ്കൽ സഹോദരികളെന്നിവരും ബാല്യകാലത്തിങ്കൽതന്നെ അഗ്രജന്മാർ നശിച്ചു പോകുമെന്ന താല്പൎയ്യം. ഏതുകാൎയ്യത്തിലും ദുഃഖിക്കുന്നതായിരിക്കും. തനിക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ആധിപത്യം കിട്ടുകയും അതുനിമിത്തം അന്യന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ വ്യയാ സൎവ്വതഃ എന്നെടുത്തു വ്യയാ സൎവ്വതഃ എന്നാക്കുന്നതാവെന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അപ്പോഴും ആധിപത്യം ഹേതുവായിട്ട് എല്ലാടവും ചെലവു ദുഷ്കൎമ്മം ഭവിക്കും എന്ന് അഭിപ്രായത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. എന്തെങ്കിലും ഒരു ആധിപത്യം കിട്ടുകനിമിത്തം കാരണംകൂടാതെ എല്ലാകാൎയ്യങ്ങളിലും പരോപദ്രവംചെയ്തു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയായിത്തീരുമെന്ന താല്പൎയ്യം. കാലക്രമംകൊണ്ടു ചെറുകെ ദുഃഖംതീൎന്ന സുഖം കിട്ടാതെയിരിക്കയുമില്ല. അന്യന്മാരോടു കലഹിക്കുന്നതിലെല്ലാം ജയം വരുന്നതും. അവൻെറ ജീവനം സ്വല്പമായിരിക്കും. എന്നാൽ പലമാതിരി വിഭവങ്ങളോടുകൂടി തൻെറ ജീവനത്തെ നിൎവ്വഹിക്കാതെ എത്രയും ചുരുങ്ങിയനിലയിൽ സ്വല്പമാത്രം വിഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിക്കുമെന്ന താല്പൎയ്യം. പന്താംഭാവത്തിങ്കൽ ശനിനിന്നാലുള്ള ഫലത്തെത്തന്നെ ഭംഗ്യന്തരംകൊണ്ടും അധികമായപ്രദൎശനത്തിന്നു വേണ്ടിയും ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടുകൂടി കാണിക്കുന്നു.

ശനൌ വ്യോമഗേ വിന്ദതേ കിന്നു മാത്രാ
സുഖം ശൈശവേ ദൃശ്യതേ കിന്നു പിത്രാ
നിജസ്ഥാപിതോ വാപിതോ വാ കൃഷിർവ്വാ
പ്രണശ്യേൽ ധ്രുവം ദൃശ്യതേ ദൈവതോ വാ.

അ—ശനി വ്യോമഗനായിരിക്കും സമയത്തി

കൽ മാതാവിനെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ ലഭിക്കുന്നുവോ? പിതാവിനാൽ ശൈശവത്തിങ്കൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവൊ? സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നിധിയും വാപിതയായിരിക്കുന്ന കൃഷിയും അവനാൽ ദർശിക്കപ്പെടുന്നുവൊ? ദൃശ്യങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ ദൈവംഹേതുവായിട്ടോ നിശ്ചയമായും പ്രണശിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ ശനി പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അമ്മയെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖത്തെ ലഭിക്കുമോ? ഇല്ല. ബാല്യകാലത്തിങ്കൽ അച്ഛൻ അവനെ കാണുമോ? അതും ഇല്ല. എന്നാൽ അമ്മയും അച്ഛനും ഇവന്റെ ബാല്യകാലത്തിങ്കൽതന്നെ മരിച്ചുപോകുമെന്നു താല്പര്യം. കാരണവന്മാർ സ്ഥാപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന നിധികളെ കാണ്മാൻ കഴികയില്ല. ഭൂമിയിന്മേൽ കൃഷി ഇറക്കിച്ചാൽ അതും നശിച്ചുപോകും. ഒട്ടവിൽ ദൃശ്യങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടോ (എന്നാൽ ദൃശ്യങ്ങൾ=ദർശിക്കപ്പെടുവാൻശക്യങ്ങൾ. ദർശിക്കുക=കാണുക. കാണപ്പെടത്തക്ക ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നിമിത്തമോ) അല്ലെങ്കിൽ ദൈവഗത്യാ വെള്ളം തീയ്യ മുതലായവകളിൽനിന്നോ മരണവും സംഭവിക്കും. ഇവിടെ ദൃശ്യതോ എന്നേടത്തു ദൃശ്യതെ എന്നും പാഠമുണ്ടു്. ആ പക്ഷത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നിധിയും വാപിതയായിരിക്കുന്ന കൃഷിയും പ്രണശിക്കും നിശ്ചയം. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഹേതുവായിട്ടു ദർശിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും വരാം എന്നു അനന്വയാത്ഥത്തെയും നിധിയും കൃഷിയും തീച്ചയായും നശിക്കുമെന്നും ദൈവവശാൽ അതുകളെ ചിലപ്പോൾ കണ്ടുവെന്നു വന്നാലും അനുഭവിപ്പാനിടയാവുക ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയമാണെന്നും സാരത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

സ്ഥിരം വിത്തമായുഃ സ്ഥിരം മാനസം ച
സ്ഥിരം നൈവ രോഗാദയോ ന സ്ഥിരാണി
അപത്യാനി നൂനം ശതാദേക ഏവ
പ്രപഞ്ചാധികോ ലാഭഗേ ഭാനുപുത്രേ. 88

അ—ഭാനുപുത്രൻ ലാഭഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ വിത്തം സ്ഥിരമായും ആയുസ്സ സ്ഥിരമായും മാനസം സ്ഥിരമായും രോഗാദികൾ സ്ഥിരങ്ങളല്ലാതെ തന്നെയും അപത്യങ്ങൾ സ്ഥിരങ്ങളല്ലാതെയും ഭവിക്കും നിശ്ചയം. ശതത്തിനേക്കാൾ ഏകൻതന്നെ പ്രപഞ്ചാധികനായി ഭവിക്കും.

സ—ശനി പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിക്കുന്നാൾക്ക ദ്രവ്യം സ്ഥിരമായി നില്ക്കും. ദീൎഘായുസ്സായിരിക്കും. മനസ്സിന്നു ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കും. ഒരു കാൎയ്യത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ പിൻമടങ്ങുകയില്ല. രോഗങ്ങൾ സ്ഥിരങ്ങളായി നില്ക്കുകയില്ല. വല്ല രോഗങ്ങളും ചിലപ്പോളുണ്ടായാൽ അവ വേഗം ശമിച്ച സുഖപ്പെടും. പുത്രന്മാർ സ്ഥിരന്മാരായിരിക്കയില്ല. ഇടയിൽ സന്താനനാശം സംഭവിക്കും. നൂറു മനുഷ്യന്മാരുള്ളതിൽ ഇവനൊരുത്തൻ രാഗദ്വേഷങ്ങൾ മുതലായ പ്രപഞ്ചധൎമ്മങ്ങൾ അധികമുള്ളവനായിത്തീരും. എന്നാൽ ഇവനെപ്പോലെ രാഗദ്വേഷാദികളായ പ്രപഞ്ചധൎമ്മങ്ങൾ അധികമുള്ളവർ നൂറിലൊന്നു മാത്രമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതുകളുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം.

വ്യയസ്ഥോ യദാ സൂൎയ്യസൂനുസ്തദാ സ്യാ-
ദ്ദ്രുതോഽവാ നിസ്പൃഹോ മന്ദനേത്രഃ
പ്രസന്നോ ബഹിൎന്നോ ഗൃഹേ ലഗ്നപശ്ച
വ്യയസ്ഥോ രിപുഘ്നംസകൃദ്ദൃങ്ങശോകഃ. 89

അ—സൂൎയ്യസുതൻ യാതൊരിക്കൽ വ്യയസ്ഥനാകുന്നു അപ്പോൾ നരൻ അത്യുഗ്രനായും അല്ലെങ്കിൽ നിസ്ത്രപനായും മന്ദനേത്രനായും ബഹിൎഭാഗത്തിങ്കൽ പ്രസന്നനായും ഗൃഹത്തിങ്കൽ പ്രസന്നനല്ലാത്തവനും ഭവിക്കും. ലഗ്നപൻ വ്യയസ്ഥനായാൽ തീൎത്ഥാടനസക്തനും യജ്ഞകൎത്താവുമായി ഭവിക്കും.

സാ—പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ ശനി നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിക്കുന്നാൾ ശൌൎയ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കും. യുദ്ധാദികളിൽ ഭീരുവാകുമെന്നറിയുക. അല്ലെങ്കിൽ ലജ്ജയില്ലാത്തവനായിരിക്കും. നേത്രശക്തി കുറഞ്ഞിരിക്കും. അന്യദിക്കുകളിൽ പോയാൽ മുഖപ്രസാദവും മനഃപ്രസാദവുമുണ്ടാകും. സ്വഗൃഹത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ ഇതു രണ്ടും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ലഗ്നാധിപനായിട്ടാകുന്ന ശനി പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നതു് എങ്കിൽ ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും യാഗത്തിങ്കലുള്ള അംശത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും. മകരലഗ്നമോ കുംഭലഗ്നമോ ആയവൎക്കു പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു ശനി നിന്നാൽ ഈ ഫലത്തെ അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി ശനേൎഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം ശനിയുടെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ശനി ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിക്കുന്നവൎക്കുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
ശനിഭാവഫലം.

സ്വവാക്യെ സമൎത്ഥഃ പരെഷാം പ്രതാപാൽ
പ്രഭാവാത്സമാപ്പാദയെത്സ്വാൻ പരാൎത്ഥാൻ
തമൊ യസ്യ ലഗ്നെ സ ഭണ്ഡാരിവിത്തഃ
കളത്രെ ധൃതിം ഭീരുതാരൊപി യായാൽ. 90

അ—യാവനൊരുത്തന്റെ തമസ്സു ലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അവൻ ഭണ്ഡാരിവിത്തുവായും പരന്മാരുടെ പ്രതാപം ഹെതുവായിട്ടു സ്വവാക്യത്തിങ്കൽ സമൎത്ഥനായും ഭവിക്കും. പരന്മാരുടെ പ്രഭാവം ഹെതുവായിട്ടു സ്വാൎത്ഥങ്ങളെയും പരാൎത്ഥങ്ങളെയും സമാപ്പാദിക്കും. ഭീരുതരനാണെങ്കിലും കളത്രത്തിങ്കൽ ആധൃതിയെ യാനംചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ രാഹു ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പൌരുഷം നിമിത്തം തന്റെ വാക്കിനെ രക്ഷിപ്പാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ സ്വവാക്യപദംകൊണ്ടു സ്വവാക്യപാലനമെന്നുള്ള അൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം, ആ അൎത്ഥം ശക്തികൊണ്ടു കിട്ടുന്നതല്ല. ലക്ഷണംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതാകുന്നു. താൻ പറയുന്ന വാക്കിനെ യഥാൎത്ഥമാക്കിത്തീൎപ്പാൻ അന്യന്മാരുടെ പൌരുഷത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ഇവിടെ സ്വവാക്യെ അസമൎത്ഥഃ എന്നു പദച്ഛേദംചെയ്തു പരന്മാരുടെ പ്രതാപം ഹെതുവായിട്ടു സ്വവാക്യത്തിങ്കൽ അസമൎത്ഥനായി ഭവിക്കുമെന്നു ഒരൎത്ഥവും ചിലരുടെ മതത്തിലുണ്ടു. താൻ കൊടുത്ത വാക്കിനെ സാധിപ്പാൻ അന്യന്മാരുടെ പൌരുഷം നിമിത്തം സാമൎത്ഥ്യമില്ലാതെയായി പോകുമെന്നു ആ മതത്തിൻ സാരമാകുന്നു. അന്യന്മാരുടെ പ്രബലശക്തിനിമിത്തം തന്റെ കാൎയ്യങ്ങളെയും അന്യകാൎയ്യങ്ങളെയും

കൂടിവെക്കും. എന്നാൽ തൻെറ കാൎയ്യവും താൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അന്യൻെറ കാൎയ്യവും പുറത്തു പറയുവാൻ തന്നെ മറ്റൊരോരോരുത്തരുടെ പ്രേരണനിമിത്തം കഴിവില്ലാതെയായിത്തീരും. ശത്രുക്കളുടെ ശക്തിയെ തോല്പിക്കുന്നവനായിരിക്കും. തനിക്കുവളരെ കാൎയ്യമാരങ്ങളാകും. എങ്കിലും തൃപ്തിവരാത്തവിധം കാമിയായിരിക്കും.

കുടുംബേ തമോ നഷ്ടഭൂതം കുടുംബം
മൃഷാഭാഷിതം നിൎദ്ദയോ വിത്തപാലഃ
സ്വവൎഗ്ഗപ്രണാശോ ഭയം ശസ്ത്രതശ്ചോ-
ദ്വേശ്യം ഖലേഭ്യോ വ്രജേൽ പാരവശ്യം. 91

അ—തമസ്സു കുടുംബത്തിങ്കലെങ്കിൽ മൃഷാഭാഷിതവും സ്വവൎഗ്ഗപ്രണാശവും ഭവിക്കും. നിൎദ്ദയനായിരിക്കുന്ന വിത്തപാലനായും ഭവിക്കും. കുടുംബം നഷ്ടഭൂതമാവും. ശസ്ത്രത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള ഭയത്തേയും ഖലന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു പാരവശ്യത്തേയും നിശ്ചയമായും വ്രജിക്കും.

സാ—രാഹു രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിക്കുന്നാളുടെ കുടുംബം (ബന്ധുജനങ്ങൾ) നശിച്ചുപോകും. അവൻ അസത്യം പറയുന്നവനായിരിക്കും. ദ്രവ്യത്തെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കും. ലോഭംനിമിത്തം ചിലവുചെയ്വാൻ വളരെ മടിയുള്ളവനായിത്തീരും. ആരേയും ഭയപ്പെടുകയില്ല. തൻെറ കൂട്ടക്കാർ (സ്നേഹിതന്മാർ മുതലായവൎക്ക) കൂടി നാശംവരും. ശസ്ത്രഭയം സംഭവിക്കും. ദുഷ്ടന്മാർ നിമിത്തമായി അന്യൻെറ അധീനത്തിൽപെടും(ബന്ധനത്തിനിടവരും.)

ന നാശോഥ സിംഹോ ഭുജാവിക്രമേണ
പ്രയാതീഹ സിംഹീസുതേ തസമതാം

തൃതീയേ ജഗതേസോദരതാം സമേതി
പ്രയാതോതിഭാഗ്യം കുതോ യത്നഹേതു:. 92

അ — സിംഹിസുതൻ തൃതീയത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഇവിടെ നാഗവും അല്ലെങ്കിൽ സിംഹത്തെന്നെയും ഭുജാവിക്രമംകൊണ്ടു തത്സമത്വത്തെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നില്ല. ജഗത്തു സോദരത്വത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതിഭാഗ്യത്തെ പ്രയാതനായി ഭവിക്കുന്നു. യത്നഹേതു എവിടെ?

സാ — രാഹു മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിക്കുന്നാളുടെ ഭുജപരാക്രമം ജഗത്തിനേയും സിംഹത്തിനേയും അതിശയിച്ചിരിക്കും. ഇതു പരാക്രമം ജഗത്തിന്നോ സിംഹത്തിനുതന്നേയോ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ലോകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാം സഹോദരന്മാരായി തീരും. എന്നാൽ സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ എല്ലാവരും ഇവനെ സ്നേഹിക്കും. ഇവൻ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും അങ്ങോട്ടും സ്നേഹിക്കും. വലിയ ഭാഗ്യശാലിയായിത്തീരും. ഭാഗ്യവശാൽ അവന്നു സകല കാര്യങ്ങളും സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രയത്നത്തിന്നു കാരണം എവിടെ? പ്രയത്നം കൂടാതെതന്നെ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുക നിമിത്തം സ്വന്തപ്രയത്നം ഒന്നിനും വേണ്ടിവരുന്നതല്ല.

ചതുർത്ഥേ കഥം മാതൃനൈരുജ്യദേഹോ
ഏധി ജ്വാലയാ ശീതളം കിം ബഹി: സ്യാൽ
സചേതന്യഥാ മേഷഗോകർക്കിഗോ വാ
ബുധർക്ഷേസ്ഥിതോ ഭൂപതേർവ്വന്ദ്യരേവ. 93

അ — അവൻ ചതുർത്ഥത്തിലാണെങ്കിൽ മാതൃനൈരുജ്യദേഹം എങ്ങിനെ ഭവിക്കും? ഏതിങ്കലുള്ള ജ്വാലഹേതുവായിട്ടു ബഹിർഭാഗത്തിങ്കൽ എന്തു ശീതള

ണായി ഭവിക്കും? അസുരൻ മേഷഗോകർക്കിഗതോ ബുധർക്ഷത്തിങ്കലോ ആണെങ്കിൽ അന്യപ്രകാരം ഭവിക്കും. ഭൂപതിയുടെ ബന്ധുവായിട്ടുതന്നെ ഭവിക്കും.

സാ—രാറു നാലാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോഴും ജനിച്ചാളുടെ അമ്മയുടെ ശരീരം എങ്ങിനെ രോഗമില്ലാത്തതായിരിക്കും? അങ്ങിനെയിരിക്കയില്ല. അമ്മയ്ക്കു നിശ്ചയമായും രോഗങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. മനസ്സിൽ ഓരോരോ ദുഃഖങ്ങളുണ്ടാകനിമിത്തം പുറത്തു തണുപ്പ് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും? എന്നാൽ മനോദുഃഖവും ദേഹവ്യാധിയുമുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. ഈ രാറു മേടം, എടവം, മിഥുനം, കർക്കടകം, കന്നി ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ നാലാമേടത്തു വന്നാൽ ഇതിന്നു വിപരീതമാകുന്നു. എന്നാൽ അമ്മയ്ക്കു ദേഹസുഖവും തനിക്കു മനസ്സന്തോഷവും ആരോഗ്യവുമുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. അത്രയുമല്ല രാജാവിന്റെ ബന്ധുവായിട്ടുതന്നെ ഭവിക്കും. ഇവിടെ മാതൃനൈരുജ്യദേഹഃ എന്നേടത്തു നിഷ്ക്രാന്തോ രുജായാ നീരുജഃ. നീരുജസ്യ ഭാവോ നൈരുജ്യം. നൈരുജ്യശാലീ ദേഹോ നൈരുജ്യദേഹഃ ശാകപ്രിയാദിത്വാദുത്തരപദസ്യ ശാലീത്യസ്യലോപഃ ശാകപ്രിയാദിരാകൃതിഗണ ഇതി സിദ്ധാന്തഃ. മാതുർന്നൈരുജ്യദേഹോ മാതൃനൈരുജ്യദേഹഃ എന്ന വിഗ്രഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക. ഇവിടെ ജ്വാലശബ്ദംകൊണ്ടു തത്തേജനാദ്ധ്യവസിതമായിരിക്കുന്ന മനോവിഷാദത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. അതുപോലെതന്നെ ശീതളശബ്ദം സ്വാസ്ഥ്യവിശിഷ്ടത്തിന്റെ ലക്ഷകമാകുന്നുവെന്നും കല്പിച്ചുകൊള്ളുക.

സുതേ തത്സുതോൽപത്തികൃത്സിംഹികായാഃ
സുതോ ഭാമിനീചിന്തയാ ചിത്തതാപം

സതി ക്രോധരോഗേ കിമാഹാരഹേതുഃ
പ്രപഞ്ചേന കിം പ്രാപകാദ്യൂഢവർജ്ജം. 94

അ— സുതത്തിങ്കലുള്ള സിംഹികയുടെ സുതൻ തസ്യതോൽപത്തികൃത്താകുന്നു. ഭാമിനീചിന്താ ഹേതുവായിട്ടു ചിത്തതാപം ഭവിക്കുന്നു. ക്രോധരോഗം സന്തായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ആഹാരഹേതു ഭവിക്കുന്നുവോ? പ്രാപകാദ്യൂഢത്തെ വർജ്ജിച്ചിട്ട് പ്രപഞ്ചം‌കൊണ്ട് എന്ത്?

സാ— ജനനസമയത്തിങ്കൽ അഞ്ചാം ഭാവത്തിങ്കൽ രാഹു നിന്നാൽ പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. ഇവിടെ തസ്യതോൽപത്തികൃൽ എന്നേടത്തുള്ള തൽപദംകൊണ്ടു ജാതനെന്നർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. ഉൽപത്തികൃൽ എന്നതിന്ന് ഉൽപത്തിം കൃന്തതി ഛിനത്തി എന്നിങ്ങിനെ കല്പിച്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടാകയില്ലെന്നു ചിലർ അർത്ഥത്തെ കല്പിക്കുന്നു. അന്യേ പുനഃ ഉൽപത്തിം കരോതി ന തു പുത്രസുഖമിതി പുത്രവിനാശകത്തേത്യർത്ഥഃ. അത ഏവ 'പഞ്ചമസംസ്ഥഃ പാപഃ പുത്രവിനാശം കരോതീ'തി വചനാന്തരാനുഗുണ്യമിതി വദന്തി. പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള സുഖമുണ്ടാകയുമില്ല എന്നതന്നെ യുക്തമാകുന്നു. സ്ത്രീകളെ പററിയുള്ള വിചാരംനിമിത്തം മനോദുഃഖവുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ ഭാമിനീശബ്ദം കോപനസ്ത്രീപരമാകയാൽ തന്നിൽ പ്രീതിയില്ലാത്ത സ്ത്രീയെ സ്നേഹിക്കുകനിമിത്തം മനോദുഃഖമുണ്ടാകുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. അഥവാ തന്നന്യസ്ത്രീസംസർഗ്ഗം ചെയ്യുക നിമിത്തം മാനാപരപര്യായമായ പ്രണയകലഹത്തെ ഭരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാര്യയിങ്കലുള്ള ആസക്തിനിമിത്തം മനോദുഃഖമെന്നും വരാം. വയററിൽ ഗുന്മൻ മുതലായ രോഗങ്ങ

ളുണ്ടാകുന്നിമിത്തം ലക്ഷണം വളരെ ചുരുക്കം മാത്രമെ വെണ്ടിവരികയുള്ളു. അനേകകാൎയ്യങ്ങളിൽ കിടന്നു അദ്ധ്വാനിക്കുമെങ്കിലും അതിന്റെ ഫലം ലഭിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകയില്ല. പ്രാപകാദൃഷ്ടവൎജ്ജം, പ്രാപകം ഫലസാധകം യദദൃഷ്ടം ഭാഗധേയം തദ്വൎജ്ജയിതേ തി ദ്വിതീയായാം ണമുലന്തോയം പ്രയോഗഃ. അദൃഷ്ടം നാമകൎമ്മംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതും കൎമ്മഫലം അനുഭവിക്കുന്നതുവരെ നില്ക്കുന്നതുമായി ശാസ്ത്രകാരന്മാരാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പദാൎത്ഥമാകുന്നു. ഇതിനെ കല്പിക്കാഞ്ഞാൽ കാലാന്തരത്തിങ്കൽ ചെയ്ത കൎമ്മത്തിന്റെ ഫലം കാലാന്തരത്തിങ്കൽ എങ്ങിനെ അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ള ആക്ഷേപം ദുസ്സമാധമായിരിക്കും. കാൎയ്യകാരണങ്ങൾക്കു അവ്യവഹിതപൂൎവ്വോത്തരക്ഷണാവസ്ഥായിത്വം വേണമെന്നല്ലോ ന്യായസിദ്ധാന്തം. വിസ്തരഭയം വിഷയേന്യത്ര. ഇതി വിരമ്യതേ.

ബലം ബുദ്ധിവൃദ്ധിം ധനം തദ്വശേന
സ്ഥിതോ വൈരിഭാവേപി യേഷാം ജനാനാം
റിപൂണാമരണ്യം ദഹേ ദേവ രാഹുഃ
സ്ഥിരം മാനസം മാതുലാ നോ പിതൃവ്യാഃ.96

അ—യാവചില ജനങ്ങൾക്കു രാഹു വൈരിഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനാകുന്നു. തദ്വശം ഹേതുവായിട്ടു ബലവും ബുദ്ധിവൃദ്ധിയും ധനവും ഭവിക്കും. രിപുക്കളുടെ അരണ്യത്തെയും ദഹിപ്പിക്കും. സ്ഥിരമായിരിക്കുന്ന മാനസവും മാതുലന്മാരും പിതൃവ്യന്മാരും ഭവിക്കുകയില്ല.

സാ—ജനനസമയം രാഹു ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ദേഹബലവും ബുദ്ധിശക്തിയും ധനസമൃദ്ധിയുമുണ്ടാകും. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ നാടുവിട്ടു ക

ട്ടിൽപോയി പാൎത്താൽ ആ കാട്ടുകൂടി ഭസ്മമായിപ്പോകും. മനസ്സിന്നു സ്ഥിരതയുണ്ടാവുകയില്ല. അമ്മാമന്മാരും അഛ്ശന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അവരുണ്ടായിരുന്നാൽ ഇവന്റെ ബാല്യത്തിങ്കൽത്തന്നെ അവർ നശിച്ചുപോകും.

വിനാശം വ്രജേയുഃ സ്മരേ തദ്ഭവത്യാ
രുജാ ധാതുപാകാദിനാ ചന്ദ്രമൗലീ
കടാഹേ യഥാ ശോധയേജ്ജാതവേദാ
വിയോഗാപവാദാഃ ശമം ന പ്രയാന്തി. 96

അ—യാവനൊരുത്തന്നു ചന്ദ്രമൗലി സ്മരത്തിങ്കൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. തദ്ഭവതികൾ വിനാശത്തെ വ്രജിക്കും. ജാതവേദസ്സു കടാഹത്തിങ്കൽ യാതൊരു പ്രകാരം ശോധനം ചെയ്യും. അപ്രകാരം ധാതുപാകാദി ഹേതുവായിട്ടു രുജാ ഭവിക്കും. വിയോഗാപവാദങ്ങൾ ശമത്തെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നില്ല.

സാ—ജനനസമയത്തിൽ രാഹു ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ അവന്റെ ഭാൎയ്യമാർ നശിച്ചുപോകും. പാത്രത്തിലാക്കി അടുപ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുവിനെ അഗ്നി എങ്ങിനെ ശോധിക്കുന്നുവോ അങ്ങിനെ ഈശ്വരൻ ഇവനെ തപിപ്പിക്കുകനിമിത്തം നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ബന്ധുജനങ്ങളോട് എല്ലായ്പ്പോഴും വേർപെട്ടിരിപ്പാനിടയാകും. ഇവനെപ്പറ്റി അന്യന്മാർ എല്ലായ്പ്പോഴും ഓരോരോ അപവാദങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തദ്ഭവത്യഃ. ഇവിടത്തെ യുവതിശബ്ദം ഈകാരാന്തവും ശതൃപ്രത്യയാന്തമായിരിക്കുന്ന യൌതി ധാതുവിങ്കൽ സ്ത്രീപ്രത്യയമായിരിക്കുന്ന ഉഗിതശ്ച എന്ന സൂത്രംകൊണ്ടു വിധിക്കപ്പെട്ട ങീപ് പ്രത്യയം വെച്ചുണ്ടായതുമാ

കുന്നു. യുവൻ ശബ്ദത്തിങ്കൽനിന്നു 'യൂനസ്തിഃ' എന്നു സ്ത്രീപ്രത്യയമായ തിവെച്ചുണ്ടായ ഇകാരാന്തമായിരുന്നാൽ യുവതയഃ എന്ന പ്രഥമാബഹുവചനമായി വന്നുപോകും.

നൃപൈഃ പണ്ഡിതൈർവ്വന്ദിതോ നിന്ദിതഃ
സകൃദ്ഭാഗ്യലാഭോ സകൃൽഭ്രംശ ഏവ [സൈംഹഃ
ധനം ജാതകം തം ജനാശ്ച ത്യജന്തി
ക്രമഗ്രന്ഥികൃദ്രന്ധ്രഗോ ബൃഹസ്പതിഃ. 97

അ—രന്ധ്രഗനായിരിക്കുന്ന ബൃഹസ്പതി ക്രമഗ്രന്ഥികൃത്താകുന്നു. അവനെ ജാതകമായിരിക്കുന്ന ധനവും ജനങ്ങളും ത്യജിക്കുന്നു. അവൻ നൃപന്മാരാലും പണ്ഡിതന്മാരാലും വന്ദിതനായും സ്വജനരാൽ നിന്ദിതനായും അവന്ന് ഒരിക്കൽ ഭാഗ്യലാഭവും പലപ്രാവശ്യവും ഭ്രംശവും ഭവിക്കുന്നതന്നെ.

സ—ജനനസമയം അഷ്ടമഭാവത്തിങ്കൽ ഗുരു നിന്നാൽ അവനെ രാജാക്കന്മാരും വിദ്വാന്മാരും വന്ദിക്കും. എങ്കിലും തന്റെ ബന്ധുക്കളും സ്വജനങ്ങളും മുതലായവർ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ അവന്നു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഭാഗ്യനാശം തന്നെയാകുന്നു സംഭവിക്കുക. അച്ഛന്റെവക സ്വത്തുകൾ അവന്നു ലഭിക്കുകയില്ല. ജനങ്ങളും അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയും. അവന്നു പ്രായേണ ദേഹാദ്ധ്വാനം വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.

മനീഷീകൃതം ന ത്യജേൽ ബന്ധുവർഗ്ഗം
സദാ പാലയേൽ പൂജിതഃ സ്യാൽ ഗുണൈഃ ദൈവ്യഃ
സഭാദ്യോതകോ യസ്യ ചേൽ ത്രിത്രികോണേ
തമഃ കൌതുകീ ദേവതീർത്ഥേ ദയാലുഃ. 98

അ—യാവനൊരുത്തന്ന് തമസ്സു ത്രിത്രികോണ

ത്തികൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവൻ മനീഷിയായും സുജനങ്ങളായിരിക്കുന്നഗുണങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടു പൂജിതനായും സഭാദ്യോതകനായും ദേവതീൎത്ഥത്തികൽ കൌതുകിയായും ദയാലുവായും ഭവിക്കും. കൃതത്തെ ത്യജിക്കില്ല. ബന്ധുവൎഗ്ഗത്തെ എല്ലായ്പോഴും പാലിക്കും.

സാ—രാഹു ഒമ്പതാംഭാവത്തികൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിമാനായിരിക്കും. ഉപകാരസ്മരണയുള്ളവനാകും. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുപകാരം ചെയ്താൽ അതിനു പകരമായി എന്നും അവന്നു് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കും. ബന്ധുക്കളുടെ സമൂഹത്തെ എല്ലായ്പോഴും രക്ഷിക്കും. അവൎക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങളെ എല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു താല്പൎയ്യം. തന്റെ ഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം, തന്നെ എല്ലാവരും പൂജിക്കും. സഭയിൽ ചെന്നാൽ സഭയ്ക്കു് ആകെ ഒരു പ്രകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഈശ്വരന്മാരെ സേവിക്കുവാനും പുണ്യതീൎത്ഥങ്ങളെ സേവിക്കുവാനും കൌതുകമുള്ളവനായിരിക്കും. ദീനന്മാരിൽ ദയയുള്ളവനായിരിക്കയും ചെയ്യും.

സദാ മ്ലേച്ഛ സംസൎഗ്ഗതോതീവ ഗൎവ്വം
വ്രജേന്മാനിനീകാമിനീഭോഗമുച്ചൈഃ
ജനൈൎവ്യാകുലോനൈവ സുഖം നാധിഗച്ഛേൽ
മദേൎത്ഥവ്യയീ ക്രൂരകൎമ്മാ ഖഗേഗൌ. 99

അ—അഗു ഖഗനായിരിക്കുംസമയത്തികൽ എല്ലായ്പോഴും മ്ലേച്ഛസംസൎഗ്ഗം ഹേതുവായിട്ടു് ഏററവും ഗൎവ്വത്തേയും ഉച്ചൈസ്സായിരിക്കുന്ന മാനിനീകാമിനീഭോഗത്തേയും വ്രജിക്കും. ഇവൻ ജനങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ടു വ്യാകുലനായിട്ടു സുഖമാകുംവണ്ണം അധിഗ

യിക്കുന്നില്ല. മദത്തിങ്കൽ അൎത്ഥവ്യയിയായും ക്രൂരകൎമ്മാവായും ഭവിക്കും.

സാ—രാഹു പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിച്ചാൽ എല്ലായ്പോഴും ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുകൂടി സഹവാസംചെയ്തു വലിയഗൎവ്വമുള്ളവനായിത്തീരും. മാനമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ സംഭോഗത്തെ വളരെ ലഭിക്കും. ജനങ്ങൾ ഓരോ കാൎയ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടുത്തുകനിമിത്തം സ്വസ്ഥമായി ഉറങ്ങുവാൻകൂടി സാധിക്കുകയില്ല. മദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവകളായ മദ്യം, കറുപ്പു, കഞ്ചാവു മുതലായ സാധനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വളരെ പണം ചിലവാക്കുകയും ചെയ്യും. ഭയംകൂടാതെ പരോപദ്രവം മുതലായ കഠിനകൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുകയുമാം. മാനിനീകാമിനീഭോഗം എന്ന ദിക്കിൽ മാനിനികളായിരിക്കുന്ന കാമിനികളുടെ ഭോഗമെന്നൎത്ഥം. അപ്പോൾ മാനനീശബ്ദത്തിന്നു സമാനാധികരണമായിരിക്കുന്ന കാമിനീശബ്ദം പരമാകനിമിത്തം പുംവദ്ഭാവം വരേണ്ടതാണെങ്കിലും കാമനീശബ്ദം പ്രിയാദികളിൽ പെട്ടതാണെന്നും അപ്രിയാദിഷു എന്നുണ്ടാകയാൽ പുംവദ്ഭാവംവരാത്തതാണെന്നും സമാധാനിച്ചുകൊള്ളുക. അഥവാ മാനിനികളുടേയും കാമിനികളുടേയും ഭോഗം എന്നൎത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കുക. ഉത്തരപൂൎവ്വപക്ഷത്തിൽ ദ്വന്ദ്വസമാസമാകുന്നു. മാനമുള്ള സ്ത്രീകളുടേയും കാമമുള്ള സ്ത്രീകളുടേയും സംഭോഗമെന്നു വ്യക്തീകരണശബ്ദങ്ങളാണെന്നു വെയ്ക്കുക.

സഭാ ശ്രേഷ്ഠതൈൎത്ഥം ലഭേതാദിമാനീ
ചരേൽ കിംകരേണ വ്രജേൽ കിം വിദേശം
പരാൎത്ഥാനനാൎത്ഥാ ഹരേൽപുത്രബന്ധുഃ
സ്വതോൽപത്തിസൌഖ്യം തമോ ലാഭഗശ്ചേൽ.

അ—തമസ്സ് ലാഭഗനാകുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ദുഷ്ടന്മാരിൽനിന്ന് അത്ഥത്തെ ഹരിക്കും. അഭിമാനിയായിട്ട കിങ്കരന്മാരോടുകൂടി ചരിക്കും. വിദേശത്തെ പ്രാപിക്കുമോ? അനാത്ഥനായി ധൂത്തബന്ധുവായിട്ട പരാത്ഥങ്ങളെ ഹരിക്കും. സ്വതോൽപത്തിസൌഖ്യവും ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ രാഹു പതിനൊന്നാം ഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ പക്കൽനിന്ന് എന്നും ദ്രവ്യം ലഭിക്കും. അഭിമാനശാലിയായിരിക്കും. ഭൃത്യന്മാരെ കൂടാതെ താനേതന്നെ സഞ്ചരിക്കുകയില്ല. സ്വദേശംവിട്ട ദൂരദേശത്തിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമോ? ഇല്ല. കയ്യിലുള്ള ദ്രവ്യം നശിച്ചു ദരിദ്രനായിത്തീൎന്നു ധൂത്തന്മാരായ സഹായികളോടു കൂടിച്ചേൎന്നു അന്യന്മാരുടെ ദ്രവ്യത്തെ അപഹരിക്കും. പുത്രന്മാരുണ്ടാകയും അവർനിമിത്തം സുഖവാനായി വരികയും ചെയ്യും.

തമോ ലാഭഗേ ദീനതാം പാൎശ്വശൂലം
പ്രയത്നോ കൃതേനാത്ഥതാമാതനോതി
ഖലൈൎമ്മിത്രതാം സാധുലോകേ രിപുത്വം
വിരാമേ മനോവാഞ്ഛിതാത്ഥസ്യ സിദ്ധിം. 101

അ—ലാഭത്തിങ്കൽ തമസ്സ് ദീനതയേയും പാൎശ്വശൂലത്തേയും പ്രയത്നം കൃതമായിരിക്കുംസമയത്തിങ്കലും അനാത്ഥതയേയും ഖലന്മാരോടു മിത്രതയേയും സാധുലോകത്തിങ്കൽ രിപുത്വത്തേയും വിരാമത്തിങ്കൽ മനോവാഞ്ഛിതാത്ഥത്തിന്റെ സിദ്ധിയേയും ആതനനം ചെയ്യുന്നു.

സാ—ജനനസമയം പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു രാഹു നിന്നാൽ ദൈന്യവും വാതരോഗങ്ങളിൽ വേദനയുമുണ്ടാ

കം. വിലക്ഷംമുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു താല്പര്യം. പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്താലും ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവുകയില്ല. ദുഷ്ടന്മാരായ ജനങ്ങളോടുകൂടി സ്നേഹമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങളുമായി ശത്രുതാപവുമുണ്ടാകും. എങ്കിലും ഒടുവിൽ മനസ്സുകൊണ്ടു മോഹിച്ച കാൎയ്യം സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതി രാഹോൎഭാവഫലം.

അ— ഇപ്രകാരം രാഹുവിന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ— രാഹു ലഗ്നം മുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടം വരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
രാഹുഭാവഫലം.

തനുസ്ഥഃ ശിഖീ ബാന്ധവൈഃ ക്ലേശകൎത്താ
തഥാ ദുൎജ്ജനേഭ്യോ ഭയം വ്യാകുലത്വം
കളത്രാദിചിന്താ സദോദ്വേഗതാ ച
ശരീരവ്യഥാനേകധാ മാരുതീ സ്യാൽ. 102

അ— തനുസ്ഥനായിരിക്കുന്ന ശിഖി ബാന്ധവന്മാർ ഹേതുവായിട്ടു ക്ലേശകൎത്താവാകുന്നു. അപ്രകാരം ദുൎജ്ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭയവും വ്യാകുലത്വവും കളത്രാദിചിന്തയും സദോദ്വേഗതയും അനേകപ്രകാരം മാരുതിയായിരിക്കുന്ന ശരീരവ്യഥയും ഭവിക്കും.

സാ— ജനനസമയത്തിങ്കൽ ലഗ്നഭാവത്തിങ്കൽ കേതു നിന്നാൽ ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള ദുഃഖമോ അല്ലെങ്കിൽ ബന്ധുക്കളോടുള്ള കലഹമോ ഉണ്ടാകും.

അതുപോലെതന്നെ ദുഷ്ടജനങ്ങളിൽനിന്ന ഭയങ്ങളും അതുഹേതുവായിട്ട മനസ്സിന്ന വ്യാകുലതയും വന്നുകൂടും. ഭാൎയ്യമാർ പുത്രന്മാർ മുതലായവരെപ്പററിയുള്ള വിചാരവും എല്ലായ്പോഴും പരിഭ്രമവുമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്മേൽ വാതകോപംനിമിത്തം പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ദുഃഖങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ സദോദ്വേഗതാ=സദോദ്വേഗനാവൂ എന്നുള്ളത്. സദോദ്വേഗൻ=എല്ലായ്പോഴും ഉദ്വേഗത്തോടുകൂടിയവൻ. ഉദ്വേഗം=പരിഭ്രമം. എന്നിങ്ങിനെ പരിഭാഷയെ അറിഞ്ഞുകൊൾക. യഥാ ഉദ്വേഗശബ്ദസ്യ അൎശ ആദിത്യം പരികല്പ്യ മത്വൎത്ഥീയം അച് പ്രത്യയം വിധായ തദന്താൽപ്രത്യയേ ഉദ്വേഗതേതി രൂപമിത്യപിസാധ്യം.

ധനേ കേതുരവ്യഗ്രതാ കിം നരേശാ-
ദ്ധനേ ധാന്യനാശോ മുഖേ രോഗകൃദ്വാ
കുടുംബേ വിരോധോ വചഃ സംസ്കൃതം വാ
ഭവേത്സ്വ ഗൃഹേ സൌമ്യഗേഹേതി സൌഖ്യം.

അ — ധനത്തിങ്കലുള്ള കേതു മുഖത്തിങ്കൽ രോഗകൃത്താകുന്നു. നരേശൻ ഹേതുവായിട്ട ധനത്തിങ്കൽ അവ്യഗ്രതാ ഭവിക്കുമോ? ധാന്യനാശവും കുടുംബത്തിങ്കൽ വിരോധവും സ്വക്ഷമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിങ്കൽ സംസ്കൃതമായിരിക്കുന്ന വചസ്സും സൌമ്യഗേഹത്തിങ്കൽ അതിസൌഖ്യവും ഭവിക്കും.

സാ — ജനനസമയത്തിങ്കൽ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതുനിന്നാൽ രാജാവുനിമിത്തം തന്റെ ധനം വേണ്ടുപോലെ പുഷ്ടിപ്പെടാതെ നശിച്ചുപോകും. ധാന്യങ്ങൾക്കും നാശം സംഭവിക്കും. മുഖരോഗങ്ങളുമുണ്ടാകും. കുടുംബത്തിങ്കലുള്ളവരായി കലഹം സംഭവിക്കും. ഈ കേതു മേടം രാശിയിൽ രണ്ടാം ഭാവത്തിങ്ക

ലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തിന്നനുസരിച്ചും അലങ്കാരഭംഗിയോടുകൂടിയും ഉള്ള വാക്കുകളെ പറയുന്നവനായിരിക്കും. മിഥുനം രാശിയിലോ കന്നി രാശിയിലോ രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതു നിന്നാൽ വളരെ സൌഖ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. ഇവിടെ കേതുവിന്നു ഫലങ്ങൾ ചൊവ്വയെപ്പോലെ എന്ന വചനാന്തരമുണ്ടാകയാൽ ചൊവ്വയുടെ മൂലക്ഷേത്രമായ മേടം രാശിയെ കേതുവിന്റെ ക്ഷേത്രമെന്നു കല്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ അനുസരിച്ചുംകുന്നു സ്വഗൃഹേ എന്നതിന്നു മേടംരാശി എന്ന അൎത്ഥത്തെ കല്പിച്ചതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സംസ്കൃതവാക്കു വ്യവഹാരവിഷയമായിരിക്കുമെന്നു സാമാന്യഫലമായി കല്പിച്ചാൽ മതി. മേടംരാശിയിൽ വിശേഷഫലത്തെ കല്പിക്കേണ്ടുന്നാവശ്യമില്ല എന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്.

ശിഖീ വിക്രമേ ശത്രുനാശം വിവാദം
ധനം ഭോഗമൈശ്വൎയ്യതേജോധികം ച
സുഹൃദ്വൎഗ്ഗനാശം സദാ ബാഹുപീഡാം
ഭയോദ്വേഗചിന്താകുലത്വം വിധത്തേ. 104

അ—വിക്രമത്തിങ്കൽ ശിഖി ശത്രുനാശത്തെയും വിവാദത്തെയും അധികമായിരിക്കുന്ന ധനത്തെയും ഭോഗത്തെയും ഐശ്വൎയ്യതേജസ്സിനെയും സുഹൃദ്വൎഗ്ഗനാശത്തെയും എല്ലായ്പോഴും ബാഹുപീഡയെയും ഭയോദ്വേഗചിന്താകുലത്വത്തെയും വിധാനംചെയ്യുന്നു.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതുനിന്നാൽ ശത്രുക്കളെല്ലാം നശിക്കും. തങ്ങളിൽ വിവാദവും ഉണ്ടാകും. വളരെ പണം സമ്പാദി

ക്കും. സുഖത്തെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഐശ്വൎയ്യവും തേജസ്സും അധികമായി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ അധികം എന്നുള്ള വിശേഷണം ധനം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള മൂന്നു പദങ്ങളിലും വിശേഷണതയാ അന്വയിക്കുന്നതാകുന്നു. ഐശ്വൎയ്യതേജഃ എന്നുള്ളതു സമാഹാരദ്വന്ദ്വസമാസവും നപുംസകലിംഗവും ഏകവചനവുമാകുന്നു. ബന്ധുസമൂഹങ്ങൾക്കു നാശവും സംഭവിക്കും. എല്ലായ്പോഴും കണ്ണിന്മേൽ ദുഃഖവുമുണ്ടാകും. അപബാഹുകാദി ദീനങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നു താല്പൎയ്യം. ഭയവും സംഭ്രമവും വിചാരങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള വ്യാകുലതയും ഉണ്ടാകും. ഭയോദ്വേഗചിന്താകുലത്വമെന്നുള്ളതും ഭയം ച ഉദ്വേഗശ്ച ചിന്താകുലത്വം ച തേഷാം സമാഹാരഃ ഭയോദ്വേഗചിന്താകുലത്വമിതി സമാഹാരദ്വന്ദ്വൈകവദ്ഭാവഃ. കേതു ഇതുകളെ ചെയ്യുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു കേതു മൂന്നാംഭാവത്തിങ്കൽനിന്നാൽ ഈ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കുമെന്നറിയണമെന്നു താല്പൎയ്യത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക. വിധാനം എന്നിവിടെ സൂചനമെന്നു അൎത്ഥത്തെ ലക്ഷിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു് അറിയുക.

ചതുൎത്ഥേ ന മാതുഃ സുഖം നോ കദാചിൽ
സുഹൃദ്വൎഗ്ഗതഃ പൈതൃകം നാശമേതി
ശിഖീ ബന്ധുവൎഗ്ഗാൽ സുഖം സ്വോച്ചഗേഹേ
ചിരം നോ വസേൽ സ്വേ ഗൃഹേ വ്യഗ്രതാ
[ചേൽ. 105

അ—ശിഖി ചതുൎത്ഥത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മാതാവിന്നു സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ല (മാതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു പക്ഷാന്തരം) സുഹൃദ്വൎഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖവും ഒരിക്കലും ഭവി

ക്കുന്നില്ല. പൈതൃകം നാശത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. സ്വോച്ചഗേഹത്തിങ്കലാണെങ്കിൽ ബന്ധുവൎഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖവും വ്യഗ്രതയും ഭവിക്കുന്നു. സ്വമായിരിക്കുന്ന ഗൃഹത്തിങ്കൽ ചിരകാലം വസിക്കില്ല.

സ്വജന്മസമയത്തിങ്കൽ അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ കേതുനിന്നാൽ ഔരസ്യ സുഖമുണ്ടാകയില്ല. രോഗാദ്യുപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകും. ആത്മനിമിത്തം തനിക്കുണ്ടാകേണ്ടുന്ന സുഖങ്ങളെ അനുഭവിപ്പാനിടയാകയില്ലെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. അതുപോലെ ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള സുഖം ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അച്ഛന്റെ വക സ്വത്തുക്കളെല്ലാം നശിച്ചുപോകും. ഈ കേതുതന്നെ തന്റെ ഉച്ചത്തിങ്കലാണ് നാലാമേടത്തു നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ബന്ധുക്കൾ നിമിത്തമുള്ള സുഖത്തെ അനുഭവിക്കും. സ്വന്തം ഗൃഹത്തിങ്കൽ വളരെക്കാലം താമസിപ്പാനിടയാവുകയില്ല. അനേകം കാൎയ്യങ്ങളിലുള്ള വ്യഗ്രതനിമിത്തം സ്വഗൃഹത്തെ വിട്ടു മററു സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികകാലങ്ങളെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരും. ഇവിടെ കേതുവിന്നു ഉച്ചത്തെ വരാഹമിഹിരാചാൎയ്യൻ ബൃഹജ്ജാതകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഉപദേശംകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥാന്തരംകൊണ്ടും ധനുരാശിയാണ കേതുവിന്റെ ഉച്ചമെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക. സ്വേഗൃഹേ എന്നുള്ളതിന്നു സ്വക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ നാലാമേടത്തുനിന്നാൽ എന്നുള്ള അൎത്ഥത്തെ ചിലർ കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ മതത്തിങ്കൽ വാസക്രിയാധികരണമായി സ്വഗൃഹത്തെ സ്വേഗൃഹേ എന്നുള്ളതിന്റെ ആവൃത്തികൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നു ഭേദം.

യദാ പഞ്ചമേ താൎക്ഷ്യപുച്ഛം പ്രയാതി
തദാ സോദരേ ഘാതപാതാദികഷ്ടം
സുബുദ്ധിവ്യഥാ സന്തതിഃ സ്വല്പപുത്രാ
സ ദാസോ ഭവേദ്വീൎയ്യയുക്തോ നരോപി. 106

അ—താൎക്ഷ്യപുച്ഛം യാതൊരിക്കൽ പഞ്ചമത്തിങ്കൽ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ സോദരനിൽ ഘാതപാതാദിയായിരിക്കുന്ന കഷ്ടവും സുബുദ്ധിവ്യഥയും സ്വല്പപുത്രയായിരിക്കുന്ന സന്തതിയും ആ നരൻ വീൎയ്യയുക്തനാണെങ്കിലും ദാസനായും ഭവിക്കും.

സാ—കേതു അഞ്ചാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ച മനുഷ്യന്റെ സോദരന്നു ശസ്ത്രാദികളെക്കൊണ്ടുള്ള മുറിവും വീഴ്ചയും മുതലായ കഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കും. ഇവിടെ ഘാതപാതാദി എന്നേടത്തു ഘാതവാതാദി എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ വീൎയ്യ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തിങ്കൽ വാതരോഗംകൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവവും എന്നാക്കിക്കൊൾക. തനിക്കു പലേ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സംഭവിക്കും. എന്നാൽ ദേഹദുഃഖമല്ലാതെ മനോവ്യാകുലതകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖവും സംഭവിക്കുമെന്നൎത്ഥം. പുത്രന്മാർ ചുരുക്കമായിരിക്കും. ഇവിടെ സന്തതി എന്ന ശബ്ദത്തിന്നു വംശമെന്നു അൎത്ഥമാകുന്നു. സ്വല്പപുത്രാ എന്നതിന്നു സ്വല്പന്മാരായിരിക്കുന്ന പുത്രന്മാരോടുകൂടിയതു് എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പരാക്രമശാലിയായിരുന്നാലും ദാസനായിരിക്കും.

തമഃപുഷ്ഠഭാഗേ ഗതേ ഷഷ്ഠഭാവേ
ഭവേന്മാതുലാന്മാനഭംഗോ രിപൂണാം
വിനാശശ്ചതുഷ്പാൽസുഖം തുച്ഛചിത്തം
ശരീരേ സദാനാമയം വിഘ്നനാശഃ. 107

അ—തമഃപൃഷ്ഠമാഗം ഷഷ്ഠഭാവത്തിങ്കൽ ഗതമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ മാതുലങ്കൽനിന്ന മാനഭംഗവും രിപുക്കളുടെ വിനാശവും ചതുഷ്പാൽസുഖവും ദുഷ്ടചിത്തവും ശരീരത്തിങ്കൽ എല്ലാഴ്പ്പോഴും അനാമയവും വിഘ്നനാശവും ഭവിക്കും.

സാ—കേതു ആറാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന സമയം ജനിച്ച ആക്കെ° അമ്മാമൻനിമിത്തം മാനനാശം സംഭവിക്കും. ശത്രുക്കൾ നശിച്ചുപോകും. ആന, കുതിര, പശു, കാള മുതലായ നാല്ക്കാലികൾ നിമിത്തം സുഖവുമുണ്ടാകും. മനസ്സിന്ന ദുഷ്ടങ്ങളായ വിചാരങ്ങളുണ്ടാകും. ശരീരത്തിൽ കരിക്കലും വ്യാധികൾ ഉണ്ടാവുകയില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും ആരോഗ്യമുണ്ടാവും. ഏതൊരു കാൎയ്യത്തിന്നാരംഭിച്ചാലും വിഘ്നങ്ങൾ കൂടാതെ ആ കാൎയ്യം സാധിക്കും. വല്ല വിഘ്നങ്ങളും സംഭവിച്ചുവെന്നാലും ആ വിഘ്നങ്ങൾ ഉടനെ തീൎന്ന കാൎയ്യം സാധിക്കുമെന്ന താല്പൎയ്യം.

ശിഖീ സപ്തമേ ഭൂയസീ മാൎഗ്ഗചിന്താ
നിവൃത്തസ്യ നാശോഥവാ വാതഭീതിഃ
കളത്രാദിപീഡാ വ്യയോ വ്യഗ്രതാ ചേ-
ദ്ഭവേൽ കീടഗഃ സൎവ്വദാ ലാഭകാരീ. 108

അ—ശിഖി സപ്തമത്തിങ്കലാണെങ്കിൽ ഭൂയസിയായിരിക്കുന്ന മാൎഗ്ഗചിന്തയും നിവൃത്തത്തിന്റെ നാശവും അല്ലെങ്കിൽ വാതഭീതിയും കളത്രാദിപീഡയും വ്യയവും വ്യഗ്രതയും ഭവിക്കും. കീടഗനായിരിക്കുന്നു അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ലാഭകാരിയാകുന്നു.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ കേതു ഏഴാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ വഴിയിൽ അനേകപ്രകാരം വിചാരങ്ങളുണ്ടായി പിന്നാക്കംതന്നെ മടങ്ങിപ്പോ-

തികയും അതുനിമിത്തം ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ വാതരോഗം പിടിപെടുമെന്ന ഭയപ്പെടണം. ഇവിടെ വഴിയിൽ ഉപദ്രവങ്ങൾ വരുമെന്ന വിചാരിച്ചു യാത്രകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന കാൎയ്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയും അതുനിമിത്തം ദ്രവ്യനാശം സംഭവിക്കയും ചെയ്യുമെന്നും ആവാം. മാൎഗ്ഗമെന്ന പദംകൊണ്ടു നടക്കുവാനുള്ള വഴി എന്നല്ലാതെ കാൎയ്യനിവൃത്തിക്കുള്ള പ്രകാരങ്ങളെന്നുമാത്രം അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കയും എല്ലാകാൎയ്യങ്ങളും ആരംഭിക്കുവാൻ അപായചിന്തകൊണ്ടു മടിക്കുമെന്നൎത്ഥം കല്പിക്കുകയുമാവാം. ഭാൎയ്യാപുത്രാദികൾക്കു ദുഃഖമുണ്ടാവും. ദ്രവ്യം നല്ലവണ്ണം ചിലവുചെയ്യും. മനസ്സിന്നു വ്യാകുലതയുമുണ്ടാകും. കേതു വൃശ്ചികം രാശിയിൽ എഴാമെടത്തു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലായ്പോഴും ദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

ഗുദഃ പീഡ്യതേശ്ശാദിരോഗൈരവശ്യം
ഭയം വാഹനാദ്വസ്തുനാം വിരോധഃ
ഭവേദഷ്ടമേ രാഹുപുച്ഛേൎത്ഥലാഭഃ
സദാ കീടകന്യാജഗോയുഗ്മഗേ തു. 109

അ—രാഹുപുച്ഛം അഷ്ടമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതമായിരിക്കും സമയത്തിങ്കൽ ഗുദം അൎശ്ശാദിരോഗങ്ങളാൽ നിശ്ചയമായും പീഡിക്കപ്പെടുന്നു. വാഹനാദിയിങ്കൽനിന്നു ഭയവും വസ്തുക്കളുടെ വിരോധവും ഭവിക്കും. കീടകന്യാജഗോയുഗ്മഗനായിരിക്കും സമയത്തിങ്കലാകട്ടെ എല്ലായ്പോഴും അൎത്ഥലാഭം ഭവിക്കും.

സ—കേതു എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാളുടെ ഗുദം അൎശ്ശസ്സു മുതലായ രോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിശ്ചയമായും ദുഃഖിക്കപ്പെടും. വാഹനം മു

തലായതിൽനിന്ന ഭയമുണ്ടാകും. എന്നാൽ വാഹനങ്ങളിൽനിന്ന വീഴുകയോ ഗജാശ്വാദികൾ ചവിട്ടുക മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകയോ ചെയ്യും. ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു നാശം സംഭവിക്കും. ഇവിടെ അർശാദിരോഗൈഃ എന്നുള്ളേടത്തു രോഗവാചിയായ അർശശ്ശബ്ദം സകാരാന്തമാണെങ്കിലും അകാരാന്തനപുംസകമായിട്ടും ഉണ്ടാകയാൽ സാധുത്വത്തെ ധരിച്ചുകൊൾക. അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രഹം പീഡ്യതേശോഗദാരൈശ്ചവശ്യം എന്ന പാഠത്തെ സ്വീകരിച്ചുകൊൾക. വസൂനാം വിരോധഃ എന്നേടത്തു സ്വദ്രവ്യസ്യരോധഃ എന്നൊരു പാഠം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഛന്ദോഭംഗമുണ്ടാകയാൽ ആ പാഠത്തെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എട്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന കേതു, മേടം എടവം മിഥുനം കന്നി വൃശ്ചികം ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിലാണെങ്കിൽ ഈ കാണിച്ച അശുഭഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയില്ല. എല്ലായ്പോഴും ധനലാഭമുണ്ടാകും എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ശിഖീ ധർമ്മഭാവേ യദാ ക്ലേശനാശഃ
സുതാർത്ഥീ ഭവേന്മ്ലേച്ഛതോ ഭാഗ്യവൃദ്ധിഃ
സഹോത്ഥവ്യഥാ ബാഹുരോഗം വിധത്തേ
തപോദാനതോ ഹാസ്യവൃദ്ധിം തദാനീം. 110

അ— യാതൊരിക്കൽ ശിഖി ധർമ്മഭാവത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു അപ്പോൾ ക്ലേശനാശവും മ്ലേച്ഛന്മാരിൽനിന്ന ഭാഗ്യവൃദ്ധിയും സഹോത്ഥവ്യഥയും ഭവിക്കും. ബാഹുരോഗത്തേയും തപോദാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഹാസ്യവൃദ്ധിയേയും വിധാനംചെയ്യുന്നു. സുതാർത്ഥിയായി ഭവിക്കും.

സാ—കേതു ജനനസമയത്തിങ്കൽ ഒമ്പതാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടായി എങ്കിലും അവ ഉടനെ തീൎന്നുപോകും. പുത്രലാഭത്തിനെ അപേക്ഷിക്കുന്നവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അല്പസന്തതിയായും പുത്രലാഭത്തെ മോഹിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും. മ്ലേച്ഛന്മാരിൽനിന്നു ഭാഗ്യോദയം ധാരാളമായി സംഭവിക്കും. സഹോദരന്മാൎക്കു ദുഃഖം വന്നുചേരും. കയ്യുകളിന്മേൽ എന്തെങ്കിലും വ്യാധികളുണ്ടാകും. തപസ്സുചെയ്താലും ദാനംചെയ്താലും അന്യന്മാർ ഇവനെ പരിഹസിക്കും. ഇവൻ ശ്രദ്ധാബുദ്ധികൊണ്ടല്ല തപസ്സും ദാനവും ചെയ്യുന്നതു് അന്യന്മാരെ ബോധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നിങ്ങിനെ മററുള്ളവർ ഇവനെ പരിഹസിക്കുമെന്നു താല്പൎയ്യം.

പിതുൎന്നോ സുഖം കൎമ്മഗോ യസ്യ കേതു-
സ്തദാ ദുൎഭഗം കഷ്ടഭാജം കരോതി
തഥാ വാഹനേ പീഡിതം ജാതു ജന്മ
വൃഷാജാളികന്യാസു ചേച്ഛത്രുനാശഃ. 111

അ—യാവനൊരുത്തന്നു കേതു കൎമ്മഗനായി ഭവിക്കുന്നു അപ്പോൾ അവനെ ദുൎഭഗനായും കഷ്ടഭാക്കായും ഒരിക്കൽ വാഹനം നിമിത്തം പീഡിതനായും ചെയ്യുന്നു. അവന്നു പിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള സുഖം ഭവിക്കുന്നില്ല. ജന്മം വൃഷാജാളികന്യകളിലാണെങ്കിൽ ശത്രുനാശം ഭവിക്കും.

സാ—ജനനസമയം കേതു പത്താംഭാവത്തിങ്കലാകുന്നു നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന്നു് അച്ഛൻനിമിത്തമായി യാതൊരു സുഖവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അത്രയുമല്ല, അവൻ ദൌൎഭാഗ്യമുള്ളവനായിരിക്കും. എന്നാൽ അന്യന്മാൎക്കു് ഇഷ്ടനായിരിക്കുക ഇല്ലെന്നു താല്പൎയ്യം. ക

ഷ്ടാവസ്ഥകൾ പലതും അവന്ന സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരുകാലത്തു വാഹനംനിമിത്തമുള്ള ദുഃഖവും അവന്നുണ്ടാകും. എന്നാൽ അവന്റെ ജനനം മേടം, എടവം, കന്നി, വൃശ്ചികം ഇവകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ലഗ്നത്തിലാണെങ്കിൽ അവന്ന പത്താംഭാവത്തിങ്കൽ കേതു നിന്നാലും ഈ കഷ്ടഫലം അനുഭവിക്കുകയില്ല. അവന്ന ശത്രുനാശമാകുന്ന ഫലം. ഇങ്ങിനെ വിശേഷത്തെ കണ്ടുകൊൾക. ഇവിടെ കേതു മേടം, എടവം, കന്നി, വൃശ്ചികം ഈ രാശികളിൽനിന്ന പത്താംഭാവത്തിലായി വന്നാലാകുന്ന ശത്രുനാശമെന്ന ശുഭഫലമുള്ളതു്. ഈ രാശികൾ ലഗ്നമായാലല്ല എന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ആ പക്ഷംതന്നെയാകുന്ന ഉചിതമായിട്ടുള്ളതു്. ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവിശേഷത്തെ അവലംബിച്ചിട്ടാണല്ലൊ ഇതുവരെ ഓരോ ഘട്ടത്തിൽ ഫലവിശേഷത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ആ രീതിക്കനുസരിച്ച് ഇവിടെയും കല്പിക്കുന്നതാണല്ലൊ ഉചിതം. അപ്പോൾ ജാതുജന്മ എന്നേടത്തു ജാതു സേയം എന്ന മൂലവും അനുയായാർത്ഥത്തിങ്കൽ ജന്മം എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ആ ഇവൻ എന്നും കല്പിച്ചുകൊൾക.

സുഭാഗ്യഃ സുവിദ്യാധികോ ദർശനീയഃ
സുഗാത്രഃ സുവസ്ത്രഃ സുതേജോന്വിതഃ സ്യാൽ
ദരേ പീഡ്യതേ സന്തതിർഭംഗാ ച
ശിഖീ ലാഭഗഃ സർവ്വലാഭം കരോതി. 112

അ—ലാഭഗനായിരിക്കുന്ന ശിഖി സർവ്വലാഭത്തെ ചെയ്യുന്നു. അവൻ സുഭാഗ്യനായും സുവിദ്യാധികനായും ദർശനീയനായും സുഗാത്രനായും സുവസ്ത്രനായും സുതേജോന്വിതനായും അവന്റെ സന്തതി ഭംഗയായും ഭവിക്കും. അവൻ ദരത്തിങ്കൽ പീഡിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സാ—ജനനസമയത്തിങ്കൽ കേതു പതിനൊന്നാംഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ നല്ല ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും. നല്ല വിദ്യകളും ധാരാളമുണ്ടാകും. സൌന്ദൎയ്യമുള്ള ശരീരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്ക കാണ്മാനാഗ്രഹിക്കപ്പെടത്തക്ക ആളാകും. നല്ല വസ്ത്രമുള്ളവനായിരിക്കും. വലിയ തേജസ്വിയായി വരും. അവന്റെ പുത്രപൌത്രാദിസന്തതിയും ഭാഗ്യഹീനയായി വരും. ഭയത്തിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും സംഗതിയുണ്ടാകുമ്പോൾ മററുള്ളവർ ഇവനെ ദുഃഖിപ്പിക്കും. എങ്കിലും എല്ലാം പദാൎത്ഥങ്ങളും വിചാരിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ശിഖീ രിഃഫഗോ വസ്തിഗുഹ്യാംഘ്രിനേത്രേ
രുജാപീഡനം മാതുലാദ്യൈൎന്ന ശൎമ്മ
സദാ രാജതുല്യം നരം സച്ഛ്രിയം ത-
ദ്രിപൂണാം വിനാശം ഭണേനൗ കരോതി. 113

അ—രിഃഫഗനായിരിക്കുന്ന ഈ ശിഖി വസ്തിഗുഹ്യാംഘ്രിനേത്രത്തിങ്കൽ രുജാപീഡനത്തേയും ഭണത്തിങ്കൽ തദ്രിപുക്കളുടെ വിനാശത്തേയും നരനെ എല്ലായ്പോഴും രാജതുല്യനാക്കിയും സച്ഛ്രിയനാക്കിയും ചെയ്യുന്നു. മാതുലങ്കൽനിന്നുള്ള ശൎമ്മത്തെ ചെയ്യുന്നില്ലതന്നെ.

സാ—കേതു പന്ത്രണ്ടാംഭാവത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്നസമയം ജനിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്നു വസ്തിപ്രദേശത്തിങ്കലും ഗുഹ്യപ്രദേശത്തിങ്കലും കാലുകളിലും കണ്ണുകളിലും രോഗങ്ങൾനിമിത്തം ദുഃഖമുണ്ടാവും. വസ്തി=നാഭിയിങ്കൽനിന്നു താഴെ ലിംഗമൂലത്തിങ്കൽനിന്നു മേലെയുള്ള സ്ഥലമാകുന്നു. അമ്മാമൻനിമിത്തമുള്ള സുഖം അനുഭവിപ്പാനിടവരുന്നതല്ല. എല്ലായ്പോഴും രാജാവിനെപ്പോലെ പ്രതാപാദിശക്തികളോടുകൂടിയി

രിക്കും. നല്ല കാൎയ്യങ്ങളിൽ ധാരാളം ചിലവുചെയ്യും. യുദ്ധത്തിങ്കൽ ശത്രുക്കളെ മുഴവൻ നശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. ഇവിടേയും നാശകരണം പ്രതി കേതുവിന്ന കൎത്തൃത്വം സൂചകതേ്വന ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണെന്ന വിചാരിക്കുക.

ഇതി കേതോൎഭാവഫലം.

അ—ഇപ്രകാരം കേതുവിന്റെ ഭാവഫലം അഭിഹിതമായി.

സാ—ജനനസമയം കേതു ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരെയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുണ്ടാവുന്ന ഫലം ഈ വിധം പറയപ്പെട്ടു.

ഇതി ചമൽകാരചിന്താമണിവ്യാഖ്യാനേ
ശാണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ
കേതുഭാവഫലം.

ചമൽകാരചിന്താമണൌ യൽ ഖഗാനാം
ഫലം കീൎത്തിതം ഭട്ടനാരായണേന
പഠേദ്യോ ദ്വിജസ്തസ്യ രാജ്ഞഃ സഭായാം
സമക്ഷേ പ്രവക്തും ന ചാന്യേ സമൎത്ഥാഃ. 114

അ— ഭട്ടനാരായണനാൽ ചമൽകാരചിന്താമണിയിങ്കൽ ഖഗങ്ങളുടെ യാതൊരു ഫലം കീൎത്തിതമായി, അതിനെ യാതൊരു ദ്വിജൻ പഠിക്കും. രാജാവിന്റെ സഭയിങ്കൽ അവന്റെ സമക്ഷത്തിങ്കൽ പ്രവചിപ്പാനായിക്കൊണ്ട് അന്യന്മാർ സമൎത്ഥന്മാരല്ല.

സാ—ഭട്ടനാരായണനെന്ന ആചാൎയ്യൻ ചമൽകാരചിന്താമണി എന്ന പേരായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിങ്കൽ സൂൎയ്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നംമുതൽ പന്ത്രണ്ടാമേടംവരേയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലുള്ള ഫലത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പഠിക്കുന്നാളുടെ മുമ്പാകെ വാഗ്വാദംചെയ്യ

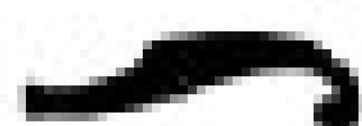
ജയിപ്പാൻ രാജസഭയിങ്കൽകൂടി അന്യന്മാൎക്ക സാമൎത്ഥ്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇവിടെ ദ്വിജഃ എന്ന കൎത്തൃപദത്തെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്നു "ദന്തവിപ്രാണ്ഡജാ ദ്വിജാഃ" എന്ന കോശവചനാനുസാരേണ ബ്രാഹ്മണനെന്നൎത്ഥമാകുന്നു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ മുഖ്യാധികാരി ബ്രാഹ്മണനാകയാൽ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാകുന്നു. വേദാംഗങ്ങളിൽ അന്തൎഭൂതമായിരിക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും വേദാധികാരികളായ ബ്രാഹ്മണന്മാൎക്കതന്നെയാകുന്നു മുഖ്യാധികാരമെന്നു യുക്തിസിദ്ധമാണല്ലൊ. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു "അദ്ധ്യേതവ്യം ബ്രാഹ്മണൈരേവ തസ്മാൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം പുണ്യമേതദ്രഹസ്യം" എന്നു പ്രശ്നമാൎഗ്ഗപ്രണേതാവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും സ്മൃതിപുരാണാദിപ്രാമാണ്യംകൊണ്ടു വേദാദ്ധ്യയനാധികാരം ബ്രാഹ്മണന്മാൎക്ക മാത്രമല്ല ക്ഷത്രിയന്മാൎക്കും വൈശ്യന്മാൎക്കും കൂടി ഉണ്ടെന്നു തെളിയുന്നു. അപ്പോൾ വേദാംഗമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കലും ത്രൈവൎണ്ണികന്മാൎക്കെല്ലാം അധികാരമുണ്ടെന്നു് അൎത്ഥാപത്തിപ്രമാണംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു ദ്വിജഃ എന്നു പ്രയോഗിച്ചതു്. ആ പദം ഉപനയനസംസ്കാരംകൊണ്ടു ദ്വിതീയജന്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന ത്രൈവൎണ്ണികന്മാരെല്ലാം യോഗംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാകുന്നു. വസ്തുതസ്തു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിങ്കൽ ഗ്രന്ഥപ്രണേതാക്കന്മാരായി യവനന്മാർകൂടി ഉണ്ടെന്നു യവനഹോര മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു തെളിയുന്നു. അവൎക്ക ദിവ്യജ്ഞാനശാലികളായ ഋഷികളെപ്പോലെ പൂജ്യതയുണ്ടെന്നു പ്രാചീനന്മാർതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "മ്ലേച്ഛാ ഹി യവനാസ്തേഷു സമ്യക്ശാസ്ത്രമിദം സ്ഥിതം । ഋഷിവ

തോപി പൂജ്യന്തേ'' എന്നും ''ജ്യോതിർവിദോ ജനാഃ സർവ്വേപി പൂജ്യാ ഏവ'' എന്നും പ്രാചീനവചനവും ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അധികാരിനിരൂപണത്തിങ്കൽ ജാതിവിശേഷത്തെ അപേക്ഷിക്കാതെ ''ആനേഹോരാതത്വജ്ഞഃ പഞ്ചസിദ്ധാന്തകോവിദഃ । ഊഹാപോഹപടുഃ സിദ്ധമന്ത്രോ ജാനാതി ജാതകം'' എന്നു് അധികാരിലക്ഷണത്തെ ആചാര്യൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''ദശകമേം ഗ്രഹഗണിതം ജാതകമവലോക്യ നിരവശേഷമപി । യഃ കഥയതി ശുഭമശുഭം വാ തസ്യ ന മിഥ്യാ ഭവേദ്വാണീ'' എന്നും ജാതിവിശേഷാപേക്ഷകൂടാതെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദാധികാരമില്ലാത്ത പലരും ഇപ്പോഴും മലയാളത്തിലും അന്യരാജ്യങ്ങളിലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാഭിജ്ഞന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു. അവരെ ബ്രാഹ്മണന്മാർകൂടി മാനിക്കുന്നതും ഫലജിജ്ഞാസയിങ്കൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതും പ്രത്യക്ഷസിദ്ധമായ സാമ്പ്രദായികപുരാതനാചാരവുമാകുന്നു. അതിനെ ആരുംതന്നെ ദുരാചാരമായി ഗണിച്ചുവരുന്നില്ലായ്കയാൽ സദാചാരമെന്നുതന്നെ ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവിടെ ദ്വിജഃ എന്നു പറഞ്ഞതു പ്രായികാഭിപ്രായേണയാകുന്നുവെന്നും കരുതണം. ഈ അധികാരിനിരൂപണത്തിൽ വക്തവ്യങ്ങളായ അംശങ്ങൾ ഇനിയും വളരെയുണ്ടു്. വിസ്തരഭയം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതിനായി ഒരുങ്ങുന്നില്ല.

ഇതി ചമൽക്കാരചിന്താമണി വ്യാഖ്യാനേ

ശരണോല്ലേഖനാഖ്യാനേ നീലകണ്ഠീയേ

സമാപ്തം.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി